

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

OLAF

Raportul de activitate al Comitetului de supraveghere a OLAF

iunie 2009-decembrie 2010

(2011/C 188/01)

Membrii Comitetului de supraveghere a OLAF**Peter STRÖMBERG**

Președinte

Director al Comisiei de supraveghere a contabililor publici, Suedia

Kálmán GYÖRGYI

Procuror General al Republicii Ungaria (pensionat), Ungaria

Luis LÓPEZ SANZ-ARANGUEZ

Procuror la Curtea Supremă, Spania

Diemut R. THEATO

Fost membru al Parlamentului European

Fost președinte al Comisiei pentru control bugetar, Germania

Rosalind WRIGHT

Președinte al Grupului consultativ privind fraudă, Regatul Unit

CUPRINS

	Pagina
CUVÂNT-ÎNAINTE AL PREȘEDINTELUI LA RAPORTUL DE ACTIVITATE AL COMITETULUI DE SUPRAVEGHERE	3
1. INTRODUCERE	3
2. METODELE DE LUCRU ALE COMITETULUI DE SUPRAVEGHERE	4
2.1. Reuniuni	4
2.2. Raportori și avize	4
2.3. Secretariat	4
3. FUNCȚIA DE INVESTIGARE A OLAF	4
3.1. Monitorizarea funcției de investigare a OLAF	4
3.1.1. Asigurarea independenței directorului general al OLAF	4
3.1.2. Monitorizarea duratei investigațiilor OLAF	5
3.1.3. Recomandări pentru instituții	5
3.1.4. Cazuri care necesită transmiterea informațiilor către autoritățile judiciare naționale: efectul hotărârii Tribunalului de Primă Instanță în cauza T-48/05	5
3.1.5. Noi metode de lucru	6
3.2. Acțiuni ulterioare Avizului nr. 5/2008 al CS privind punerea în aplicare a politicii de minimis a OLAF	7
3.3. Monitorizarea constantă la inițiativa Comitetului de supraveghere	7
3.3.1. Planificarea și conducerea strategică a investigațiilor	7
3.3.2. Punerea în aplicare a drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale în investigațiile OLAF ...	7
3.4. Norme procedurale de investigare ale OLAF și Manualul OLAF – Proceduri operaționale	8
3.5. Organizarea administrativă, politica bugetară și de personal în raport cu funcția de investigare a OLAF	9
3.5.1. Organizarea administrativă și politica de personal	9
3.5.2. Bugetul	10
4. RELAȚIILE CU OLAF, INSTITUȚIILE UNIUNII EUROPENE, PARTENERII OLAF ȘI PĂRȚILE INTERESATE	10
4.1. Relațiile cu OLAF	10
4.2. Relațiile cu instituțiile UE	10
4.2.1. Relațiile cu Comisia Europeană, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene	10
4.2.2. Relațiile cu Curtea Europeană de Conturi	11
4.2.3. Contribuția la reflecția privind reforma OLAF	11
4.3. Procedura de selecție a directorului general al OLAF	12
CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI	12
ANEXA 1 Calendarul reuniunilor Comitetului de supraveghere	14
ANEXA 2 Avizul nr. 1/2010 — Proiectul preliminar de buget al OLAF pentru 2011	15
ANEXA 3 Avizul nr. 2/2010 — Aviz privind numirea directorului general al OLAF	18
ANEXA 4 Avizul nr. 3/2010 referitor la documentul de reflecție privind reforma Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)	20
ANEXA 5 Avizul nr. 4/2010 — Planificarea investigațiilor	30
ANEXA 6 Avizul nr. 5/2010 — Respectarea drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale în cadrul investigațiilor derulate de Oficiul European de Luptă Antifraudă	37

CUVÂNT-ÎNAINTE AL PREȘEDINTELUI LA RAPORTUL DE ACTIVITATE AL COMITETULUI DE SUPRAVEGHERE

Prezentul raport de activitate, care este cel de-al patrulea al acestui comitet, acoperă perioada din iunie 2009 până în decembrie 2010, o perioadă profund marcată de moartea domnului Franz-Hermann Brüner la începutul lunii ianuarie 2010. Atunci când o organizație își pierde în mod neașteptat liderul în asemenea împrejurări tragice, impactul asupra activității sale la toate nivelurile este profund. Am constatat, cu satisfacție, că OLAF și-a continuat activitatea în mod obișnuit, comemorând astfel memoria domnului Brüner în modul cel mai potrivit.

În această perioadă, OLAF s-a aflat în centrul mai multor inițiative diferite care vizau schimbarea. Una dintre acestea este procedura care a condus la numirea unui nou director general pentru OLAF, lansată în luna aprilie a acestui an, prin publicarea anunțului oficial de post vacant. Comitetul de supraveghere (CS) a fost asociat în mod activ în această procedură, iar la 23 septembrie 2010 și-a dat avizul. În final, la data de 14 decembrie, Comisia l-a numit pe domnul Giovanni Kessler. Comitetul de supraveghere salută numirea domnului Giovanni Kessler și dorește o colaborare strânsă și fructuoasă cu domnia sa.

Un alt proiect care vizează schimbarea este reforma propusă a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999. CS și-a exprimat punctul de vedere în mai multe rânduri cu privire la diferite aspecte ale propunerii, astfel cum aceasta s-a dezvoltat de-a lungul timpului – cel mai recent într-un aviz cu privire la „documentul de reflecție” emis de comisarul Šemeta cu câteva luni în urmă. Comitetul de supraveghere este implicat îndeaproape în dezbateri, în special pentru faptul că activitatea și statutul Comitetului vor fi direct afectate de rezultatul acesteia și, mai important, pentru faptul că va exista un efect imediat asupra modului de funcționare al OLAF. Prima prioritate a Comitetului a fost și va fi întotdeauna consolidarea competențelor de investigație ale OLAF și a independenței acestuia în cadrul investigațiilor.

Comitetul de supraveghere garantează independența OLAF prin monitorizarea periodică a funcțiilor de investigație ale Oficiului și prin asistarea directorului general în îndeplinirea responsabilităților care îi revin. În prezent, Comitetul de supraveghere se dedică acestei activități de peste cinci ani. Comitetul reprezintă o experiență colectivă de conducere la nivelul autorităților de stat, precum și al organismelor politice în domeniul conducerii, gestionării și efectuării investigațiilor penale și administrative. Bazându-se pe această experiență, Comitetul de supraveghere își fundamentează avizele oficiale și opiniile pe trei reguli fundamentale la fel de importante.

Prima regulă este să se revină mereu la sursa informației, și anume documentele propriu-zise ale cazului, sistemul de gestionare a cazurilor, diferitele rapoarte întocmite de OLAF în pregătirea lansării investigațiilor OLAF, precum și rapoartele elaborate de OLAF pentru Comitet (de exemplu, rapoartele privind cazurile deschise de peste nouă luni).

A doua regulă este independența absolută a comitetului, precum și a fiecăruia dintre membrii săi.

Cea de-a treia regulă, care derivă din experiența proprie a membrilor, este respectul față de independența OLAF și un angajament ferm de a nu influența investigațiile în derulare, chiar și atunci când se studiază dosarele cazurilor și materialele aferente acestora, legate de anchetele în desfășurare.

Doresc să exprim recunoștința mea profundă, precum și a Comitetului, față de munca excelentă depusă de Secretariatul Comitetului de supraveghere, fără de care nu ar fi fost posibilă nicio activitate în cadrul Comitetului.

1. INTRODUCERE

Regulamentul (CE) nr 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 ⁽¹⁾ prevede că rolul Comitetului de supraveghere al OLAF (CS) este de a consolida și garanta independența OLAF, precum și de a asista directorul general în îndeplinirea responsabilităților sale. CS trebuie să raporteze anual instituțiilor cu privire la activitățile pe care le întreprinde. În perioada care face obiectul prezentului raport, CS a adoptat cinci avize care au fost trimise instituțiilor și directorului general al OLAF, și care sunt atașate la raport.

În perioada care face obiectul prezentului raport, domnul Luis López Sanz-Aranguez a fost președinte al CS până în noiembrie 2009, când domnul Peter Strömberg a preluat funcția. Mandatul domnului Strömberg a fost prelungit pentru încă un an, începând din luna noiembrie 2010.

Este important să reamintim faptul că, după decesul domnului Brüner la 9 ianuarie 2010, OLAF a funcționat fără un director general numit în conformitate cu procedura ad hoc prevăzută de Regulamentul (CE) nr 1073/1999.

Pe parcursul anului 2010, până la numirea unui nou director general, prezența și sprijinul CS au fost deosebit de importante pentru continuitatea activității OLAF.

În aprilie 2010, Comisia Europeană a lansat procedura de recrutare a unui nou director general pentru OLAF. Această procedură s-a încheiat cu numirea domnului Giovanni Kessler, la 14 decembrie 2010. CS dorește foarte mult să aibă o cooperare strânsă și fructuoasă cu viitorul director general al OLAF.

Pe lângă faptul că prezentul raport constituie un rezumat al activităților de anul trecut, Comitetul de supraveghere speră că raportul va fi de ajutor viitorului director general, atât în ceea ce privește analizarea provocărilor actuale cu care se confruntă instituția, cât și în definirea direcției principale a politicii OLAF pentru protejarea intereselor financiare ale UE.

Viitorul director general va trebui să facă față multor provocări pentru a consolida eficiența OLAF și pentru a asigura că OLAF depune toate eforturile pentru combaterea, mai bine definită, a fraudei. Printre aceste provocări cu care se va confrunta noul director general al OLAF, CS dorește să sublinieze necesitatea de scurtare a duratei investigațiilor OLAF și de implementare a

⁽¹⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

modificărilor necesare în cadrul organizației, pentru a se asigura că resursele limitate de care dispune OLAF sunt utilizate în mod optim și sunt dedicate principalelor activități de investigare întreprinse de OLAF. Unul dintre obiectivele prezentului raport este de a oferi noului director general unele sugestii pentru o mai bună definire a cadrului investigațiilor și pentru reducerea duratei investigațiilor.

2. METODELE DE LUCRU ALE COMITETULUI DE SUPRAVEGHERE

2.1. Reuniuni

Au avut loc 16 reuniuni plenare ale CS la Bruxelles⁽²⁾. Procesele-verbale ale acestor reuniuni sunt puse la dispoziția OLAF și a Comisiei Europene, Parlamentului European și Consiliului Uniunii Europene din motive de transparență și pentru a le oferi informații periodice privind activitățile desfășurate de CS.

Similar perioadei de raportare precedente, CS a continuat practica de a invita la reuniunile sale pe directorul general al OLAF sau pe directorul general interimar, precum și o parte din personalul OLAF. Aceste reuniuni au oferit OLAF ocazia de a informa CS cu privire la orice probleme relevante pentru activitatea CS și, de asemenea, au oferit CS ocazia de a informa OLAF cu privire la activitatea proprie. Pe lângă vizitele periodice la reuniunile CS efectuate de Unitatea de asistență judiciară și juridică a OLAF având ca scop prezentarea cazurilor comunicate autorităților judiciare naționale, au existat o serie de domenii ample, discutate în mod susținut în cursul întâlnirilor CS cu directorul general și conducerea OLAF pe parcursul perioadei care face obiectul prezentului raport. CS s-a axat, în special, pe aspectele operaționale ale activității OLAF, legate cu precădere de urmărirea avizelor CS în domeniul Planului anual de gestiune al OLAF, proiectele de buget, rapoartele pe nouă luni și politica de personal a OLAF. Au avut loc discuții cu directorul general al OLAF, domnul Brüner, la propunerea Comisiei de a externaliza OLAF, precum și un schimb informal de opinii pe tema coordonării între OLAF și organizațiile internaționale. În plus, s-au ținut prezentări și au avut loc discuții privind aspectele zilnice ale activității OLAF: de exemplu, procesul de înregistrare și depozitare de către serviciile Comisiei a documentelor OLAF și accesul OLAF la datele deținute de instituțiile UE. CS a apreciat prezentarea detaliată a OLAF cu privire la un caz deosebit de complex și important de fraudă transfrontalieră și faptul că s-au adoptat măsuri practice pentru adaptarea practicilor de investigare ale OLAF, pe baza experienței acumulate (a se vedea 3.1.5).

2.2. Raportori și avize

În perioada de referință, CS a adoptat cinci avize (a se vedea anexele). Practica de numire a *raportorilor*⁽³⁾ a fost menținută în vederea unei mai mari eficiențe a pregătirii și urmăririi elementelor specifice care prezintă interes pentru CS. Principalele domenii ale activității CS în această perioadă au vizat

(2) A se vedea anexa 1 — Calendarul reuniunilor Comitetului de supraveghere.

(3) Articolul 8 din Regulamentul de procedură al Comitetului de supraveghere a OLAF (JO L 33, 7.2.2007, p. 7).

pregătirea avizului asupra bugetului, pregătirea avizului referitor la documentul de reflecție privind reformarea Regulamentului (CE) nr. 1073/1999, întocmirea avizului privind planificarea investigațiilor, a avizului privind punerea în aplicare a drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale în investigațiile OLAF, precum și a avizului privind numirea directorului general al OLAF.

2.3. Secretariat

Responsabilitățile secretariatului CS sunt prezentate în Regulamentul de procedură al CS⁽⁴⁾, care prevede rolul Secretariatului de a facilita și de a contribui la îndeplinirea tuturor sarcinilor asumate de CS, precum și de a se asigura că CS are capacitatea de a-și îndeplini mandatul legal în deplină independență.

În această perioadă, în urma publicării anunțului de șef al Secretariatului care a devenit vacant în iulie 2009, s-a convenit cu domnul Brüner că nici o numire pe post nu se va face fără aprobarea CS. În urma unei proceduri de selecție, directorul general interimar al OLAF, în calitate sa de autoritate împuternicită să facă numiri a numit-o, de comun acord cu CS, pe doamna Isabelle Jegouzo în funcția de șef al Secretariatului CS. Aceasta și-a început mandatul la data de 16 iunie 2010.

În noiembrie 2009, un membru a plecat de la Secretariatul CS și, în februarie 2010, un nou funcționar s-a alăturat echipei. Astăzi, un post este vacant și ar trebui ocupat cât mai curând posibil.

Așa cum a fost cazul până în prezent, numirile de membri ai personalului Secretariatului CS ar trebui să se efectueze întotdeauna în acord cu CS, asigurându-se astfel independența deplină a CS în îndeplinirea atribuțiilor sale. Implicarea necesară a CS în procesul de recrutare a fost acceptată atât de către OLAF, cât și de către Comisie.

CS consideră, de asemenea, că ar trebui să fie implicat în exercițiul anual de evaluare a personalului Secretariatului, dat fiind faptul că Secretariatul funcționează sub autoritatea sa directă.

3. FUNCȚIA DE INVESTIGARE A OLAF

3.1. Monitorizarea funcției de investigare a OLAF

3.1.1. Asigurarea independenței directorului general al OLAF

Funcția principală a CS este de a monitoriza funcția de investigare a OLAF, pentru a se asigura că independența acestuia nu este compromisă. În acest context, este extrem de important să se garanteze respectarea statutului directorului general.

(4) Regulamentul a fost adoptat de CS în august 2006 și a fost publicat în februarie 2007 [Regulamentul de procedură al Comitetului de supraveghere a OLAF (JO L 33, 7.2.2007, p. 7)].

Ca urmare a decesului domnului Brüner, Comisia Europeană a precizat, în decizia sa din 13 ianuarie 2010, că domnul Nicholas Ilett, care a fost director general adjunct în temeiul unei decizii luate de Comisie în iulie 2005, urmează să preia în mod automat funcția de director general interimar. În urma acestei decizii, o dezbateră aprinsă a avut loc între Parlamentul European și Comisia Europeană. În acest context, pe 14 ianuarie 2010, președintele Comisiei a trimis o scrisoare vicepreședintelui Kallas, o copie fiind trimisă Parlamentului European și Consiliului, în care a declarat următoarele:

„Comitetul de supraveghere consideră că pentru funcționarea curentă a OLAF în perioada de tranziție și, în special, în ceea ce privește inițierea, desfășurarea și încheierea investigațiilor OLAF, care trebuie să fie efectuate în deplină independență, este foarte important ca autoritatea finală a OLAF să nu facă obiectul unor interferențe în exercitarea competențelor sale.

În această perspectivă, Comitetul de supraveghere consideră că persoana care îndeplinește rolul de director general interimar în perioada de tranziție ar trebui să beneficieze de consensul Parlamentului European, al Consiliului și al Comisiei. Această persoană ar trebui să dețină autoritatea deplină și legitimă, precum și statutul de independență.”

CS consideră că este important să aibă la conducerea OLAF o persoană desemnată în urma consensului interinstituțional și susținută de toate instituțiile. Acest lucru este important pentru susținerea activității curente a OLAF.

3.1.2. Monitorizarea duratei investigațiilor OLAF

Directorul general al OLAF prezintă Comitetului de supraveghere un raport lunar cuprinzând un rezumat al fiecărei investigații aflate în desfășurare pe o perioadă mai mare de nouă luni (în continuare „rapoarte pe nouă luni”). „Rapoartele pe nouă luni” prezintă motivele pentru care nu au fost finalizate investigațiile, precum și termenul prevăzut pentru încheierea fiecărui caz. Aceste rapoarte fac obiectul unor analize în curs, efectuate de către CS și Secretariatul CS.

CS subliniază încă o dată ⁽⁵⁾ importanța acestor rapoarte care nu respectă doar o obligație legală, ci ar trebui să servească, de asemenea, ca un instrument util pentru îmbunătățirea eficienței investigațiilor.

În perioada de raportare curentă, CS a acordat o atenție deosebită estimărilor OLAF prezentate în „rapoartele pe nouă luni”, cu privire la timpul preconizat pentru finalizarea investigațiilor. CS a analizat intervalul de timp preconizat pentru închiderea cazurilor în 164 de „rapoarte pe nouă luni” primite între iunie 2009 și iulie 2010. În 14 din cele 164 de rapoarte

nu s-a prezentat nicio estimare a duratei necesare pentru finalizare. Din restul de 150 de rapoarte, în 71 de cazuri întârzierea privind închiderea cazurilor a fost cu câteva luni mai mare decât se prevăzuse (între 4-12 luni). CS constată îmbunătățiri în ceea ce privește perioada de raportare precedentă, în care aproximativ 23 % din cele 275 de „rapoarte pe nouă luni” examinate nu au menționat în nici un fel durata estimată pentru finalizare. Cu toate acestea, CS consideră că „rapoartele pe nouă luni” trebuie să fie mai precise cu privire la motivul pentru care nu a fost respectat intervalul de timp inițial.

3.1.3. Recomandări pentru instituții

Directorul general al OLAF are obligația să informeze CS cu privire la cazurile în care o instituție, un organism sau o agenție la care să poată face referire nu a acționat în conformitate cu recomandările formulate de OLAF ⁽⁶⁾.

În această perioadă de raportare, CS nu a primit niciun raport din care să rezulte că o instituție, un organism sau o agenție nu a acționat în conformitate cu recomandările și concluziile OLAF.

3.1.4. Cazuri care necesită transmiterea informațiilor către autoritățile judiciare naționale: efectul hotărârii Tribunalului de Primă Instanță în cauza T-48/05

În perioada de raportare actuală, CS a examinat 43 de cazuri aduse la cunoștință de către OLAF, înainte de transmiterea informațiilor către autoritățile judiciare naționale (în continuare AJN).

Ca urmare a hotărârii pronunțate în cauza Franchet și Byk ⁽⁷⁾, Tribunalul de Primă Instanță a hotărât că în baza Regulamentului (CE) nr. 1073/1999, OLAF trebuia „să consulte [CS] înainte de transmiterea informațiilor către autoritățile judiciare naționale”, și că această cerință este „necon condiționată și nu lasă nici o marjă de apreciere”.

Noi practici de lucru au fost stabilite între CS și OLAF în scopul de a se pune în aplicare decizia Curții: OLAF informează Comitetul de supraveghere cu cinci zile lucrătoare înainte de transmiterea la AJN; membrii Unității de asistență judiciară și juridică prezintă Comitetului de supraveghere o notă care sintetizează modul de abordare a aspectelor legate de drepturile fundamentale și garanțiile procedurale în cazurile transmise AJN. În ceea ce privește garanțiile procedurale, această notă precizează dacă persoana respectivă a fost informată sau nu cu privire la inițierea investigației și dacă acestea i s-a dat posibilitatea de a prezenta OLAF punctele sale de vedere. Acesta arată, de asemenea, rezultatul investigației (concluziile factuale, evaluarea juridică, autoritatea judiciară competentă, considerațiile privind prescrierea și recomandarea OLAF).

⁽⁵⁾ A se vedea, în special, Avizul nr. 4/2010 privind planul de investigații (anexa 5) și Avizul nr. 5/2010 privind respectarea drepturilor fundamentale și garanțiile procedurale (anexa 6).

⁽⁶⁾ Articolul 11 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1073/1999.

⁽⁷⁾ Cauza T-48/05, Franchet și Byk/Comisia, punctele 168-170.

În continuare, CS efectuează o analiză preliminară a informațiilor primite care îi permit să discute cu OLAF probleme cum ar fi respectarea drepturilor persoanelor care fac obiectul investigației, evaluarea juridică a faptelor, competența AJN destinată, durata investigațiilor și aspectele privind prescrierea. Fără a interveni în cazurile în desfășurare, CS poate trage concluzii generale din analiza acestor cazuri, pe care le comunică directorului general al OLAF în vederea îmbunătățirii practicilor curente. În special, în Avizul său nr. 5/2010 ⁽⁸⁾, CS a tras concluzii cu privire la respectarea drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale în cadrul investigațiilor OLAF.

Cu toate că aceste rezumate întocmite de către membrii Unității de asistență judiciară și juridică permit CS să înțeleagă fondul și aspectele procedurale ale fiecărui caz, CS consideră că ar trebui acordată mai multă atenție exhaustivității și acurateței informațiilor primite. Într-adevăr, uneori rezumatele nu sunt complete (lipsesc dispozițiile privind prescrierea sau recomandările, considerentele privind modul de abordare a aspectelor legate de drepturile fundamentale și de garanțiile procedurale sunt incomplete sau nu sunt detaliate pentru fiecare persoană în cauză) sau conțin erori materiale (de exemplu, titlul investigației sau datele relevante). În plus, CS regretă faptul că, după cum se constată, un control legal privind activitatea de investigare nu pare să se fi efectuat în mod sistematic în fiecare etapă. Din cazurile examinate a rezultat că absența unei examinări juridice constante în timpul investigațiilor a dus la nerespectarea cerințelor privind respectarea cerințelor procedurale.

În Avizul său nr. 5/2010, CS a furnizat OLAF o grilă de analiză cu privire la respectarea drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale în fiecare etapă a investigației. Această grilă conține, de asemenea, sugestii cu privire la evaluarea valorii probatorii a dovezilor pe care se bazează concluziile investigației și respectarea normelor din statul membru în cauză.

CS recomandă revizuirea rezumatelor întocmite în prezent de către membrii Unității de asistență judiciară și juridică cu privire la drepturile fundamentale și garanțiile procedurale care ar putea avea la bază modelul acestei grile.

CS constată că, în general, calitatea majorității rapoartelor privind investigațiile transmise AJN ar putea fi îmbunătățită substanțial, în special în ceea ce privește structura lor, claritatea, analiza elementelor infracțiunilor în cauză și, de asemenea, din punct de vedere lingvistic. Mai mult, CS a constatat că două rapoarte de caz au fost transmise AJN după 16 luni și, respectiv, 24 luni de la încheierea investigațiilor. CS consideră că OLAF ar trebui să ia în considerare implementarea unui sistem electronic de alertă pentru a se evita astfel de situații.

3.1.5. Noi metode de lucru

În luna mai 2010, președintele CS a prezidat lucrările conferinței privind „Cooperarea operațională între OLAF și alte direcții generale (DG-uri) ale Comisiei Europene – urmărirea aspectelor identificate la Conferința din 2007”, organizată la inițiativa OLAF. Obiectivul expres al acestor conferințe a fost de a îmbunătăți cooperarea OLAF cu direcțiile generale ale Comisiei la un nivel operațional, pentru a se obține rezultate mai bune și pentru a se ajunge la o înțelegere comună.

CS consideră că rolul de conducere al OLAF privind detectarea, analiza de risc și combaterea fraudei necesită un schimb constant de informații pertinente între DG-urile Comisiei. Începând din 2007 au fost depuse eforturi deosebite, iar în perioada 2008-2009 au fost elaborate împreună cu unele DG-uri strategii comune de prevenire a fraudelor. Astfel, s-a elaborat o abordare operațională nouă a cazurilor importante și cu o complexitate sporită, care presupune o mai mare implicare a direcțiilor generale în investigații, precum și introducerea unei abordări proactive, întemeiate pe informații.

În ceea ce privește cheltuielile directe pentru care OLAF are responsabilitatea exclusivă de a întreprinde investigații, această metodă a fost aplicată în cazul unei direcții generale ai căror auditori interni au fost implicați îndeaproape, acționând în calitate de experți ai OLAF în timpul verificărilor la fața locului. De asemenea, au fost elaborate, de către direcția generală în cauză și OLAF, noi instrumente IT de culegere de informații, în vederea unei mai bune identificări a domeniilor de risc.

CS salută această nouă metodă de lucru și ar dori să fie dezvoltată în continuare, deoarece permite OLAF să se concentreze asupra cazurilor mai grave și complexe, iar neregulile minore sunt tratate de către serviciile Comisiei la un alt nivel.

Situația financiară a UE a înregistrat o schimbare majoră în ultimii doi ani. Criza financiară a determinat Comisia Europeană să adopte măsuri pentru creșterea ajutorului și fluxul monetar în anumite sectoare care ar putea duce, de asemenea, la o creștere a fraudelor și a neregulilor financiare. CS consideră că sunt necesare noi metode de lucru pentru implementarea unor mecanisme riguroase de control al cheltuielilor finanțate prin fonduri și că, în prezent, o cooperare operațională serioasă între direcțiile generale ale Comisiei și OLAF este esențială.

⁽⁸⁾ A se vedea anexa 6.

3.2. **Ațiuni ulterioare Avizului nr. 5/2008 al CS privind punerea în aplicare a politicii de minimis a OLAF**

În urma avizului CS privind politica de minimis a OLAF și stabilirea unei ierarhii a cazurilor⁽⁹⁾, recent au fost adăugate în manual normele de minimis ale OLAF, de care dispun în prezent anchetatorii.

Comitetul de supraveghere salută inițiativa privind clarificarea modului de aplicare a politicii de minimis prin orientări operaționale. Totuși, aceste orientări trebuie să fie citite și combinate cu pragurile orientative pentru investigațiile interne și externe și pentru deschiderea căilor financiare de urmărire, așa cum se specifică în Planul anual de gestiune al OLAF.

CS salută crearea unei anexe de minimis, care prezintă diferitele criterii care trebuie luate în considerare de către Consiliul de administrație al OLAF atunci când decide dacă să inițieze sau nu o investigație externă, ceea ce reprezintă o îmbunătățire în materie de transparență a procesului decizional.

CS ar dori să obțină de la OLAF o analiză completă privind punerea în aplicare a politicii de minimis, care să includă relațiile cu IDOC, în anul următor introducerii acestei politici.

3.3. **Monitorizarea constantă la inițiativa Comitetului de supraveghere**

3.3.1. **Planificarea și conducerea strategică a investigațiilor**

La data de 12 octombrie 2010, CS a adoptat Avizul nr. 4/2010 privind Planificarea investigațiilor⁽¹⁰⁾.

În cadrul analizei sale periodice a investigațiilor care au fost în derulare de peste nouă luni, Comitetul de supraveghere a remarcat „absența unei metodologii de investigare și a rigorii, precum și nevoia unei îmbunătățiri a nivelurilor interne de gestionare și control al investigațiilor”⁽¹¹⁾.

În urma analizării aprofundate a unui eșantion de cazuri din Direcțiile A și B, Comitetul de supraveghere a fost dezamăgit să constate o lipsă de consecvență în abordarea în cadrul direcțiilor operaționale în ceea ce privește planificarea și gestionarea investigațiilor. În aviz se recomandă întocmirea la începutul fiecărei investigații a unui plan detaliat de investigație, care să stabilească obiectivele investigației, resursele estimate necesare pentru finalizarea investigației, precum și estimarea costurilor. Planul ar trebui să fie dinamic și suficient de aprofundat pentru a permite estimarea datei la care se va adopta decizia finală.

⁽⁹⁾ A se vedea Avizul nr. 5/2008 (JO C 314, 22.12.2009, p. 15).

⁽¹⁰⁾ A se vedea anexa 5.

⁽¹¹⁾ A se vedea, în special, Avizul nr. 2/2009 (JO C 314, 22.12.2009, p. 22).

Planurile de investigație ar trebui să fie întocmite pentru Consiliul de administrație și apoi să fie actualizate periodic. Planul ar trebui să acopere fiecare etapă a investigației preconizate și ar trebui să fie coroborat cu un calendar preliminar pentru fiecare etapă. Aceste planuri ar trebui să fie întocmite în scris și anexate sistematic la dosarul cazului, astfel încât să faciliteze revizuirea și consultarea acestora în cazul în care anchetatorii se confruntă cu cereri de amânare sau cu alte tipuri de amânări. La nivel de unitate, conducerea ar trebui să examineze cu regularitate planurile de investigație pentru a monitoriza și pentru a orienta, acolo unde este necesar, evoluția cazurilor.

CS a constatat cu satisfacție faptul că, imediat înainte de emiterea avizului său, unele idei cu privire la planificarea îmbunătățită au fost puse în aplicare de către OLAF.

În plus față de planificarea investigațiilor, CS recomandă conducerii OLAF să elaboreze și să pună în aplicare, pentru fiecare caz, proceduri pentru o mai bună ierarhizare a cazurilor deschise, și să se poată face adaptări, în funcție de resursele disponibile.

CS așteaptă cu nerăbdare un răspuns clar din partea OLAF privind această chestiune importantă și ar saluta includerea unor astfel de dispoziții într-un manual actualizat.

3.3.2. **Punerea în aplicare a drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale în investigațiile OLAF**

Respectarea de către OLAF a drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale în desfășurarea investigațiilor este direct legată de independența și eficiența activității sale. Cazurile aduse în fața Curții Europene de Justiție au evidențiat unele deficiențe și punctele slabe în desfășurarea investigațiilor OLAF⁽¹²⁾. Prin urmare, CS a decis să evalueze modul în care OLAF asigură respectarea acestor drepturi și garanții.

CS a emis avizul său nr. 5/2010 privind respectarea drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale în investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă⁽¹³⁾, pe baza examinării a 28 de cazuri transmise autorităților judiciare naționale din decembrie 2009⁽¹⁴⁾ până în octombrie 2010. Acesta a efectuat o analiză a cadrului juridic actual aplicabil investigațiilor OLAF (legislația și jurisprudența), precum și a punerii în aplicare a drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale.

⁽¹²⁾ A se vedea cauza T-309/03, Camos Grau/Comisia, 6 aprilie 2006; cauza T-259/03, Nikolaou/Comisia, 12 septembrie 2007; cauza T-48/05, Franchet și Byk/Comisia, 8 iulie 2008,.

⁽¹³⁾ A se vedea anexa 6.

⁽¹⁴⁾ Noul manual OLAF a intrat în vigoare la 1 decembrie 2009.

CS a remarcat faptul că persoanele vizate de investigații interne sunt protejate de un set de norme stabilite în diverse instrumente juridice. Situația este diferită în domeniul investigațiilor externe, în cazul cărora nu există norme specifice, iar protecția garantată de legislația națională aplicabilă la controalele la fața locului poate varia de la un stat membru la altul.

CS consideră că, în general, OLAF respectă drepturile fundamentale și garanțiile procedurale ale persoanelor în cauză. Atunci când a identificat probleme specifice, CS a adresat OLAF unele recomandări menite să îmbunătățească practica actuală. În special, CS a recomandat ca OLAF să modifice manualul și să se asigure că dispozițiile acestuia sunt aplicate.

CS a constatat, de asemenea, că absența unor norme de procedură clare, în special în ceea ce privește investigațiile externe, are drept consecință diferențe în ceea ce privește practicile la nivelul OLAF. Reforma Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 ar trebui să fie ocazia de clarificare a cadrului juridic, în special în ceea ce privește investigațiile externe. Competențele OLAF de investigare trebuie să fie consolidate, în special în ceea ce privește necesitatea de a efectua audieri. CS a subliniat faptul că această clarificare nu trebuie să aibă drept consecință o reglementare excesivă. Legiuitorul trebuie să țină seama de specificitatea investigațiilor OLAF, care sunt administrative și reprezintă doar o etapă preliminară a unei proceduri mai ample, în care respectarea dreptului la apărare al persoanelor în cauză este garantat în cursul procedurilor de monitorizare. Impunerea unor obligații procedurale asupra OLAF fără a se ține seama de specificitatea și diversitatea investigațiilor interne și externe ar limita eficacitatea luptei împotriva fraudei, ceea ce nu ar însemna neapărat o ameliorare a respectării drepturilor fundamentale.

CS a enumerat principiile generale care reglementează desfășurarea investigațiilor, precum și drepturile fundamentale și garanțiile procedurale care trebuie respectate de către OLAF. CS a recomandat consolidarea mecanismelor de control privind imparțialitatea și confidențialitatea investigațiilor, precum și durata investigațiilor. În plus, CS a sugerat măsurile care ar trebui luate de către OLAF pentru a consolida respectarea drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale în fiecare etapă a unei investigații. În fine, CS a furnizat OLAF o grilă de analiză a metodei de punere în aplicare a drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale pentru a fi utilizată de către anchetatorii în timpul investigațiilor și de către echipa de conducere atunci când efectuează controale privind legalitatea investigațiilor.

De asemenea, CS regretă faptul că recomandările sale anterioare (a se vedea în special recomandarea XI din Raportul de activitate 2008-2009) cu privire la necesitatea unei implicări mai bune și mai timpurii a membrilor Unității de asistență judiciară și juridică în procesul de investigare, nu au fost luate în considerare suficient de către OLAF. CS reiterează faptul că membrii

acestei unități ar trebui să fie în măsură să furnizeze consiliere juridică în toate etapele și în toate cazurile în care este necesar, în special aspectele legate de drepturile fundamentale și de garanțiile procedurale ale părților la investigație. Dispozițiile care îndeplinesc aceste recomandări ar trebui să fie stabilite în mod clar în noile Manualul OLAF – Proceduri operaționale, conform practicii anterioare.

În recomandarea X din raportul său 2008-2009, CS și-a exprimat dorința „să fie informat cu privire la toate plângerile pe care OLAF le-a primit sau le-a analizat, înaintate de părțile implicate într-o investigație în care drepturile fundamentale și garanțiile procedurale par a fi fost compromise”. Cererea include nu numai cazurile transmise autorităților judiciare, ci toate cazurile. CS a primit două notificări de la OLAF în perioada acoperită de acest raport. De asemenea, CS a primit o notificare directă de la părțile implicate într-un caz.

3.4. Normele procedurale de investigare ale OLAF și Manualul OLAF – Proceduri operaționale

CS a urmărit cu interes evoluțiile succesive cu privire la Manualul OLAF și, pe parcursul întocmirii acestui manual, a comunicat Oficiului de Luptă Antifraudă un număr semnificativ de observații scrise.

CS apreciază îmbunătățirile aduse formei și conținutului noului manual; cu toate acestea, în ceea ce privește procedurile operaționale, această ultima versiune nu satisface așteptările CS, prin faptul că nu constituie un set de norme ferme și rapide, menite să orienteze anchetatorii în fiecare etapă a investigațiilor lor.

CS a afirmat în mod repetat că este important ca procedurile de caz să precizeze pentru fiecare tip de investigație care sunt diferențele acțiuni procedurale de la deschiderea până la închiderea cazului. De asemenea, CS și-a exprimat îngrijorarea în ceea ce privește „evaluarea informațiilor inițiale”, din cauza lipsei unor termene clare, înainte de decizia de inițiere a unui caz. Scopul acestei etape a fost de a stabili existența unor suspiciuni suficiente de serioase, urmând să fie acordată o atenție deosebită ca, în această etapă, să nu se efectueze nicio activitate operațională. În conformitate cu această idee, CS a solicitat clarificări suplimentare cu privire la așa-zisele misiuni de informare pregătitoare, care nu ar trebui să se suprapună investigației curente și nici să o anticipeze. CS regretă faptul că aceste comentarii adresate OLAF nu au fost integrate în Manualul OLAF adoptat în final.

În plus, CS consideră că manualul ar trebui să fie un document dinamic, care să poată fi actualizat oricând și care să poată servi drept un *vademecum* pentru uzul anchetatorilor și la care aceștia se pot raporta în timpul investigațiilor lor. În special, CS consideră că recomandările sale cu privire la planificarea investigațiilor, protecția drepturilor fundamentale și respectarea garanțiilor procedurale ar trebui să fie incluse în manual.

În continuare ar trebui să se organizeze periodic formări detaliate cu privire la manual.

Pe lângă îmbunătățirea cadrului legislativ, CS consideră că OLAF ar trebui să elaboreze un set de norme simple, concentrându-se în principal pe diferitele etape ale investigațiilor, dar, de asemenea, ținând seama de drepturile persoanelor fizice, de cerințele de protecție a datelor, precum și de solicitările de verificări la fața locului. În continuare, manualul ar trebui să fie adaptat și să se întemeieze pe acest set de norme pentru a da instrucțiuni clare anchetatorilor.

De asemenea, manualul ar trebui să includă exemple de bune practici dezvoltate în diferitele tipuri de investigații, inclusiv module validate de către conducerea OLAF, la care să se poată raporta fiecare anchetator.

3.5. Organizarea administrativă, politica bugetară și de personal în raport cu funcția de investigație a OLAF

3.5.1. Organizarea administrativă și politica de personal

Personalul cu o bună calificare reprezintă cheia unei politici de investigație reușite. În cadrul misiunii de monitorizare a funcției de investigație a OLAF, CS consideră că este de datoria sa să se asigure că politica OLAF în domeniul resurselor umane permite OLAF să își îndeplinească misiunea în mod eficient⁽¹⁵⁾.

CS consideră că definirea unei strategii cuprinzătoare în domeniul resurselor umane ar trebui să fie una dintre primele priorități ale noului director general.

Stabilirea priorităților interne

Pentru a elabora o strategie de resurse umane adaptată la nevoile sale, OLAF ar trebui să efectueze o analiză aprofundată a priorităților sale interne. În acest sens, CS ar pune din nou accentul pe necesitatea ca OLAF să se concentreze asupra activității sale de bază și să-și consolideze capacitatea sa de investigație. CS ar recomanda ca noul director general să acorde atenția cuvenită alocării de resurse către OLAF pentru a aborda problema echilibrului în materie de personal între Direcțiile operaționale A și B luate împreună și Direcția D, care ar trebui să acționeze în primul rând pentru sprijinirea activităților de investigație ale OLAF.

În plus, CS consideră că în cadrul activității de investigație a OLAF, prioritățile ar trebui stabilite ținându-se seama de posibilele sinergii cu alte părți ale Comisiei sau cu statele membre. CS salută recenta politică a OLAF de a se concentra asupra

cazurilor mai mari și mai complexe de fraudă care urmează să fie investigate în strânsă colaborare cu Direcția Generală în cauză și susținută de informații IT.

Construirea unei politici cuprinzătoare în materie de resurse umane (RU)

Pe baza unei analize și a unei definiții a activității de bază a OLAF, cum ar fi cea prevăzută mai sus, resursele ar trebui să fie adaptate și concentrate, astfel încât accentul să poată fi pus pe priorități. În definirea politicii sale de resurse umane OLAF ar trebui, în special, să ia în considerare:

- (i) adecvarea calificărilor personalului, principalele atribuții ale acestuia ținând de responsabilitatea OLAF. În prezent, OLAF beneficiază de o mare diversitate de calificări profesionale în rândul personalului său (profesioniști din domeniul juridic, anchetatori, ofițeri vamali, specialiști în medicină legală și specialiști IT, printre altele). Acest ansamblu de cunoștințe reprezintă o sursă deosebit de valoroasă și bogată de expertiză, ale cărui sinergii ar trebui să fie mai bine exploatare;
- (ii) importanța elaborării unei politici de mobilitate care să permită personalului OLAF să își dezvolte carierele în toate instituțiile și să permită OLAF să beneficieze de experiența diversă disponibilă în interiorul și în afara instituțiilor. În această privință, CS ar susține o inițiativă cu privire la promovarea și creșterea mobilității personalului OLAF;
- (iii) importanța unei ample politici de formare, ținând seama în mod deosebit de caracteristicile atribuțiilor de investigație ale OLAF. Această politică ar trebui să fie adaptată la un număr constant de angajați, astfel încât să se evite orice pierdere de competențe, în special în ceea ce privește funcția de investigație;
- (iv) nevoia de a dezvolta o politică clară în ceea ce privește recrutarea de agenți temporari cu o experiență vastă și specifică în statele membre în domeniul investigațiilor.

CS recomandă, de asemenea, ca OLAF să utilizeze în mod optim posibilitățile de recrutare oferite de concursurile recente. CS salută recenta extindere a datei de valabilitate a listei de candidați, însă regretă durata procedurilor de recrutare a candidaților.

Mai mult, CS atrage atenția asupra necesității de a clarifica politica OLAF în ceea ce privește agenții temporari. Toți membrii personalului ar trebui să beneficieze de o viziune clară a statutului lor și a potențialului de dezvoltare a carierei. CS regretă lipsa de claritate în acest sens care, pe parcursul ultimilor ani, a condus uneori la dificultăți personale serioase pentru membrii personalului OLAF.

⁽¹⁵⁾ A se vedea anexa 2 — Avizul nr. 1/2010 — Proiectul de buget preliminar al OLAF pentru 2011.

În prima jumătate a anului 2010, președintele CS a vizitat diferite unități și direcții din cadrul OLAF. Aceste vizite au evidențiat, printre altele, sarcina administrativă considerabilă pe care o suportă anchetatorii din cadrul OLAF. Acest lucru necesită o reflecție suplimentară, pentru ca anchetatorii să dispună de cât mai mult timp pentru a se concentra asupra funcției de investigare.

3.5.2. Bugetul

CS ia act de un anumit nivel de ameliorare în gestionarea misiunilor și a cheltuielilor cu deplasările. CS recomandă ca această politică să fie extinsă în continuare și să se întreprindă sistematic o evaluare a necesității misiunilor, în vederea efectuarea investigațiilor. De asemenea, ar trebui să se acorde atenția cuvenită opțiunilor oferite de tehnologiile informației, cum ar fi conferințele video, pentru a se evita nevoia unor călătorii complexe și costisitoare.

4. RELAȚIILE CU OLAF, INSTITUȚIILE UNIUNII EUROPENE, PARTENERII OLAF ȘI PĂRȚILE INTERESATE

4.1. Relațiile cu OLAF

CS a continuat să dezvolte o relație constructivă cu echipa de conducere a OLAF și cu funcționarii acestuia în perioada care face obiectul prezentului raport. Numeroasele reuniuni formale și informale au reprezentat tot atâtea ocazii pentru schimburi de opinii valoroase și schimburi de informații.

În diferite ocazii în februarie, martie, aprilie, mai și iunie 2010, președintele CS s-a întâlnit cu membri ai personalului OLAF din unitățile de investigații și operațiuni și din unitățile de sprijin operațional și în domeniul de politică. Aceste reuniuni au avut drept scop menținerea unei legături strânse cu zonele operaționale ale OLAF și luarea în considerare a observațiilor și sugestiilor cu privire la modul de îmbunătățire a funcției de investigare.

În timpul vizitei sale, președintele s-a întâlnit cu majoritatea membrilor din cele treisprezece unități și cu toți șefii de unități. Printre aspectele discutate se află următoarele:

- (i) limitările temeiului juridic pentru activitatea OLAF în unele sectoare și reforma Regulamentului (CE) nr. 1073/1999;
- (ii) sarcina administrativă considerabilă și volumul foarte mare de activități birocratice suportate de anchetatori;
- (iii) necesitatea unei politici proactive de investigare;
- (iv) obstacolele întâlnite la nivelul relațiilor de muncă dintre OLAF și instituții, state membre și țări terțe.

Memorandumul cu privire la vizite va fi discutat cu noul director general al OLAF.

Membrii personalului OLAF, inclusiv, în mai multe rânduri, însuși directorul general și mai târziu directorul general interimar, au participat la întâlnirile CS în perioada care face obiectul prezentului raport.

În septembrie și noiembrie 2010, OLAF a informat CS cu privire la dificultățile pe care le-a întâmpinat în realizarea a ceea ce consideră un nivel rezonabil de acces la unele secțiuni ale anumitor baze de date ale Comisiei. Această problemă a fost prezentă încă din 2007. OLAF consideră că această dificultate privind accesarea bazelor de date ale Comisiei are potențialul de a-i reduce capacitatea de a efectua investigații în mod eficient și independent și, în noiembrie 2010, a solicitat CS să emită un aviz oficial. În cadrul CS a fost numit un raportor pentru a începe să lucreze la acest dosar.

Toți cei cinci membri ai CS au participat, la data de 12 octombrie 2009, la Conferința de aniversare a 10 ani de la înființarea OLAF, în cadrul căreia președintele și un membru al comitetului au luat cuvântul.

CS a participat la conferința privind perspectivele unui Parchet european, intitulată „Protejarea intereselor financiare și fundamentale ale Uniunii”, care a avut loc la Curtea de Casație din Paris la 11 februarie 2010, la cel de al 10-lea seminar OAFCN de la Budapesta din 13-15 octombrie 2010 și la Conferința procurorilor privind fraudă care a avut loc la Paris în perioada 18-19 noiembrie.

4.2. Relațiile cu instituțiile UE

4.2.1. Relațiile cu Comisia Europeană, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Fiind un organism interinstituțional, CS este deosebit de angajat în susținerea unei relații de lucru strânse cu Comisia, Parlamentul și Consiliul.

Reînnoirea Parlamentului European în primăvara anului 2009 și numirea noii Comisii în februarie 2010 a permis CS să stabilească legături noi și mai strânse cu partenerii instituționali nou-numiți.

CS salută angajamentul comisarului nou-numit, domnul Șemeta, care răspunde de OLAF, privind dezvoltarea unei relații fructuoase cu CS. Comisarul Șemeta a participat la reuniunile CS din martie și iulie 2010, și un membru al cabinetului său a participat la reuniunile CS din septembrie, octombrie și noiembrie. Aceste întâlniri au fost reciproc avantajoase cu privire la proiectele privind reforma OLAF. CS apreciază foarte mult sprijinul acordat OLAF atât de comisarul Șemeta, cât și de cabinetul acestuia, precum și activității CS.

În perioada de raportare, CS s-a întâlnit, de asemenea, cu secretarul general adjunct al Comisiei, domnul Alexander Italianer, la 21 octombrie 2009 și cu președintele Comisiei pentru control bugetar a Parlamentului European (COCOBU), domnul Luigi de Magistris, la data de 17 noiembrie 2009. CS a prezentat Raportul său de activitate pentru 2008-2009 Grupului de lucru al Consiliului pentru lupta împotriva fraudei, în timpul președinției suedeze, în data de 25 noiembrie 2009, precum și Comisiei pentru control bugetar a Parlamentului European (COCOBU), în data de 3 decembrie. CS a trimis, de asemenea, un răspuns scris la întrebările adresate de către Parlamentul European cu această ocazie. CS și-a exprimat mulțumirea cu privire la feedback-ul pozitiv și la sprijinul primit. La data de 15 decembrie 2010, CS a primit vizita doamnei Catherine Day, secretarul general al Comisiei, fiind discutate, printre altele, aspecte referitoare la accesul OLAF la bazele de date ale Comisiei și aspecte legate de resursele umane.

4.2.2. Relațiile cu Curtea Europeană de Conturi

Raportorul CS a avut o întrevedere cu Curtea de Conturi la Luxemburg, la 21 septembrie 2009, pentru a discuta chestiuni de interes comun, precum și implicarea CS în auditul planificat al OLAF.

În februarie 2010, reprezentanții Curții de Conturi au participat la reuniunea CS pentru a discuta și a prezenta acțiunile ulterioare Raportului special 1/2005 privind OLAF. În luna iunie a aceluiași an, Secretariatul CS a fost vizitat de către auditorii împuterniciți care au solicitat copii ale proceselor verbale ale reuniunilor CS, împreună cu avizele cele mai recente ale CS. La solicitarea acestora, în octombrie 2010 au fost transmise, de asemenea, documente suplimentare.

4.2.3. Contribuția la reflecția privind reforma OLAF

După numirea sa, comisarul Šemeta a luat decizia de a relansa reforma Regulamentului (CE) nr. 1073/1999, la acel moment fiind încă pendinte în fața Consiliului și a Parlamentului. În scopul de a debloca discuțiile între instituții, la 7 iulie 2010, Comisia a adoptat un Document de reflecție⁽¹⁶⁾, care ar putea servi ca bază pentru continuarea progreselor în procesul de reformă.

La data de 14 iulie 2010, comisarul Šemeta a participat la întâlnirea CS, unde a prezentat documentul, și CS a salutat gestul comisarului de a invita CS să propună contribuții la dezbaterile în curs și la documentul Comisiei. În consecință, CS a adoptat avizul său nr. 3/2010 cu privire la Documentul de reflecție privind reforma Oficiului European de Luptă Anti-fraudă (OLAF)⁽¹⁷⁾, la data de 23 septembrie 2010.

În avizul său, CS salută hotărârea Comisiei de a înregistra progrese în ceea ce privește reforma OLAF pentru a consolida

protecția intereselor financiare ale UE, în special în contextul crizei economice și financiare actuale. Acesta a observat abordarea Comisiei de a amâna într-o etapă ulterioară consolidarea legislației antifraudă într-un cadru juridic unic, în scopul de a aștepta, în special, dezbaterile cu privire la crearea Oficiului European al Procuraturii.

CS a fost de acord în ceea ce privește necesitatea de reformă a guvernancei OLAF în vederea îmbunătățirii eficienței sale, dar a regretat faptul că Documentul de reflecție nu a pus un accent sporit pe competența de investigare a OLAF, în pofida noilor oportunități oferite de Tratatul de la Lisabona. În plus, CS a subliniat, de asemenea, necesitatea de a consolida responsabilitatea conducerii OLAF în ceea ce privește desfășurarea și controlul investigațiilor, în principal cu intenția de a reduce durata investigațiilor și de a îmbunătăți eficiența OLAF.

În ceea ce privește propunerea de a dezvolta un dialog interinstituțional, CS admis că un astfel de dialog ar putea îmbunătăți sprijinul instituțional pentru lupta dusă de OLAF împotriva fraudei, însă a subliniat că acest dialog nu ar trebui, în nici un caz, să ducă la interferențe politice în desfășurarea investigațiilor. În calitate de gardian al independenței OLAF, CS a propus să preia inițiativa în gestionarea acestui dialog.

CS și-a exprimat profunda preocupare în ceea ce privește propunerea de a crea un post de consilier-examinator, ceea ce ar putea avea ca efect creșterea sarcinii administrative a OLAF, precum și dublarea ori chiar subminarea funcțiilor de bază ale CS. Cu toate acestea, CS a susținut crearea postului de responsabil intern pentru reclamații în cadrul OLAF, împuternicit să acționeze ca un prim punct de contact și care tratează reclamațiile primite de la persoanele investigate privind modul în care este efectuată investigația în care sunt implicați.

CS a salutat voința, exprimată de către toate instituțiile UE, de a-și consolida rolul, însă a respins cu fermitate propunerea, astfel cum apare în Documentul de reflecție, prin care CS ar primi numai date statistice pentru a-și desfășura activitatea. CS împărtășește pe deplin punctul de vedere conform căruia nu ar trebui să intervină în activitatea operațională a OLAF, dar consideră că accesul deplin la dosarele cazurilor este esențial pentru garantarea independenței OLAF prin monitorizarea eficienței și eficacității procedurilor sale de investigare.

CS a participat la două reuniuni ale Consiliului cu scopul de a-și prezenta avizul. CS sprijină ferm intenția Comisiei de a realiza progrese în domeniul reformei, cu scopul de a consolida eficiența și independența funcției de investigație îndeplinită de OLAF, și va dori să propună contribuții suplimentare pentru etapele ulterioare ale dezbaterilor.

⁽¹⁶⁾ SEC(2010) 859.

⁽¹⁷⁾ A se vedea anexa 4.

4.3. Procedura de selecție a directorului general al OLAF

Articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 prevede că, după obținerea avizului favorabil al CS, Comisia Europeană întocmește o listă a candidaților care întruneau calificările necesare.

Pentru a îndeplini această cerință, CS a fost implicat activ în primele etape ale procedurii de selecție. CS a analizat CV-urile candidaților și un membru al comitetului a făcut parte, în calitate de observator, din comisia de preselecție, care s-a reunit la începutul lunii iulie 2010, precum și din Comitetul consultativ pentru numiri, care s-a reunit la 10 septembrie 2010. La reuniunea sa din 23 septembrie 2010, CS a emis avizul nr. 2/2010⁽¹⁸⁾ cu privire la cei șase candidați ale căror nume au fost comunicate de către Comisia Europeană. Acest aviz a fost comunicat Comisiei și celorlalte instituții.

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

- I. CS a analizat intervalul de timp necesar pentru încheierea investigațiilor în 164 cazuri și este dezamăgit că, în ciuda recomandărilor sale anterioare, OLAF nu aplică încă metode de lucru sistematice și eficiente și controale interne, pentru a evita întârzierile nejustificate în desfășurarea investigațiilor sale. Cu toate că, în raport cu perioada precedentă, s-a înregistrat o diminuare a numărului de cazuri în care nu există nicio mențiune privind data preconizată pentru finalizarea investigației, OLAF nu a dat încă explicații precise cu privire la motivele acestor întârzieri.
- II. CS reiterează necesitatea următoarelor cerințe: (i) o mai mare monitorizare a rapoartelor referitoare la cazuri cu durată mai mare de 9 luni; (ii) introducerea unui sistem de informare periodică a CS, atunci când o investigație a fost în derulare timp de 9 luni, cu privire la faptul că perioada preconizată pentru finalizare a fost depășită; (iii) introducerea unui sistem de alertă în Sistemul de gestionare a cazurilor (SGC) pentru reexaminarea motivelor pentru care au existat perioade de inactivitate mai mari de 3 luni. De asemenea, este necesar un control strict al duratei investigațiilor, pentru a se risipi îndoielile cu privire la independența lor, aceasta fiind o problemă esențială pentru CS.
- III. CS a examinat 40 de cazuri investigate de cele două direcții de investigații și operațiuni ale OLAF și a constatat în mod repetat o lipsă de planificare adecvată a investigațiilor, ceea ce are un impact negativ asupra eficienței activității OLAF și asupra duratei investigațiilor sale. Manualul OLAF de proceduri operaționale prevede liniile directoare pentru elaborarea unui plan de lucru inițial în etapa de evaluare, dar nu prevede dispoziții cu privire la întocmirea, de îndată ce investigația este inițiată, a unui plan complet de investigație.

IV. CS a recomandat ca OLAF să pună în aplicare o politică de planificare completă a tuturor etapelor investigațiilor, cu controale periodice, termene realiste și actualizări periodice, pentru asigurarea conformității. Ca urmare a activității depuse de CS în acest domeniu, OLAF a conștientizat necesitatea de a adopta o abordare comună a planificării strategice a cazurilor, și a început să elaboreze planuri detaliate de lucru atunci când este inițiat un caz. CS evaluează în prezent eficacitatea măsurilor luate de OLAF.

V. CS consideră că OLAF ar trebui să aplice o politică de stabilire a unei ierarhii clare a priorităților pentru cazurile aflate în lucru. În acest sens, CS salută dorința OLAF de a trimite cazurile minore, care ar putea fi rezolvate în mod corespunzător prin măsuri disciplinare, către alte organe competente (IDOC). Cu toate acestea, CS recomandă să se acționeze în continuare pentru stabilirea obiectivă a criteriilor privind o astfel de trimitere. Manualul ar trebui modificat, pentru a se stabili cu claritate politica *de minimis* a OLAF.

VI. CS sprijină inițiativele OLAF privind identificarea și analizarea riscurilor în lupta împotriva fraudei, pe baza unui schimb constant de informații cu alte direcții generale ale Comisiei Europene. Această practică de lucru face posibilă punerea în aplicare a unei politici proactive de investigare, accentul fiind pus pe cazurile cele mai grave și complexe. Prin urmare, CS solicită ca aceste mecanisme să fie dezvoltate cât mai curând posibil, ca urmare a situației economice actuale din Uniunea Europeană.

VII. CS consideră că este necesar să se aducă unele modificări la manualul operațional al OLAF pentru a fi incluse practicile curente, precum și cerințele specifice rezultate din jurisprudența consacrată sau din legislația în vigoare, în special: (i) o mai bună definire a fiecărei etape a investigației, pentru a se asigura respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale și pentru a se oferi orientări utile anchetatorilor; (ii) definirea cu exactitate a perioadei de evaluare inițiale și a duratei acesteia. Ar trebui să aibă loc în continuare cursuri periodice de formare aprofundată cu privire la manual.

VIII. CS consideră că respectarea drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale este esențială pentru independența OLAF. CS a examinat 43 de investigații înainte ca OLAF să trimită autorităților judiciare naționale informații cu privire la aceste investigații și a efectuat o analiză privind respectarea drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale în fiecare caz în parte. CS consideră că, în general,

⁽¹⁸⁾ A se vedea anexa 3.

OLAF respectă aceste drepturi și garanții. Cu toate acestea, CS a elaborat recomandări specifice pentru consolidarea mecanismelor actuale de monitorizare a principiilor procedurale, în special a principiilor privind imparțialitatea, confidențialitatea și durata rezonabilă a investigațiilor.

- IX. CS consideră că diferența dintre investigațiile interne și externe ale OLAF trebuie să fie luate în considerare atunci când este abordată problema drepturilor fundamentale și garanțiilor procedurale. Respectarea acestor drepturi trebuie să fie proporțională cu natura, obiectivele și eficacitatea investigației. În plus față de analiza garanțiilor procedurale aplicabile în cazul investigațiilor OLAF în lumina legislației și a jurisprudenței actuale, CS a întocmit un formular al cărui rol este de a oferi o orientare utilă pentru anchetatori, în fiecare stadiu al investigației.
- X. CS insistă asupra faptului că, pentru a asigura respectarea efectivă a drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale, este necesar să se stabilească verificări cu privire la legalitatea investigațiilor, bazate pe o implicare mai mare și continuă a Unității de asistență judiciară și juridică. Pe parcursul mandatului său, CS a recomandat consolidarea acestei unități și implicarea ei într-o etapă mult mai timpurie a procesului de investigare. CS regretă faptul că acest control legal privind activitatea de investigare nu se desfășoară într-un mod sistematic în fiecare etapă. Absența unei examinări legale continue în timpul investigațiilor a dus la nerespectarea respectarea cerințelor procedurale. CS recomandă, de asemenea, ca noul director general să reflecteze asupra structurii și organizării acestei unități.
- XI. CS recomandă elaborarea unei strategii cuprinzătoare în materie de resurse umane, pe baza unei analize aprofundate a priorităților OLAF și a metodelor de lucru ale

acestui. Strategia ar trebui să permită: (i) o mai bună repartizare a resurselor în cadrul OLAF, astfel încât să se pună un accent mai mare pe principalele atribuții de investigare; (ii) o mai bună utilizare a sinergiilor în cadrul OLAF, în special prin valorificarea diferitelor calificări ale personalului OLAF; (iii) sprijin administrativ adecvat pentru activitățile de investigare; (iv) o mobilitate sporită în cadrul OLAF și al Comisiei; (v) o mai bună elaborare a politicii de formare pentru a facilita dezvoltarea mobilității, însă fără afectarea calității investigațiilor.

- XII. CS recomandă ca instituțiile să profite de reforma Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 pentru a reglementa situația de tranziție privind postul de director general al OLAF, astfel încât atunci când există o perioadă de timp între data ieșirii din funcție, indiferent de motiv, a unui director general, și data la care este numit un alt director general, competențele directorului general interimar să fie clar definite. Prin această regulă s-ar asigura respectarea acordului dintre toate instituțiile de a garanta legitimitatea și independența OLAF în aceste perioade de tranziție.
- XIII. CS recomandă ca instituțiile să profite de reforma Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 pentru a clarifica cadrul juridic în care își desfășoară activitatea OLAF, pentru a consolida competențele de investigare și independența acestuia și pentru a-i oferi norme de procedură precise. CS subliniază că este esențial pentru OLAF să fie independent din punct de vedere operațional și își reiterează dorința ca, pe parcursul procesului de reformă, să își pună la dispoziție experiența dobândită.

ANEXA I

CALENDARUL REUNIUNILOR COMITETULUI DE SUPRAVEGHERE

2009

Luna	Data reuniunii
IUNIE	marți 9 – miercuri 10
IULIE	marți 7 – miercuri 8
SEPTEMBRIE	miercuri 23 – joi 24
OCTOMBRIE	marți 20 – miercuri 21
NOIEMBRIE	marți 17 – miercuri 18
DECEMBRIE	marți 15 – miercuri 16

2010

Luna	Data reuniunii
IANUARIE	marți 12 – miercuri 13
FEBRUARIE	marți 9 – miercuri 10
MARTIE	marți 16 – miercuri 17
APRIE	marți 27 – miercuri 28
IUNIE	marți 1 – miercuri 2
IULIE	marți 13 – miercuri 14
SEPTEMBRIE	joi 2 (toată ziua)
SEPTEMBRIE	joi 23 (toată ziua)
OCTOMBRIE	marți 12 – miercuri 13
NOIEMBRIE	marți 9 – miercuri 10
DECEMBRIE	marți 14 – miercuri 15

ANEXA 2

AVIZUL NR. 1/2010

Proiectul preliminar de buget al OLAF pentru 2011

Bruxelles, 30 iunie 2010

În cadrul reuniunilor sale din 27-28 aprilie și 1-2 iunie 2010, Comitetul de supraveghere a OLAF a analizat proiectul preliminar de buget al oficiului pentru 2011 și a adoptat următorul aviz.

I. Prezentarea bugetului provizoriu pentru 2011

La fel ca în fiecare an, OLAF a prezentat comitetului principalele aspecte ale bugetului provizoriu pentru anul următor. În ceea ce privește exercițiul financiar 2011, comitetul constată că este vorba despre un buget de tranziție legat de actuala perioadă de interimat, care a urmat decesului directorului general al oficiului, domnul Franz-Herman Brüner, în ianuarie 2010. Având în vedere competențele directorului general interimar, limitate la gestionarea activității curente, acesta nu a putut să ia decizii sau să își asume angajamente susceptibile să genereze obligații pentru viitorul director general, după desemnarea acestuia de către instituții.

Comitetul ia notă de faptul că bugetul provizoriu total a crescut cu 3,19 % față de 2010. Comitetul ar dori ca OLAF să acorde mai multă atenție formării întregului său personal. Comitetul constată că bugetul alocat misiunilor în străinătate s-a majorat proporțional cu creșterea costului vieții și dorește ca acest domeniu să facă întotdeauna obiectul unui control efectiv din partea șefilor de unitate și a directorilor oficiului.

Sumele aferente liniei bugetare atribuite comitetului a rămas stabilă în raport cu cifrele din 2009 și 2010.

Comitetul constată că efectivul de personal al OLAF s-a menținut constant la 384 de agenți și că valoarea cheltuielilor a crescut în mod moderat. Creditele provizorii pentru salariile și indemnizațiile personalului au crescut, în total, cu 4,13 %, această valoare incluzând și ajustările salariale.

II. Atribuirea și gestionarea resurselor umane ale OLAF

Comitetul de supraveghere constată că numărul posturilor vacante este în scădere. În 2010 erau 80 de posturi vacante și în 2011 ar trebui să fie 18 posturi vacante. Comitetul salută această tendință pozitivă care contribuie la creșterea capacității OLAF de a-și desfășura activitățile în mod eficace.

În ceea ce privește personalul temporar, Comitetul de supraveghere salută o serie de evoluții pozitive care au avut loc în 2008, 2009 și 2010, și anume lansarea concursurilor externe și interne în domeniul luptei împotriva fraudei și publicarea rezultatelor concursurilor respective. Acest fapt a permis deja oficiului să recruteze, la începutul anului 2010, în calitate de funcționari, 11 foști agenți temporari (nouă pentru o perioadă nedeterminată și doi pentru o perioadă determinată), care au promovat concursurile externe. Acest lucru a devenit posibil datorită modificării organigramei și negocierii unui buget rectificativ cu autoritatea bugetară.

În urma publicării recente a rezultatelor concursurilor interne, OLAF ar trebui să efectueze un exercițiu similar pentru a propune posturi de funcționari celor care le-au promovat. Acest lucru ar trebui să permită OLAF să recruteze, în 2010, 13 agenți temporari cu contract pe durată nedeterminată și doi cu contract pe durată determinată. Mai mult, trei foști agenți temporari care au promovat concursuri externe s-au calificat în urma unui concurs intern pentru ocuparea unui post de nivel superior.

Deși organizarea acestor concursuri a fost un exercițiu important și a corespuns angajamentelor asumate de OLAF, rezultatul global pentru cei 92 de foști agenți temporari ai OLAF implicați în această operațiune continuă să fie limitat, în măsura în care numai 21 dintre aceștia au reușit să promoveze unul dintre concursuri. Mai mult, patru agenți temporari cu contract pe durată determinată au avut, de asemenea, posibilitatea de a beneficia de aceste concursuri. Până în prezent, 63 de agenți temporari vizați de negocierea din 2007 nu au putut beneficia de aceste concursuri, fie pentru că nu le-au promovat, fie pentru că nu au putut sau nu au dorit să participe la acestea. Într-adevăr, gradele care au făcut obiectul acestor concursuri, dar și calificările solicitate, precum și perioada care a trecut de la obținerea calificării în raport cu experiența profesională, nu au permis unui număr mai mare de agenți temporari să se înscrie la aceste concursuri. În acest sens, Comitetul de supraveghere subliniază că ar fi foarte oportun ca acești agenți temporari să continue să contribuie prin competențele și cunoștințele lor la activitatea OLAF și că ar trebui să li se ofere cât mai curând perspective reale de promovare și carieră. Nu trebuie uitat faptul că cei mai vechi agenți temporari lucrează la OLAF de peste zece ani. Ar fi legitim ca aceștia să beneficieze de o reclasificare.

De asemenea, ar fi util ca OLAF să solicite EPSO să organizeze concursuri care să îi vizeze pe cei care au meserii foarte specializate, de care OLAF are nevoie. Într-adevăr, ar fi foarte dăunător pentru eficacitatea viitoare a OLAF – și chiar pentru independența acestuia – să nu îi poată păstra pe acești specialiști. Formarea de noi agenți specializați ar necesita o perioadă îndelungată și ar fi foarte costisitoare, în cazul în care situația actuală ar putea determina unele persoane să părăsească oficiul din lipsa unor perspective reale.

Comitetul constată că în cadrul OLAF există în continuare agenți temporari angajați pe durată determinată, ale căror contracte nu au putut – și nu vor putea – să facă obiectul unei prelungiri. Din punct de vedere uman, aceste situații sunt dificile, având în vedere că, inevitabil, perioada contractuală va lua sfârșit. Comitetul solicită încă o dată ca OLAF să creeze și să pună în aplicare cât mai curând o politică adecvată de recrutare și de stabilizare a personalului său de investigație în conformitate cu o perioadă de recrutare standard, care să vizeze, în special, persoane specializate în investigații, provenite din statele membre. O astfel de recrutare ar avea avantajul de a permite OLAF să încerce să atragă cei mai buni candidați proveniți din serviciile naționale și de a permite, astfel, actualizarea cunoștințelor investigatorilor care lucrează deja pentru OLAF și, în special, schimbul de tehnici de investigație și îmbunătățirea acestora. Proporția propusă de Comisia Europeană în materie de personal (80 % funcționari și 20 % agenți temporari) trebuie considerată doar ca un deziderat, nu ca un obiectiv rigid. OLAF nu trebuie niciodată să restricționeze sau să renunțe la capacitatea sa de a recruta specialiști în lupta împotriva fraudei. Independența OLAF în activitatea sa de investigare nu este o chestiune care se reduce la raportul dintre numărul de funcționari și de agenți temporari, ci se referă la competențele în domeniul investigării și la dorința de a pune în aplicare cele mai bune tehnici de investigare. Recrutarea agenților temporari ar trebui, de asemenea, să permită oficiului să acționeze mai eficace și să amelioreze colaborarea dintre autoritățile statelor membre și OLAF.

Comitetul constată că, la 1 aprilie 2010, organigrama OLAF cuprindea doar un singur post de șef de unitate, ocupat de un agent temporar. Fără îndoială, ar trebui să se analizeze, într-o anumită etapă, echilibrul necesar care trebuie atins și în acest domeniu în ceea ce privește raportul dintre funcționari și agenți temporari.

Comitetul regretă că OLAF nu a definit încă o politică adecvată în materie de resurse umane și aceasta în pofida recomandărilor formulate în cadrul avizelor sale privind bugetele anterioare (avizul nr. 2/2007, avizul nr. 3/2008, avizul nr. 3/2009). În același mod, comitetul insistă, ca și în anii precedenți, asupra necesității de a analiza corelarea dintre alocarea resurselor și misiunile prioritare ale OLAF. Comitetul a luat notă de observațiile OLAF cu privire la caracterul indivizibil al sarcinilor sale și la contribuția tuturor serviciilor oficiului la misiunile acestuia; cu toate acestea, comitetul consideră că proporția relativă a efectivelor de personal consacrate în mod direct activităților de investigare trebuie să facă obiectul unei analize speciale. Ca și în avizul său precedent, comitetul consideră că ar trebui să se efectueze o activitate generală de evaluare și de stabilire a priorităților cu privire la diferitele domenii de activitate ale oficiului și la importanța acestora.

Recomandări:

Comitetul îndeamnă OLAF să stabilească, în cel mai scurt timp, o strategie în materie de resurse umane, bazată pe o analiză a misiunilor prioritare și pe corelarea dintre alocarea resurselor cu acestea. Strategia în cauză ar trebui să propună perspective de muncă realiste pe termen scurt și mediu.

Comitetul recomandă OLAF să acorde o atenție deosebită situației diferitelor categorii de agenți temporari care lucrează în prezent în cadrul oficiului și să încerce să identifice, în măsura posibilului, soluții adaptate acestor situații, inclusiv/în special în ceea ce privește posibilitățile de reclasificare.

III. Secretariatul Comitetului de supraveghere

Teoretic, personalul secretariatului Comitetului de supraveghere este format din opt agenți. La 1 februarie 2010, acestora li s-a alăturat un nou administrator, care a fost repartizat pe un post vacant. De la sfârșitul lunii noiembrie 2009, este vacant un post de asistent agent temporar și acesta ar trebui să fie înlocuit cu un post de funcționar.

Pe de altă parte, un anunț de post vacant pentru funcția de șef de secretariat a fost publicat în iunie 2009, pentru a anticipa pensionarea fostului responsabil, la sfârșitul lunii iulie 2009. Noul șef de secretariat a fost recrutat la data de 16 iunie 2010.

Atunci când toate posturile vor fi ocupate, efectivul actual de personal al secretariatului va fi satisfăcător în ceea ce privește sarcinile atribuite în prezent comitetului. Dimpotrivă, în cazul în care ar intra în vigoare modificări la reglementările aplicabile, și anume modificări precum cele votate de Parlamentul European la 20 noiembrie 2008 în cadrul reformei Regulamentului (CE) nr. 1073/1999, misiunea comitetului s-ar extinde, iar acest lucru ar necesita o creștere în consecință a efectivului de personal al secretariatului. Numai o astfel de creștere a efectivului de personal al secretariatului ar garanta independența reală a comitetului, care este, în sine, un factor esențial în păstrarea independenței OLAF.

Recomandare:

OLAF ar trebui să aloce opt colaboratori secretariatului.

Dacă, în cadrul reformei regulamentului aplicabil OLAF, sarcinile care revin Comitetului de supraveghere vor crește, ar fi indispensabil ca resursele secretariatului să crească în consecință, astfel încât comitetul să poată continua să lucreze în mod efectiv și eficace.

IV. Concluzie

Comitetul acceptă ideea potrivit căreia prezentul buget provizoriu reflectă perioada tranzitorie actuală.

Cu toate acestea, comitetul dorește ca, imediat de la preluarea atribuțiilor sale, noul director general al OLAF să solicite autorității bugetare mijloacele necesare, în special în ceea ce privește gestionarea OLAF, politica în materie de investigații și politica de recrutare a personalului.

Comitetul de supraveghere susține propunerea de buget pentru 2011 prezentată de OLAF și dorește ca recomandările menționate anterior să fie luate în considerare.

ANEXA 3

AVIZUL NR. 2/2010

în atenția Comisiei Europene

[emis în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă]

Bruxelles, 23 septembrie 2010

Cadrul juridic

În conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) [denumit în continuare „Regulamentul (CE) nr. 1073/1999”], Comitetul de supraveghere emite un aviz favorabil privind lista de candidați pentru postul de director al OLAF pe care Comisia a transmis-o Consiliului și Parlamentului European pentru consultare.

Articolul 15 din Regulamentul de procedură al Comitetului de supraveghere a OLAF prevede că „după examinarea candidaturilor pentru postul de director general al OLAF, Comitetul de supraveghere emite un aviz care conține o expunere de motive care prezintă criteriile utilizate pentru evaluarea meritelor candidaților”, precum și „avizul Comitetului cu privire la candidați [...]”.

Procedură

Prin decizia din 17 martie 2010, Comisia a decis să publice postul de director general al OLAF la nivel intern [în temeiul articolului 29 alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (iii) din Statutul personalului] și extern [în temeiul articolului 29 alineatul (2) din Statutul personalului]. Prin urmare, postul a fost publicat la nivel intern (anunțul de post vacant COM/2010/842, publicat la 9 aprilie 2010) și extern (anunțul de post vacant COM/2010/10255, publicat *inter alia* în JO C 91A din 9 aprilie 2010). În ambele cazuri s-a stabilit ca termen de depunere a candidaturilor data de 7 mai 2010. Anunțul a fost publicat pentru funcția de „director general”, întrucât postul publicat corespunde acestui grad.

La 12 mai 2010, Comisia a decis să adopte procedura care trebuie urmată pentru ocuparea postului de director general al OLAF. Un membru al Comitetului de supraveghere a făcut parte, în calitate de observator, din comitetul de preselecție și din CCN.

La data de 21 septembrie, Comisia a transmis Comitetului de supraveghere o listă cu 6 nume.

În conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentele (CE) nr. 1073/1999 și (Euratom) nr. 1074/1999, „Comisia, [...] după avizul favorabil al Comitetului de supraveghere, redactează o listă de candidați cu calificări corespunzătoare”. Prin urmare, Comitetul de supraveghere consideră că principalul său rol în această procedură este de a se asigura că pentru ocuparea postului de director general au fost selectați candidații cu calificările necesare.

Avizul Comitetului de supraveghere

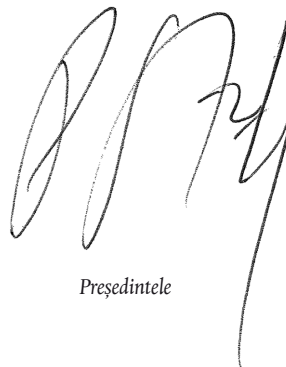
Comitetul de supraveghere consideră că directorul general al OLAF ar trebui să aibă capacitatea și hotărârea de a conduce o organizație complexă și polivalentă într-un context multinațional pentru a obține rezultate concrete în lupta împotriva fraudei și a corupției în Europa. Candidatul selectat va trebui să aibă suficientă experiență în domeniu pentru a se bucura de loialitatea și respectul unei echipe cu un nivel ridicat de specializare și pentru a garanta credibilitatea atât în interiorul OLAF, cât și în exteriorul acestuia. Candidatul selectat va trebui să dea dovadă de capacități de conducere excepționale pentru a face față provocărilor actuale ale OLAF, pe care Comitetul de supraveghere le-a descris adesea în diferitele sale avize. Candidatul selectat va trebui să aibă suficientă experiență profesională în context internațional și multicultural pentru a soluționa cu rapiditate provocările specifice ale unui astfel de mediu instituțional complex. Mai mult, în calitate de garant al independenței OLAF, Comitetul de supraveghere acordă o atenție deosebită angajamentelor asumate de candidați privind independența organizației, precum și viziunii acestora cu privire la rolul specific al OLAF în cadrul instituțiilor europene.

Toate aceste cerințe sunt enumerate în mod corespunzător în anunțul de post vacant.

În urma analizării candidaturilor depuse de persoanele în cauză și având în vedere rapoartele întocmite de comitetul de preselecție și de CCN, Comitetul de supraveghere a OLAF adoptă în unanimitate un aviz favorabil în privința a trei candidați și adoptă cu majoritate de voturi un aviz favorabil în privința celorlalți trei candidați.

Pentru Comitetul de supraveghere a OLAF

Președintele

ANEXA 4

AVIZUL NR. 3/2010

referitor la documentul de reflecție privind reforma Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)

Bruxelles, 23 septembrie 2010

INTRODUCERE

Comitetul de supraveghere (CS) mulțumește Comisiei pentru documentul de reflecție din 6 iulie 2010 și sprijină dorința acesteia de a relansa reforma Regulamentului (CE) nr. 1073/1999.

CS dorește să sublinieze importanța definirii unor noi obiective pentru Oficiul de Luptă Antifraudă (OLAF) și necesitatea reformării sale în contextul schimbărilor dramatice care au avut loc în ultimii 2 ani în domeniul finanțării publice europene. Criza financiară a determinat instituțiile europene și Comisia, în special, să adopte măsuri în vederea creșterii resurselor financiare în anumite sectoare. Această politică trebuie însoțită acum de măsuri de supraveghere a angajării și cheltuirii finanțelor publice europene. Cetățenii europeni trebuie să aibă certitudinea că OLAF dispune de mijloacele necesare pentru combaterea oricărei creșteri a fraudei, corupției sau a oricărei alte activități ilegale care poate submina interesele financiare ale UE.

CS constată că reunirea legislației antifraudă într-un cadru juridic unic va fi examinată într-o etapă ulterioară, în legătură cu dezbaterile privind crearea Parchetului European.

CS ia act de propunerea de consolidare a dialogului interinstituțional și consideră că aceasta ar putea reprezenta un instrument de asigurare a unui larg sprijin politic pentru activitățile de luptă împotriva fraudei desfășurate de OLAF. Acest dialog nu poate implica însă orientarea politică a investigațiilor. În calitate de gardian al independenței OLAF, CS este pregătit să preia inițiativa organizării acestui dialog.

CS constată că documentul de reflecție pune accentul pe aspectele referitoare la guvernanța OLAF și este de acord cu necesitatea de a găsi soluții în vederea îmbunătățirii eficacității OLAF și a scurtării duratei procedurilor. Cu toate acestea, astfel de soluții nu pot consta doar în schimbări de natură organizațională, iar CS regretă că documentul de reflecție nu face propuneri cu privire la competența OLAF în domeniul investigațiilor interne și externe. În acest context, CS dorește să sublinieze noile oportunități deschise de articolul 325 din TFUE, care invită la o „protecție efectivă” și echivalentă „în statele membre, precum și în instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii”.

CS subliniază că reforma planificată nu ar trebui, în niciun caz, să reducă independența operațională a OLAF și susține cu fermitate că trebuie păstrată arhitectura instituțională actuală: integrarea OLAF în Comisie, independența directorului general în ceea ce privește atribuțiile sale de investigație și supravegherea independenței OLAF de către un comitet de supraveghere format din experți din afara instituțiilor, toate sunt caracteristici esențiale care trebuie păstrate. Pe de altă parte, CS este îngrijorat de faptul că propunerea de creare a unui post de consilier revizor ar putea să crească sarcina administrativă a OLAF și să submineze funcțiile esențiale ale CS. Statutul acestui nou organism nu este clar.

Chiar dacă CS apreciază dorința exprimată de toate instituțiile UE de consolidare a rolului său, acesta dorește, totuși, să sublinieze că propunerea prevăzută în documentul de reflecție, ca CS să primească doar date statistice pentru îndeplinirea sarcinilor sale, ar lipsi CS de toate mijloacele necesare în vederea exercitării unei supravegheri adecvate a OLAF. Este esențial ca CS să aibă acces deplin la dosare, în vederea salvagărdării independenței OLAF prin supravegherea eficacității și eficienței procedurilor de investigație ale acestuia.

În contextul procesului de reformă, CS atrage atenția, de asemenea, asupra riscului de „reglementare excesivă”, care nu ar lăsa OLAF o marjă de manevră suficientă pentru a-și desfășura activitatea. Mai mult, orice obligație juridică suplimentară introdusă în regulament ar putea, într-o etapă ulterioară, să ducă la control judiciar. CS împărtășește îngrijorarea exprimată de Comisie cu privire la durata investigațiilor și la necesitatea de a asigura o mai bună protecție a drepturilor fundamentale. Astfel cum se arată în cele ce urmează, CS consideră că este responsabilitatea conducerii OLAF să gestioneze investigațiile în așa fel încât să se mențină și să se garanteze tratarea cu celeritate și respectarea deplină a drepturilor procedurale, CS exercitându-și rolul de supraveghere în acest sens. CS consideră, de asemenea, că viitorul director general al OLAF ar trebui să fie consultat cu privire la această reformă.

Prezentul document este o contribuție a CS la dezbateri. Documentul ține cont de discuțiile interinstituționale care au avut deja loc și exprimă opiniile CS asupra principalelor puncte ale documentului de reflecție. Pe baza unei analize privind modul în care ar putea fi îmbunătățită eficacitatea investigațiilor (partea I), documentul va face propuneri privind aspectele organizaționale ale OLAF (partea a II-a).

1. CONSOLIDAREA EFICIENȚEI FUNCȚIEI INVESTIGATIVE A OLAF

1.1. Consolidarea atribuțiilor de investigare ale OLAF

CS consideră că, pentru reformă, consolidarea dispozițiilor privind investigațiile externe și interne este esențială. Cele trei instituții au făcut propuneri alternative de abordare a acestui aspect-cheie, care ar trebui examinate cu atenție.

În special, sunt necesare clarificări suplimentare cu privire la atribuțiile OLAF de a efectua controale și inspecții la fața locului, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (CE, Euratom) 2185/96 în cazuri de fraudă, corupție sau activități ilegale legate de contracte, acorduri de subvenționare și decizii privind finanțarea din partea UE.

CS este în favoarea unei definiții clare a competențelor OLAF pentru fiecare etapă a investigațiilor acestuia. Progresele realizate în cadrul reformei pentru precizarea detaliilor acestor etape sunt remarcabile, dar ar putea fi în continuare îmbunătățite:

- ar trebui făcută o trimitere explicită la analiza informației;
- în ceea ce privește „deschiderea investigațiilor” CS ar aprecia diferențierea între investigațiile interne și externe;
- pentru a permite OLAF să se concentreze pe cazurile cele mai grave, în viitorul regulament, ar trebui introdusă o clauză „*de minimis*”;
- etapa „procedurii de investigare” necesită o abordare juridică mai structurată, iar dispozițiile corespunzătoare ar putea fi reexamineate

CS subliniază, de asemenea, că articolul 325 TFUE prevede un nivel eficient și echivalent de protecție a intereselor financiare ale UE în toate statele membre, precum și în toate instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii. În plus, spre deosebire de fostul articol 280 TCE, articolul 325 TFUE nu mai exclude adoptarea măsurilor care privesc aplicarea dreptului penal național sau administrarea națională a justiției. Noile opțiuni puse la dispoziție de Tratatul de la Lisabona ar trebui utilizate pentru a introduce dispoziții care să permită consolidarea și îmbunătățirea cooperării dintre OLAF și autoritățile judiciare naționale. De exemplu, în vederea unei mai bune asigurări a nivelului echivalent de protecție a intereselor financiare în întreaga UE, trebuie acordată atenție evaluării mai aprofundate a valorii juridice a probelor OLAF în cadrul UE. Mai mult, noul regulament ar trebui să garanteze, cu privire la investigațiile interne, că aceleași proceduri se aplică tuturor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor.

1.2. Durata investigațiilor

CS a atras atenția în mod periodic asupra duratei excesive a investigațiilor și este în favoarea oricăror măsuri care ar putea îmbunătăți situația.

CS consideră că un control direct al duratei investigațiilor ar trebui să fie mai întâi realizat la nivel intern, de către cei care sunt principalii responsabili, și anume, conducerea OLAF și directorul general. CS ar trebui să monitorizeze periodic acest aspect referitor la activitățile OLAF și să sprijine directorul general al OLAF în controlul respectării termenelor limită.

În general, CS este de acord cu mecanismele propuse în documentul de reflecție cu privire la transmiterea periodică a informațiilor în diferitele etape ale procedurii. Această transmitere este de cea mai mare importanță pentru ca CS să asigure respectarea independenței OLAF prin excluderea influenței factorilor externi asupra imparțialității investigațiilor și prin asigurarea faptului că întârzierile nu împiedică rezultatul scontat al unei investigații, spre exemplu, pentru motive de prescripție.

CS salută, de asemenea, introducerea unui termen-limită pentru perioada de evaluare și consideră că prima parte a investigației ar trebui, ca regulă generală, să facă parte din responsabilitățile sale de monitorizare, furnizându-se astfel o garanție suplimentară independenței operaționale a OLAF cu privire la deschiderea investigațiilor.

În această privință, regulamentul ar trebui să prevadă transmiterea către CS a următoarelor informații:

- (1) pentru fiecare investigație care nu a fost finalizată în 12 luni (perioada de evaluare inclusă), un raport care va explica de ce investigația nu a fost finalizată și durata estimată necesară pentru finalizare. Ar trebui asigurate suficiente mecanisme de monitorizare;
- (2) pentru cazurile cu o durată mai mare de 30 de luni, OLAF ar trebui să transmită CS, la fiecare 6 luni, un raport global de progres privind investigațiile, care să cuprindă măsurile adoptate în vederea închiderii cazurilor;
- (3) pentru activitățile operaționale ale OLAF, rapoarte statistice conținând inclusiv indicatorii de performanță bazați pe parametri calitativi care pot fi utilizați de CS ca instrument suplimentar de supraveghere.

1.3. Consolidarea drepturilor la apărare

Documentul de reflecție subliniază necesitatea consolidării supravegherii investigațiilor OLAF, în special în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale. În acest sens, CS consideră că, pe de o parte, ar trebui clarificate normele care guvernează investigațiile OLAF în ceea ce privește drepturile la apărare și, pe de altă parte, ar trebui sporită responsabilitatea OLAF în ceea ce privește procedurile interne în vigoare pentru aplicarea acestor drepturi.

1.3.1. Clarificarea normelor

CS salută dorința instituțiilor de a clarifica drepturile și obligațiile persoanelor care fac obiectul investigațiilor, precum și drepturile și obligațiile OLAF, ale instituțiilor și ale statelor membre, înainte, în timpul și după efectuarea unei investigații.

CS va formula propuneri suplimentare în viitorul aviz pe această temă.

1.3.2. Îmbunătățirea procedurilor

CS consideră că **prima și cea mai importantă responsabilitate a directorului general al OLAF și a echipei de conducere este de a decide asupra oportunității de a deschide sau nu o investigație și de a asigura respectarea drepturilor fundamentale ale persoanelor care fac obiectul investigației.**

Instituirea unor structuri de control intern și a unor mecanisme de supraveghere adecvate intră în competența directorului general al OLAF. **În acest sens, CS dorește să își exprime îngrijorările serioase cu privire la crearea unui post de consilier revizor.**

CS consideră că statutul și competențele consilierului revizor nu sunt clare. În calitate de funcționar desemnat de DG OLAF, el/ea nu poate fi independent(ă). În plus, crearea unui post de consilier revizor ar putea ridica următoarele probleme:

- o schimbare în echilibrul instituțional al OLAF, întrucât adăugarea unui consilier revizor ar putea limita rolul CS, lipsindu-l, în același timp, de acces la informații esențiale pentru rolul său de supraveghere;
- un risc de creștere a întârzierilor în investigații, care au deja o durată foarte mare;
- un risc important de pierdere a controlului și a responsabilității echipei de conducere a OLAF în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale;
- duplicarea altor mecanisme existente (Ombudsmanul, controlul judiciar *a posteriori* etc.);
- costuri potențial suplimentare pentru bugetul UE.

Ținând seama de importanța asigurării respectării adecvate a drepturilor fundamentale în cadrul OLAF, CS este dispus să ia în considerare crearea funcției de responsabil cu tratarea plângerilor, care ar analiza plângerile împotriva OLAF și ar consilia directorul general al OLAF în această privință. Această funcție există în multe administrații naționale și OLAF ar putea să se inspire din bunele practici existente. O altă posibilitate ar putea fi un „grup de revizuire” astfel cum a fost propus în documentul de reflecție. **În orice caz, crearea acestei funcții nu ar trebui să se suprapună competențelor și responsabilităților CS**, iar CS ar trebui, în toate cazurile, să fie notificat cu privire la toate plângerile.

Deși apreciază dorința Comisiei de a stabili mecanisme de control independente și externe, CS consideră totuși că, în cadrul arhitecturii generale care guvernează organizarea OLAF, CS este unicul organism care îndeplinește această cerință. Prin urmare, CS sugerează că rolul său de supraveghere a procedurilor, în special cu privire la respectarea drepturilor fundamentale și la întârzierile în investigații, ar trebui consolidat după cum urmează:

- regulamentul ar putea să prevadă prezentarea, de către CS, în fiecare an (eventual în cadrul raportului său anual), a unei analize a modului în care OLAF se conformează obligației de respectare a drepturilor fundamentale în investigațiile sale. Acest raport s-ar întemeia pe informațiile trimise CS de către OLAF privind acțiunile întreprinse de acesta în vederea asigurării respectării depline a drepturilor fundamentale, precum și pe propriile activități de supraveghere ale CS;
- atunci când este necesar și în situații excepționale, directorul general ar putea invita CS să realizeze controale speciale în cazul în care îi sunt aduse la cunoștință deficiențe serioase în cursul unei investigații. Rezultatele acestei verificări ar fi comunicate doar directorului general al OLAF.

1.4. Cooperarea între OLAF și instituții, organe, oficii și agenții în cadrul funcției sale de investigare

CS este în favoarea clarificării, în regulament, a acelor drepturi și obligații care se aplică OLAF și instituțiilor în contextul luptei împotriva fraudei. Acest lucru are o importanță deosebită întrucât Comisia ar putea fi făcută responsabilă pentru activitățile OLAF.

1.4.1. Informarea instituțiilor și a organismelor în cauză

OLAF are obligația de a comunica instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor, cât de repede posibil, la începutul investigațiilor sale, orice informație necesară privind comportamentul fraudulos al persoanelor cărora li se aplică statutul sau care lucrează pentru o instituție sau o delegație. Această obligație de a informa instituția poate fi considerată aplicabilă și operatorilor economici care primesc subvenții sau contracte finanțate direct sau indirect din bugetul UE. Comunicarea acestei informații poate face obiectul măsurilor de confidențialitate în vederea protejării investigației. Obiectivul acestor comunicări de informații este de a permite instituției să gestioneze, în măsura posibilului, consecințele financiare și administrative ale comportamentului fraudulos, în vederea limitării consecințelor financiare. În cursul unei investigații, OLAF ar putea să continue să comunice informații suplimentare care ar fi utile instituției în cauză. La finalizarea investigațiilor, OLAF comunică instituției în cauză rezultatele și recomandările sale.

CS salută ideea sporirii rolului său cu privire la supravegherea schimbului de informații dintre OLAF și instituții, astfel cum se prevede în documentul de reflecție. Pentru a permite CS să își îndeplinească acest rol, OLAF ar trebui să notifice CS cu regularitate (de exemplu, la fiecare trei sau șase luni) cu privire la informațiile care au fost transmise instituțiilor în cazurile deschise. În același timp, CS ar trebui, de asemenea, să fie alertat cu privire la toate cazurile în care nu a fost respectată confidențialitatea adecvată.

OLAF ar trebui, de asemenea, să stabilească un sistem de raportare periodică către CS pentru cazurile în care o instituție, un organ, un oficiu sau o agenție nu a acționat conform recomandărilor OLAF. De asemenea, OLAF ar trebui să transmită toate rapoartele finale privind investigațiile și încheierea etapei de urmărire, precum și un raport anual care rezumă urmarea dată de autoritățile administrative și judiciare ale statelor membre și, dacă este necesar, ale țărilor terțe, cu privire la informațiile transmise, primite de acestea.

1.4.2. Accesul OLAF la informațiile deținute de instituțiile, oficiile, organele și agențiile UE

De la crearea sa, OLAF a întâmpinat dificultăți în ceea ce privește obținerea accesului la informații din partea unor instituții și, în special, accesul la anumite baze de date. Acest lucru creează probleme pentru activitatea de investigație a OLAF. CS consideră că ar trebui să se acorde mai multă atenție acestui aspect care ar putea deveni o amenințare reală la adresa independenței OLAF.

OLAF ar trebui să trimită în mod sistematic CS orice informație privind raportarea cu întârziere sau neraportarea cazurilor de fraudă, precum și privind neîndeplinirea, de către o instituție, organ, oficiu sau agenție a obligației de a permite accesul la informațiile pe care le deține.

1.5. Cooperarea între OLAF și statele membre

CS aprobă consolidarea cooperării prin impunerea, pentru statele membre, a obligației de a asista și sprijini OLAF în desfășurarea investigațiilor acestuia, de a transmite orice document care ar putea fi util pentru o investigație și de a raporta OLAF cu privire la acțiunile întreprinse ca urmare a primirii raportului de investigație. CS, care este în favoarea raportării periodice la OLAF de către autoritățile statelor membre în ceea ce privește progresele realizate de acestea, consideră că OLAF ar trebui să informeze în mod sistematic CS cu privire la cazurile în care nu există cooperare din partea autorităților statelor membre.

CS este conștient de faptul că OLAF a întâmpinat deseori dificultăți în identificarea persoanelor de contact competente care să sprijine investigațiile sale în statele membre (de exemplu, controalele la fața locului privind cheltuielile directe) și confirmă necesitatea ca fiecare stat membru să numească puncte de contact adecvate pentru OLAF în cadrul administrațiilor lor naționale.

Statele membre ar trebui să informeze OLAF cu privire la datele persoanelor de contact de la nivel național. OLAF trebuie să informeze și, acolo unde este cazul, în funcție de capacitățile sale, să formeze personalul acelor administrații naționale în vederea promovării unei mai bune înțelegeri a procedurilor UE și a necesităților OLAF. Aceasta va crea o mai bună sinergie între servicii și va îmbunătăți eficiența investigațiilor UE. Ar trebui reamintit faptul că, date fiind resursele sale limitate, OLAF nu poate trata toate cazurile de fraudă care îi sunt aduse la cunoștință și, prin urmare, unele dintre acestea ar putea fi transferate către administrațiile naționale, ținându-se cont în special de pragurile stabilite de OLAF pentru deschiderea investigațiilor în domeniile în cauză.

1.6. Cooperarea între OLAF și EUROJUST, EUROPOL, organizații internaționale și țări terțe

OLAF ar trebui să aibă mijloacele juridice de a încheia, sub egida Comisiei, acorduri de cooperare cu agenții, cu administrații ale statelor membre, cu servicii ale țărilor terțe și cu organizații internaționale pentru a-și accelera procedurile și a crește eficacitatea luptei împotriva corupției.

Clauzele care prevăd controale efectuate de Comisie (sau de instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză) și OLAF trebuie incluse în toate contractele de finanțare, chiar și atunci când finanțarea nu se face doar din bugetul UE.

1.7. Consolidarea statutului și rolului conducerii OLAF

1.7.1. Statutul, numirea și competențele directorului general al OLAF

Astfel cum a afirmat deja în avizul anterior, CS consideră că cea mai bună modalitate de a îmbunătăți funcționarea OLAF este de a conferi competențe suficiente și autoritatea necesară directorului general, pentru a asigura funcționarea eficace a investigațiilor, precum și deplinul respect al drepturilor fundamentale. Acest lucru poate fi realizat dacă directorului general al OLAF i se acordă, pe de o parte, calitatea de membru cu drepturi depline al personalului de conducere al Comisiei și, pe de altă parte, o mai mare autonomie, independență funcțională și responsabilitate.

— Titulatura funcției:

Prin urmare, CS propune ca titulatura actuală a funcției directorului OLAF să fie înlocuită cu cea de director general, care l-ar plasa la acel nivel ierarhic cu omologii săi din alte direcții generale.

— Durata mandatului:

CS este în favoarea unui mandat care nu poate fi reînnoit, în vederea consolidării independenței directorului general al OLAF.

— Procedura de numire:

CS consideră că procedura de numire stabilită în prezent în regulament ar trebui menținută.

CS este de acord cu Parlamentul European cu privire la necesitatea evitării întârzierilor în procedura de numire. Dat fiind că CS cunoaște foarte bine funcționarea și necesitățile OLAF, ar trebui menținut caracterul obligatoriu al avizului CS asupra candidaților. Această cunoaștere este unică și valoroasă atunci când este vorba de numirea unui nou director general; implicarea CS este un element important care garantează independența directorului general.

— Intervenția OLAF în procedurile în fața autorităților judiciare naționale:

CS consideră că implicarea potențială a OLAF în procedurile în fața autorităților judiciare naționale, în calitate de expert recunoscut în investigații, cum se întâmplă deja în unele state membre, ar trebui să fie posibilă în toate statele UE. Ar crește, astfel, vizibilitatea OLAF și s-ar garanta că autoritățile judiciare naționale au o mai bună înțelegere a rezultatelor investigațiilor.

— Intervenția directorului general în procedurile în fața Curții Europene de Justiție (CEJ):

Ar trebui menținută procedura prevăzută la articolului 12 alineatul (3). OLAF nu are calitate procesuală și prin urmare, nu poate participa în procedurile în fața instanțelor Uniunii Europene. Cu toate acestea, atunci când o investigație a OLAF sau rezultatele unei investigații sunt atacate în fața unei instanțe a Uniunii Europene, ar fi important să se asigure informarea corectă a instanței și să se permită OLAF să își prezinte argumentele sau motivele, în etapa preliminară a procedurilor și în cadrul audiențelor în fața CEJ.

1.7.2. Numirea și statutul conducerii OLAF

Regulamentul ar trebui să prevadă reguli specifice care să asigure continuitatea activităților OLAF, în cazul absenței directorului general sau în cazul în care acesta nu este disponibil. Aceste norme ar trebui să asigure, de asemenea, că în astfel de cazuri, independența operațională a OLAF este păstrată și că există un anumit grad de consens interinstituțional în spatele procedurii de înlocuire a directorului general.

Această înlocuire se poate produce permițându-se directorului general, în conformitate cu normele aplicabile privind delegarea în cadrul Comisiei, să delege competențe, ținând cont de profilul specific al OLAF și anume, independența în funcția de investigație și necesitatea de a avea un anumit grad de consens interinstituțional. De asemenea, este posibil să se creeze un post specific de director general adjunct, a cărui procedură de numire ar fi, într-o anumită măsură, comparabilă cu cea de numire a directorului general. S-ar garanta, astfel, independența și respectarea participării celor trei instituții, ținând cont în același timp de părerea directorului general, pentru a evita orice eventuale conflicte între ele.

2. GUVERNANȚA POLITICĂ ȘI DIALOGUL CU INSTITUȚIILE: CONSOLIDAREA INDEPENDENȚEI

2.1. Dialogul interinstituțional

CS ar putea fi de acord cu introducerea unui dialog interinstituțional periodic cu privire la lupta împotriva fraudei și corupției. CS consideră că aceasta ar putea fi ocazia de a **ajunge la un consens politic solid cu privire la protecția intereselor financiare ale UE și că astfel de schimburi periodice ar putea sprijini activitățile OLAF. În orice caz, CS consideră că acest dialog nu ar trebui în nici un caz să submineze independența operațională a OLAF. Pentru acest motiv, în calitate de principal gardian al independenței OLAF, CS propune să prezideze acest dialog.**

Aceasta ar permite instituțiilor să se întâlnească periodic la invitația CS și să dezbată prioritățile luptei împotriva fraudei. Acest dialog nu ar substitui nici relațiile bilaterale existente între DG OLAF și instituții și nici pe celea dintre CS și instituții.

2.2. Comitetul de supraveghere

CS salută declarația potrivit căreia toate instituțiile europene sunt de acord că CS joacă un rol important și că trebuie consolidate competențele sale.

2.2.1. Rolul CS

CS este de acord cu declarația din documentul de reflecție potrivit căreia comitetului trebuie să îi fie acordate sarcini suplimentare. Dată fiind experiența sa, CS consideră că rolul său este să asigure respectarea independenței OLAF prin supravegherea activităților operaționale ale acestuia, a eficacității muncii depuse de OLAF și a respectării normelor de investigație și a drepturilor fundamentale, oferind, astfel, sprijin directorului general al OLAF.

CS va emite avize din proprie inițiativă sau la cererea directorului general al DG OLAF referitoare, în special, la durata și eficacitatea investigațiilor, la garanțiile procedurale și la conformitatea cu criteriile standardizate prestabilite privind inițierea sau refuzul de a iniția o investigație, sau referitoare la instrucțiunile operaționale, în special cele prevăzute în manualul OLAF.

Comitetul de supraveghere este conștient și confirmă că nu trebuie să intervină în investigațiile în curs. Totuși, în cazul în care într-un raport cu privire la un caz sau într-un dosar CS detectează o neregulă procedurală sau o practică incorectă, gravă sau potențial gravă, susceptibilă să aibă consecințe negative pentru OLAF și/sau instituțiile europene, președintele trebuie să informeze imediat directorul general al OLAF.

2.2.2. Componenta și procedura de numire

CS este de acord cu ideea numirii și reînnoirii în etape a membrilor săi, în vederea asigurării continuității activității sale și pentru a păstra experiența.

2.2.3. Resursele CS

— Transmiterea informațiilor de către OLAF la CS și accesul la date

CS este extrem de îngrijorat de opiniile exprimate în documentul de reflecție cu privire la accesul CS la documente, în special de ideea de limitare a accesului la „date statistice”. Pare să existe o contradicție între documentul de reflecție care consideră că rolul CS ar trebui consolidat și limitarea, în același timp, a accesului acestuia la informații. În acest caz, CS nu ar putea să exercite un control eficient al activităților OLAF. **Propunerea, astfel cum este formulată în documentul de reflecție, ar lipsi CS de principala sa misiune și de instrumentul de acțiune: menținerea independenței OLAF prin supravegherea periodică a investigațiilor acestuia.**

Limitarea accesului CS la date, astfel cum se propune în documentul de reflecție, pare să fie motivată, în parte, de teama că CS ar interveni în realizarea investigațiilor efectuate de către OLAF și, în parte, de cerințele prevăzute în legislația privind protecția datelor. Cu privire la primul aspect, CS ar dori să sublinieze faptul că, **în timpul mandatului său, nu a existat nicio astfel de intervenție** și că și-a îndeplinit întotdeauna cu strictețe obligațiile în această privință. Referitor la protecția datelor, CS este de acord, în general, cu ideea accesului la acestea pe baza principiului „necesitățile de cunoaștere”. CS consideră însă că nu ar putea să își îndeplinească funcția de supraveghere în cazul în care ar fi lipsit de accesul la informațiile adecvate.

Această funcție de supraveghere nu poate fi îndeplinită doar pe bază de statistici. CS primește periodic statistici furnizate de OLAF, care pot sprijini analiza sa, dar acestea nu ar fi în niciun caz suficiente pentru a permite CS să își îndeplinească misiunea. Supravegherea eficientă poate fi realizată doar pe baza examinării de documente care fac parte din investigație.

Această supraveghere este o garanție a realizării independente a investigațiilor, atât pentru persoanele implicate (în special în ceea ce privește durata investigațiilor și protecția potențială a drepturilor fundamentale ale acestora), cât și pentru instituțiile europene. Supravegherea periodică de către CS a exercitării funcției de investigare garantează independența OLAF și respectarea drepturilor fundamentale ale persoanelor implicate. În plus, dată fiind intenția instituțiilor europene de a institui un dialog interinstituțional cu privire la funcționarea OLAF și lupta împotriva fraudei, dialog care ar putea fi prezidat de CS, este contradictoriu să se solicite avizul acestuia și, în același timp, CS să fie lipsit de toate mijloacele pentru a emite acest aviz.

De aceea, CS consideră că viitorul regulament ar trebui să clarifice normele de acces la informațiile relevante pentru supravegherea investigațiilor.

Noul regulament ar trebui să precizeze mai clar tipul de informații care vor fi transmise CS:

— în plus față de rapoartele și informațiile descrise la punctele 1.2, 1.4 și 1.5, OLAF ar trebui să transmită CS toate cazurile care vor fi transmise autorităților judiciare naționale și toate cazurile în care există suspiciunea că s-ar fi produs o infracțiune, dar care nu sunt transmise din cauza problemelor de prescripție intervenite în temeiul legislației naționale aplicabile;

— CS ar trebui, de asemenea, să aibă acces, la cerere, la orice dosar, motivându-și cererea, acolo unde este cazul.

— Servicii de secretariat

Serviciile de asistență pentru secretariatul CS sunt furnizate de OLAF. Membrii secretariatului sunt numiți de către autoritatea de numire, cu acordul CS. Secretariatul ar trebui să aibă un personal adecvat pentru a putea desfășura toate sarcinile care îi sunt încredințate.

Anexa la avizul CS referitor la documentul de reflecție privind reforma OLAF

Acest document se întemeiază pe avizul CS și rezumă răspunsul CS la întrebările adresate în anexa 1 a documentului de reflecție.

	Punctele principale ale documentului de reflecție	Poziția CS
1.	Guvernanță și dialog cu instituțiile (a se vedea punctul 2.1 din avizul CS)	<i>Tip de dialog și participanți</i> — CS ar putea fi de acord cu introducerea unui dialog interinstituțional, cu condiția ca acesta să nu interfereze, în niciun caz, cu independența operațională a OLAF. — Acest dialog ar trebui să permită atingerea unui consens politic solid pentru a sprijini activitățile OLAF. — În calitate de gardian al independenței OLAF, CS ar trebui să prezideze dialogul. <i>Conținutul dialogului</i> Dialogul ar trebui să permită o dezbateră cu privire la prioritățile în lupta împotriva fraudei și nu ar trebui să înlocuiască nici relațiile bilaterale existente între DG OLAF și instituții și nici pe acelea dintre CS și instituții.
2.	Rolul SC (a se vedea punctele 1.2, 1.3, 2.2 din avizul CS)	<i>2.1. Responsabilitățile membrilor</i> — CS consideră că rolul său este să asigure respectarea independenței OLAF prin supravegherea activităților sale operaționale, a eficacității muncii depuse de OLAF, a respectării normelor de investigație și a drepturilor fundamentale, oferind, astfel, asistență directorului general al OLAF. — CS ar trebui să emită avize din proprie inițiativă sau la cererea DG. — Comitetul de supraveghere nu ar trebui să intervină în investigațiile în curs. Totuși, în cazul în care într-un dosar, CS detectează o neregulă procedurală gravă, președintele CS trebuie să informeze imediat directorul general al OLAF. <i>2.2. Durata mandatului</i> — CS este în favoarea reînnoirii parțiale a membrilor săi, în vederea asigurării continuității activității sale și a păstrării experienței. <i>2.3. Resurse (aspect nou)</i> — CS este îngrijorat de propunerea de a avea acces doar la date statistice, fapt care l-ar putea lipsi de principala sa sarcină și de instrumentul de acțiune. — Ar trebui definite norme clare privind transmiterea de informații de către OLAF la CS și privind accesul CS la date. — OLAF ar trebui să transmită CS rapoarte periodice (a se vedea punctele 1.2, 1.4 și 1.5 din avizul CS). — Secretariatul CS ar trebui să aibă un personal corespunzător.
3.	Numirea și statutul directorului general al OLAF	<i>3.1. Procedura de numire a directorului general al OLAF (a se vedea punctul 1.7.1 din avizul CS)</i> Directorul general trebuie să aibă suficiente competențe și autoritate pentru a asigura funcționarea eficientă a investigațiilor și respectarea deplină a drepturilor fundamentale; prin urmare, acestuia ar trebui să i se acorde, pe de o parte, calitatea de membru cu drepturi depline al personalului de conducere al Comisiei și, pe de altă parte, o mai mare autonomie, independență funcțională și responsabilitate. — Statut (aspect nou): Directorul general trebuie să aibă același nivel ierarhic și astfel, aceeași titulatură ca și omologii săi din alte direcții generale ale Comisiei Europene. — Durata mandatului: CS este în favoarea unui mandat care să nu poată fi reînnoit.

	Punctele principale ale documentului de reflecție	Poziția CS
		— Accelerarea procedurii de numire: procedura de numire existentă ar trebui păstrată, natura obligatorie a avizului CS cu privire la candidați ar trebui menținută, ca o garanție a independenței directorului general. — Asigurarea continuității: <i>reguli privind interimatul (a se vedea punctul 1.7.2 din avizul CS):</i> — în regulament, ar trebui prevăzute reguli specifice pentru asigurarea continuității activităților OLAF, în cazul în care directorul general este absent sau nu este disponibil, cu condiția ca independența operațională a OLAF să fie păstrată și să existe un anumit grad de consens interinstituțional în cursul procedurii de înlocuire a directorului general. 3.2. <i>Competențele directorului general</i> — <i>Intervenția directorului general în fața CEJ: (a se vedea punctul 1.7.1 din avizul CS).</i> — Procedura prevăzută la articolului 12 alineatul (3) trebuie menținută. — Ori de câte ori o investigație a OLAF este atacată în fața unei instanțe a UE, OLAF ar trebui să își poată prezenta argumentele în fața CEJ. — <i>Intervenția directorului general în fața instanțelor naționale: (a se vedea punctul 1.7.1 din avizul CS).</i> — Intervenția OLAF, în calitate de organism recunoscut ca expert în investigații, ar trebui să fie posibilă în toate statele membre.
4.	Garanții procedurale pentru persoanele care fac obiectul investigațiilor (a se vedea punctul 1.3.1 din avizul CS)	— Normele care guvernează investigațiile OLAF cu privire la drepturile și obligațiile persoanelor care fac obiectul investigațiilor, drepturile și obligațiile OLAF, ale instituțiilor și ale statelor membre ar trebui clarificate în regulament. — CS va formula propuneri suplimentare în viitorul aviz pe această temă.
5.	Controlul legalității (a se vedea punctul 1.3.2 din avizul CS)	— Decizia de a deschide sau nu o investigație, precum și controlul respectării drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale este prima și cea mai importantă responsabilitate a directorului general al OLAF și al echipei de conducere. — CS are îngrijorări serioase cu privire la crearea unui post de consilier revizor (a se vedea argumentele de la punctul 1.3.2). — Directorul general ar putea institui controale interne adecvate și mecanisme de monitorizare, precum „responsabilul cu tratarea plângerilor” sau „grupul de revizuire” care nu ar trebui să se suprapună competențelor și responsabilităților CS. Toate plângerile ar trebui notificate CS. — Pentru a asigura un control independent, CS ar putea: (i) să prezinte, anual, o analiză a modului în care OLAF se conformează normelor privind respectarea drepturilor fundamentale în investigațiile sale; (ii) acolo unde este necesar și în situații excepționale, la cererea directorului general, CS ar putea efectua controale speciale cu privire la eventuale deficiențe înregistrate în cursul unei investigații.
6.	Cooperare consolidată cu instituțiile și organismele UE și eficacitatea sporită a investigațiilor (a se vedea punctele 1.1, 1.2 și 1.4 din avizul CS)	<i>Consolidarea competențelor de investigație ale OLAF (aspect nou) (a se vedea punctul 1.1 din avizul CS)</i> — Dispozițiile privind investigațiile interne și externe ar trebui consolidate. — Este necesară o definiție clară a competențelor OLAF în fiecare etapă a investigațiilor acestuia (adăugarea unei trimiteri explicite la o analiză a informației, clarificarea investigațiilor interne și externe în ceea ce privește deschiderea acestora...). — Noile opțiuni puse la dispoziție de Tratatul de la Lisabona (articolul 325 TFUE) ar putea fi utilizate pentru a introduce dispoziții care să permită consolidarea și îmbunătățirea cooperării dintre OLAF și autoritățile judiciare naționale.

	Punctele principale ale documentului de reflecție	Poziția CS
		— Ar trebui să se aplice tuturor instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor proceduri uniforme cu privire la investigațiile interne. <i>Informarea instituțiilor și organelor în cauză (a se vedea punctul 1.4 din avizul CS)</i> — CS salută ideea supravegherii schimbului de informații dintre OLAF și instituții pe baza rapoartelor periodice ale OLAF, cu respectarea deplină a confidențialității investigațiilor. — OLAF ar trebui să raporteze periodic către CS cu privire la cazurile în care o instituție, un organism, un oficiu sau o agenție nu a acționat conform recomandărilor OLAF. <i>Accesul OLAF la informațiile deținute de instituțiile și organele UE (a se vedea punctul 1.4 din avizul CS)</i> — Ar trebui luate măsuri adecvate pentru a permite OLAF să aibă acces la informațiile deținute de toate instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE. — OLAF ar trebui să informeze CS cu privire la toate cazurile în care au apărut întârzieri în raportarea cazurilor de fraudă sau în care acestea nu au fost raportate, precum și cu privire la cazurile în care instituțiile au refuzat accesul OLAF la informații. <i>Durata investigațiilor (a se vedea punctul 1.2 din avizul CS)</i> — Supravegherea regulată a duratei investigațiilor ar trebui realizată de directorul general al OLAF și de către echipa de conducere. — CS ar trebui să monitorizeze periodic acest aspect referitor la activitățile OLAF și să sprijine controlul directorului general al OLAF cu privire la respectarea termenelor limită. — CS este de acord, în general, cu propunerile formulate în documentul de reflecție. — Ar trebui asigurată transmiterea regulată de informații către CS în diferite etape ale procedurii (a se vedea punctul 1.2). — CS salută introducerea de termene limită pentru perioada de evaluare, care ar trebui să facă parte, de asemenea, din supravegherea efectuată de către CS.
7.	Cooperare consolidată cu autoritățile competente din statele membre (a se vedea punctele 1.1, 1.4 și 1.5 din avizul CS)	<i>Evoluția ulterioară a cazurilor OLAF</i> (a se vedea punctele 1.4, 1.5 și din avizul CS) <i>Cazurile care nu au impact financiar sau au doar un impact financiar minor</i> CS este de acord cu propunerile din documentul de reflecție (codificarea principiului politicii de minimis, transmiterea cazurilor „minore” către IDOC sau către alte organisme similare) (a se vedea punctul 1.1 din avizul CS) <i>Necesitatea cooperării consolidate (punct nou)</i> — Obligația de a asista și a sprijini activitățile OLAF ar trebui consolidată (a se vedea punctul 1.5 din avizul CS) — OLAF ar trebui să informeze CS în mod sistematic cu privire la cazurile în care nu există cooperare din partea autorităților statelor membre. — Regulamentul ar trebui să prevadă că statele membre stabilesc și numesc în cadrul administrațiilor naționale puncte de contact adecvate pentru OLAF.
8.	Acorduri cu EUROPOL și EUROJUST, organizații internaționale și țări terțe (a se vedea punctul 1.6 din avizul CS)	— OLAF ar trebui să aibă mijloacele juridice de a încheia, sub egida Comisiei, acorduri de cooperare pentru a-și accelera procedurile și a eficientiza lupta împotriva corupției. — Clauzele care prevăd controale efectuate de Comisie (sau de instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză) și OLAF trebuie incluse în toate contractele de finanțare.

ANEXA 5

AVIZUL NR. 4/2010

Planificarea investigațiilor

Bruxelles, 12 octombrie 2010

1. Rezumat

- 1.1. Pentru a desfășura investigații eficiente, care își ating obiectivele, sunt eficiente din punct de vedere al costurilor și utilizează resursele în mod optim, este esențial ca, la începutul oricărei investigații, să se formuleze planuri de investigație care să fie reanalizate pe parcursul investigației pentru a se examina schimbările impuse de evoluția cercetărilor.
- 1.2. În exercitarea rolului atribuit în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 de a monitoriza funcția de investigație a OLAF, Comitetul de supraveghere a examinat 40 de cazuri, alese aleatoriu, aflate în sarcina direcțiilor A și B, pentru a verifica dacă planificarea investigațiilor ajută OLAF să își desfășoare investigațiile și în ce măsură se întâmplă acest lucru. Astfel cum s-a subliniat în raportul de activitate al Comitetului de supraveghere pentru 2008/2009, examinarea planificării cazurilor și a direcției strategice a cazurilor reprezintă un element esențial al activității Comitetului de supraveghere în ceea ce privește monitorizarea investigațiilor pentru a verifica dacă OLAF își desfășoară activitățile în mod eficient și dacă valorifică la maximum resursele limitate de care dispune.

2. Context

- 2.1. Un plan al investigației urmărește trei obiective: în primul rând, să asigure că directorul, șeful de unitate și investigatorii își concentrează atenția asupra obiectivului investigației; în al doilea rând, să stabilească un calendar al investigației și să aloce resursele corespunzătoare în acest sens; în al treilea rând, să asigure existența unui cadru pe baza căruia managerii să poată evalua progresele realizate în ceea ce privește investigația, să identifice eventualele întârzieri nejustificate sau nedorite ale investigației, care necesită luarea unor măsuri, sau să determine dacă s-a schimbat direcția investigației față de evaluarea inițială și dacă investigația ar trebui întreruptă.
- 2.2. Lipsa unei planificări corespunzătoare în fiecare etapă a cazului reprezintă un risc omniprezent ca activitățile investigatorilor să se îndepărteze de obiectivele stabilite la începutul investigației, ceea ce ar duce la imposibilitatea tragerii la răspundere, amenințând astfel independența investigației.
- 2.3. Nu există un model ideal de plan de investigație, fiecare caz fiind, bineînțeles, unic. Cu toate acestea, adoptarea unei abordări și a unor procese bazate pe managementul proiectelor în legătură cu fiecare caz deschis prezintă numeroase avantaje, printre care punerea la dispoziția șefilor de unitate a unui sistem funcțional și practic de exercitare a unui control asupra fiecărei investigații, de evaluare a progreselor acestora și de cunoaștere a planului de lucru prefigurată pentru fiecare investigator din unitate, ceea ce le permite o mobilizare corespunzătoare a resurselor unității în raport cu cerințele cazurilor. Scopul planificării eficiente este de a reduce toate sarcinile administrative inutile ale investigatorilor și ale șefilor de unitate și nu de a adăuga sarcini suplimentare.
- 2.4. Comitetul de supraveghere menționează, de asemenea, că trebuie asigurat un echilibru subtil între un control prea prescriptiv asupra activităților investigatorilor, care sunt, în definitiv, profesioniști experimentați, și o lipsă de orientare și de gestionare a cazurilor. Este crucial ca investigatorii să fie motivați și încurajați să își folosească expertiza și experiența pentru a desfășura investigații în mod eficient; în același timp, este la fel de important ca șefii de unitate să gestioneze cazurile în mod eficiente.
- 2.5. OLAF investighează o gamă largă de cazuri, de la cazuri interne simple și evidente, în care sunt implicați unul sau doi potențiali „contravenienți” suspecți de fraudă sau de nereguli financiare legate, de exemplu, de cererile de rambursare a cheltuielilor medicale sau a altor beneficii, până la cazuri externe deosebit de complexe, care presupun anchete în mai multe jurisdicții. Pe de altă parte, un număr din ce în ce mai mare de cazuri complexe de monitorizare, de coordonare și de asistență, care nu presupun activități efective de investigare realizate de OLAF, necesită adesea o implicare pe termen lung, pe care OLAF nu o poate controla decât în mică măsură. Prin urmare, fiecare tip de caz prezintă cerințe diferite în ceea ce privește resursele necesare, durata probabilă a investigațiilor și sumele care se doresc a fi recuperate.
- 2.6. Investigațiile efectuate de direcțiile A și B sunt foarte diferite în ceea ce privește domeniile acoperite de fiecare direcție, în special prin faptul că toate investigațiile interne sunt desfășurate de direcția A (unitățile A.1 și A.2), în timp ce cazurile vamale și de coordonare sunt desfășurate preponderent de direcția B.

- 2.7. Comitetul de supraveghere dorește să asigure că OLAF își valorifică la maximum resursele limitate de care dispune pentru a duce la bun sfârșit toate investigațiile pe care le întreprinde, în mod eficace, eficient și cât mai economic posibil. Au fost exprimate îngrijorări mai generale, inclusiv din surse din afara Comitetului de supraveghere, cu privire la faptul că unele investigații durează prea mult (Comitetul de supraveghere a constatat deja⁽¹⁾ că, în decembrie 2008, peste 78 % din investigații erau încă în curs de desfășurare după nouă luni de la data inițierii acestora) și că beneficiile, în special din perspectiva banilor recuperați, nu prezintă un bun raport cheltuieli/beneficii și nu demonstrează o desfășurare eficientă a investigațiilor. Comitetul de supraveghere consideră că planificarea eficace a investigațiilor ar putea duce la o mai bună concentrare pe obiectivele investigației, la reducerea duratei investigațiilor și la evitarea delegațiilor repetate. Acest exercițiu a fost întreprins pentru a se stabili dacă OLAF efectuează o planificare a investigațiilor, dacă această planificare este consecventă în toate direcțiile și unitățile de investigare și dacă bunele practici sunt diseminate.
- 2.8. Planificarea corespunzătoare prezintă avantaje care le permit investigatorilor să delimiteze obiectul investigațiilor propuse, să stabilească obiectivele de realizat și să estimeze durata investigațiilor. În același timp, pentru a asigura că managerii sunt informați cu privire la progresele realizate în orice investigație și că sunt în măsură să își mobilizeze în mod optim personalul de investigare, este esențial ca aceștia să fie la curent cu activitățile desfășurate de fiecare membru al echipei lor în orice moment și să știe când estimează membrii echipei că își vor termina activitățile pentru a le putea încredința o altă sarcină. Un proces de gestionare relevant, desfășurat în bune condiții în cadrul OLAF, le permite managerilor să dețină controlul asupra cazurilor lor, iar investigatorilor să beneficieze de îndrumări privind cursul investigațiilor.
- 2.9. Obiectivele investigațiilor trebuie să se refere, de asemenea, la rezultatul scontat al fiecărui caz. De exemplu, pentru cazurile susceptibile de a fi transmise autorităților judiciare naționale, obiectivele trebuie să reflecte consilierea juridică a experților naționali din cadrul direcției C, în timp ce pentru cazurile în care este planificată o recuperare, obiectivele ar trebui să reflecte suma probabilă care va fi recuperată și elementele necesare pentru recuperarea acesteia. Acest lucru îi va ajuta pe membrii unităților C 2 și C3, care vor realiza aceste activități.
- 2.10. În raportul său special 1/2005, Curtea de Conturi Europeană a afirmat:

„77. În ceea ce privește lucrările preliminare (evaluările), analizele sunt încă rudimentare. Unitățile de suport (magistrații, urmărirea și analiza operațională) s-au implicat puțin în definirea obiectivelor și în planificarea strategiei care urmează să fie adoptată în fiecare investigație. Consiliul executiv nu a insistat suficient pe necesitatea de a formula în mod clar obiectivele și rezultatele scontate ale investigațiilor (a se vedea punctele 20 și 22).

Pentru unele acte de investigație sunt, în continuare, necesare justificări mai convingătoare, trebuie clarificate obiectivele stabilite pentru investigatori în fiecare caz și trebuie insistat mai mult pe programele de lucru care să sprijine deciziile propuse. În ceea ce privește Consiliul executiv, ar putea fi util să se ia în considerare grupuri mai mici, fiecare dintre acestea reunind managerii care lucrează pe dosare având caracteristici comune (3). Acest tip de abordare ar reduce volumul de muncă al participanților pentru examinarea dosarelor și ar încuraja o analiză mai rațională și mai aprofundată a proiectelor de decizii. Acest lucru ar permite totodată urmărirea coordonată a portofoliului de cazuri în curs și introducerea unui sistem de stabilire a priorităților. Dacă va fi necesar, toate subgrupurile Consiliului executiv s-ar putea reuni pentru a discuta chestiuni de principiu care prezintă interes pentru toate serviciile.

78. Supravegherea investigațiilor de către conducerea Oficiului s-a dovedit, în general, neadecvată (a se vedea punctele 28, 35 și 36). Durata investigațiilor nu este încă sub control (a se vedea punctul 24).

Șefii de unitate trebuie să se asigure că prioritățile sunt respectate, în măsura posibilităților, și că volumul de muncă real al investigatorilor este în același timp cunoscut și controlat. În cursul unei investigații, căutarea dovezilor trebuie să însemne mai mult decât simpla colționare a informațiilor care sunt deja disponibile. Din acest punct de vedere, Oficiul trebuie să utilizeze mai bine mijloacele de care dispune (audierea martorilor, vizite la fața locului în vederea colectării de documente, analize operaționale etc.).”

- 2.11. Comitetul de supraveghere a menționat necesitatea unui plan de investigație în avizul său nr. 2/2009 referitor la „rapoartele privind cazurile deschise de peste nouă luni”:

„II. Lipsa metodologiei de investigație și a rigurozității și necesitatea îmbunătățirii nivelurilor interne de gestionare și control al investigațiilor.

Cheia investigațiilor eficace și focalizate o reprezintă buna planificare a investigațiilor.

(1) Avizul nr. 2/2009.

Echipa de investigație trebuie să elaboreze un plan detaliat de investigație în momentul inițierii fiecărei investigații, care să fie suficient de amănunțit pentru a putea estima data adoptării deciziei finale. Indicarea «termenului prevăzut pentru finalizare» nu reprezintă doar o obligație legală a OLAF față de CS, ci și un instrument esențial pentru gestionarea investigațiilor și evitarea consecințelor negative ale unei durate excesive a acestora.

Planul trebuie să acopere fiecare demers de investigație preconizat și trebuie asociat unui program preliminar pentru fiecare demers. Această planificare trebuie întocmită în scris și anexată sistematic dosarului cazului pentru a înlesni reexaminarea și consultarea acestuia în cazul în care investigații se confruntă cu cereri de amânare sau cu alte tipuri de întâzieri.

Conducerea, la nivel de unitate, ar trebui să examineze periodic planurile de investigație pentru a monitoriza și pentru a orienta, acolo unde este necesar, evoluția cazurilor.”

Acest lucru se regăsește și în recomandările formulate în cel mai recent Raport de activitate al Comitetului de supraveghere pentru perioada 2008-2009:

„**Concluzia nr. IV** – CS a observat un grad necorespunzător de supraveghere și de control al gestionării zilnice a investigațiilor, problemă pe care ar trebui să o remedieze OLAF. Pentru fiecare investigație deschisă, ar trebui stabilite planuri detaliate de investigare, incluzând intervalele sau termenele limită convenite și stabilite pentru toate etapele ciclului de investigație, inclusiv pentru activitățile de evaluare și de urmărire și un sistem de evaluare a rezultatelor, pe baza unor indicatori cheie de performanță.”

3. **Practicile actuale**

- 3.1. Manualul privind procedurile operaționale ale OLAF oferă investigatorilor orientări privind elaborarea, în stadiul de evaluare al unui caz, a unui plan de lucru inițial.

„3.2.2.2 (7) **Sugestii privind planul de lucru inițial**

Această secțiune ar trebui să prezinte pe scurt obiectul și principalele etape ale investigației, în măsura în care acestea pot fi anticipate în acest stadiu al procedurii. Ar trebui incluse următoarele elemente, pentru a informa Consiliul executiv cu privire la principalele aspecte ale investigației:

- datele, informațiile și documentele care trebuie procurate;
- alte informații care trebuie obținute și sursele acestora;
- acțiunile de investigație care trebuie întreprinse;
- indicarea costurilor și a beneficiilor acțiunilor planificate.

Funcționarul responsabil de caz, împreună cu agentul de informații, ar trebui să planifice și să identifice obiectul cerințelor în materie de informații, aspectele tehnice și expertiza informatică legală prevăzute pentru stadiul de investigare a cazului. [...]

3.2.2.2 (9) **Revizuirea planului de lucru inițial**

Fiecare revizuire a planului de lucru trebuie documentată. [...]

3.3.6.4 **Transmiterea informațiilor către Comitetul de supraveghere a OLAF [...]**

(2) **Informații obligatorii pentru Comitetul de supraveghere**

(a) **Raportul privind cazurile deschise de peste nouă luni**

Articolul 11 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 prevede că, în cazul în care o investigație este în curs de peste nouă luni, directorul general informează Comitetul de supraveghere asupra motivelor pentru care nu a fost încă posibilă încheierea investigației și asupra datei la care se estimează finalizarea acesteia. Acest raport este utilizat, de asemenea, drept instrument de supraveghere și se referă, dacă este cazul, la un **plan de lucru revizuit** (subliniere introdusă) care include toate etapele de investigare planificate și, în măsură posibilităților, un calendar pentru fiecare etapă. Activitățile externe ar trebui menționate în mod clar în raport. [...]

- 3.2. Manualul nu conține nicio altă referire la un plan de lucru și cu atât mai puțin la un plan complet de investigație care să fie utilizat într-un stadiu mai avansat, după deschiderea unei investigații. Scopul planului de lucru inițial, elaborat în stadiul de evaluare, este de a oferi Consiliului executiv o dovadă că investigatorul răspunzător de evaluare a reflectat deja asupra modului de desfășurare a investigației. Ca regulă generală, acesta ar conține sarcinile cele mai evidente care se desprind dintr-o analiză a faptelor realizată în cadrul evaluării.
- 3.3. Din examinarea dosarelor cazurilor (punctul 1.2 de mai sus), Comitetul de supraveghere constată invariabil că planurile de lucru inițiale nu conțin toate elementele recomandate la punctul 3.2.2.2 (7) din manual, iar în unele cazuri acestea nu conțin aproape niciunul dintre aceste elemente.
- 3.4. La deschiderea cazului, Comitetul de supraveghere ar aștepta ca investigatorii care răspund de caz, după consultarea șefului lor de unitate, să elaboreze un plan de investigație complet care să prezinte toate elementele menționate la punctul 2.4 de mai sus și la punctele 6.8 și 6.9 de mai jos.
- 3.5. În cursul pregătirii prezentului aviz, directorii direcțiilor A și B, alături de șefii de unitate din direcțiile A și B (A1, A2, și A4, B2 și B3) au fost consultați pentru a-și împărtăși experiența de elaborare a planurilor de lucru inițiale și a planurilor de investigație. Se pare că nu există nicio coerență a practicilor și a orientărilor scrise (cu excepția manualului menționat anterior) între unitățile de investigație și cu atât mai puțin între cele două direcții de investigație.
- 3.6. În timp ce bunele practici sunt evidente, în măsura în care unii șefi de unitate (în cea mai mare parte din direcția B) au elaborat grafice clare de gestionare a timpului și tot direcția B a elaborat și a examinat în mod regulat rapoarte trimestriale privind cazurile, aceste practici nu au fost adoptate în mod consecvent în direcția A.
- 3.7. În general, nu s-au depus eforturi sau, cel puțin, nu în suficientă măsură, pentru comunicarea și diseminarea bunelor practici între cele două direcții și pentru asigurarea urmăririi acestora.
- 3.8. Se pare că sistemul pentru gestionarea timpului (TMS) este puțin utilizat sau chiar nu este deloc utilizat. Reticența de a recurge la acesta provine din percepția că datele produse în TMS sunt istorice (și anume, înregistrează evenimente trecute) și din faptul că sistemul nu este considerat util pentru gestionarea cazurilor.
- 3.9. La nivel internațional, există numeroase exemple de bune practici în ceea ce privește elaborarea și utilizarea planurilor de investigație (printre altele ONU, Oficiul pentru fraude grave, Departamentul poliției londoneze pentru infracționalitate economică) pe care le-am examinat.

4. Percepțiile șefilor de unitate

- 4.1. În consultările cu șefii de unitate din direcțiile A și B, s-a constatat că șefii de unitate (în special șefii unităților B2 și B3) din direcția B au exercitat un control strict asupra deplasărilor investigatorilor lor și a sarcinilor care le-au fost atribuite și au fost în măsură să îi identifice imediat pe membrii echipei care erau disponibili pentru noi activități și pe cei angajați pe deplin într-un anumit caz pentru o perioadă previzibilă. Acest lucru a fost confirmat de rapoartele trimestriale privind cazurile, pe care fiecare investigator trebuie să le completeze și să le discute cu șefii lor de unitate din direcția B. Aceste rapoarte conțin o scurtă descriere a „situației actuale” a investigației, acțiunile întreprinse în trimestrul anterior, acțiunile prevăzute pentru trimestrul următor și o estimare actualizată a datei de încheiere a investigației.
- 4.2. Pe de altă parte, în direcția A, Comitetul de supraveghere a găsit, pe baza istoricului cazurilor examinate, puține dovezi care să ateste că s-a realizat vreo planificare a investigațiilor în trecut.
- 4.3. Directorul direcției A a publicat recent (în iunie 2010) un „punct de acțiune 13” în atenția personalului său, care abordează necesitatea de a realiza „o îmbunătățire semnificativă a planificării investigațiilor și a gestionării timpului” în cazurile tratate de această direcție. Conform punctului de acțiune, toate rapoartele de evaluare care propun deschiderea unei investigații interne sau externe trebuie să „prezinte un plan de lucru detaliat, coerent și cuprinzător [...] care să descrie fiecare acțiune specifică și să explice rezultatele scontate”. Se precizează în continuare că „odată ce se deschide cazul, se impune ca planul de lucru, astfel cum a fost aprobat de Consiliul executiv, să fie completat cu un calendar al fiecărei acțiuni de investigație specifice”, care va fi semnat de investigatorul responsabil de caz, de șeful de unitate și de reprezentanții altor unități, dacă aceștia sunt implicați.

- 4.4. Punctul de acțiune abordează, de asemenea, necesitatea de a se efectua o analiză cheltuieli/beneficii în cazurile în care se preconizează delegații în afara Uniunii și sugerează ca „delegațiile să fie limitate la nevoile stricte de investigare” și ca „delegațiile repetate să fie evitate [cu excepția cazului în care] există elemente cu adevărat noi care impun repetarea delegației de către OLAF”.

5. Analiza dosarelor cazurilor

- 5.1. Au fost selectate 40 de cazuri din direcțiile A și B în mod aleatoriu pentru a fi analizate. În urma analizei, a reieșit că nu au fost elaborate planuri oficiale de investigație pentru niciunul dintre cazuri în ambele direcții, cu o singură excepție (a se vedea punctul 5.7 de mai jos). Au fost prezentate sugestii pentru planuri de lucru inițiale, astfel cum este prevăzut la punctele 3.2.2.2(7) și 3.2.2.2(9) din manual (a se vedea punctul 3.1 de mai sus), pentru toate sau aproape toate dosarele cazurilor (a se vedea anexa). Cu toate acestea, chiar și în cazurile respective, nu s-a încercat decât în mică măsură prezentarea multora dintre informațiile sugerate în manual, iar în unele cazuri niciuna dintre aceste informații nu a fost prezentată. Mai multe cazuri (a se vedea anexa) constau doar în prezentarea unor „sugestii” laconice și vagi, cum ar fi:

— deschiderea unei investigații interne;

— interogarea (suspectului) în calitate de parte interesată. Se va evalua apoi dacă pot fi întreprinse și alte acțiuni de investigație și care ar fi acestea (cazul 5 din anexă).

- 5.2. Majoritatea sugestiilor de planuri de lucru inițiale indică numai „a se interoga X, a se interoga Y”, fără a preciza care sunt probele susceptibile de a fi obținute de la martorii respectivi sau care este scopul interogatoriului. În unele cazuri (a se vedea cazurile 11, 23, 24, 25 și 26 din anexă), evaluatorul a inclus formularea „în scopul de a stabili...”, însă acestea reprezintă mai degrabă o excepție decât o regulă.
- 5.3. Au fost rare situațiile în care s-au inclus datele prevăzute pentru finalizarea anchetelor sau calendarele investigațiilor și, în cazurile în care acestea au fost incluse, datele respective păreau arbitrar și nerealiste. De exemplu, într-unul din cazuri (a se vedea cazul nr. 9 din anexă), a fost prezentată o estimare de „doi investigatori/10 zile-om” fără nicio explicație pentru această estimare; de fapt, au fost necesare 10 luni pentru finalizarea lucrărilor. În prezent, practica includerii unei estimări a timpului de lucru în evaluările inițiale ale cazurilor a fost întreruptă pe scară largă.
- 5.4. Trebuie menționată lipsa dovezilor privind modul de procesare a planurilor de lucru inițiale. Nu a fost formulată nicio remarcă sau observație din partea conducerii sau a Consiliului executiv în dosare. Acest lucru este un indicator al faptului că planul de lucru inițial nu și-a atins scopul său de orientare a procesului de luare a deciziilor de către conducere. Trebuie subliniat faptul că sugestiile de planuri de lucru inițiale, care sunt prevăzute în manual, conform celor menționate anterior, sunt menite să ofere Consiliului executiv orientări la momentul evaluării unui caz, în vederea acceptării sau a respingerii investigației de către OLAF a cazului respectiv și nu să orienteze cursul investigației în ansamblul său.
- 5.5. Odată ce un caz a fost acceptat de Consiliul executiv, se pare, pe baza dosarelor cazurilor, că nu s-a desfășurat nicio acțiune ulterioară de planificare a cursului investigației.
- 5.6. Pentru cazurile de monitorizare, de asistență sau de coordonare, majoritatea acestora regăsindu-se printre cazurile direcției B, dar unele și în direcția A, criteriile de completare a formularului de evaluare a informațiilor inițiale, prezentate la punctul 3.2.2.2 subpunctele (7) și (9) din manual, sunt neadecvate și nu se formulează nicio critică la adresa nerespectării acestor criterii în cazurile respective.
- 5.7. Trebuie menționat că, în dosarele cazurilor, Comitetul de supraveghere nu a găsit niciun plan oficial de investigație elaborat după deschiderea cazurilor, nici în direcția A, nici în direcția B. Cu toate acestea, în direcția B, sunt pregătite rapoarte privind situația actualizată a cazurilor la fiecare trei luni, în vederea informării șefilor de unitate cu privire la progresele realizate în fiecare investigație.
- 5.8. Singura excepție a fost cazul nr. 41 din anexă, în care s-a inclus în dosarul cazului un plan-model de investigație. Acest caz ar putea servi drept model pentru alte dosare ale cazurilor; acesta conține detalii complete privind acuzațiile formulate, obiectivul investigației, calendare realiste și un plan de lucru inițial constructiv care detaliază activitățile de investigație ce urmează a fi întreprinse. Planul de lucru a fost actualizat în mod corespunzător pe măsură ce investigația a progresat, prin menționarea sarcinilor care au fost finalizate și a celor care nu au fost încă realizate, precum și prin adăugarea unor sarcini noi de întreprins. Deși documentul respectiv se intitulează „plan de lucru”, acesta reprezintă de fapt un plan de investigație complet, exact de tipul celui pe care Comitetul de supraveghere ar dori să îl conțină fiecare caz.

- 5.9. Trebuie subliniat că, deși Comitetul de supraveghere nu a găsit niciun plan de investigație documentat, cu excepția celui menționat la punctul 5.7 de mai sus, acest lucru nu înseamnă că în toate cazurile investigațiile nu s-au desfășurat în mod riguros și meticulos. Într-adevăr, în multe cazuri este clar că investigațiile au fost corespunzătoare și au produs rezultate. Cu toate acestea, Comitetul de supraveghere sugerează că promptitudinea și obiectul tuturor investigațiilor ar putea avea de câștigat dintr-o planificare activă la începutul fiecărei investigații, care să presupună actualizarea planurilor de lucru pe parcursul desfășurării investigației.
- 5.10. Comitetul de supraveghere precizează că adoptarea și punerea în aplicare la nivelul întregului OLAF a protocolului prevăzut la punctul de acțiune 13, elaborat pentru unitățile din direcția A și menționat la punctele 4.3 și 4.4 de mai sus, ar duce la soluții pentru majoritatea îngrijorărilor formulate în prezentul aviz. Dacă această dispoziție se dovedește utilă în practică, astfel cum consideră Comitetul de supraveghere, ar fi oportun ca aceasta să fie inclusă ca procedură obligatorie în manual. Această sarcină revine directorului general.

6. Recomandări

- 6.1. Comitetul de supraveghere recomandă adoptarea, în toate direcțiile operaționale, a unei abordări consecvente, sau chiar uniforme, a planificării strategice a cazurilor.
- 6.2. Comitetul de supraveghere recomandă ca OLAF să examineze informațiile de care are nevoie pentru a formula o evaluare inițială a cazului care să îi permită Consiliului executiv să ia o decizie bine documentată în sensul acceptării sau nu a cazului, iar formularul ar trebui să reflecte acest lucru. În momentul de față, completarea formularului este la latitudinea fiecărui evaluator și a fiecărui șef de unitate și nu respectă sau respectă în mică măsură criteriile prevăzute în manual, mai ales în măsura în care nu este utilizat efectiv de Consiliul executiv.
- 6.3. Comitetul de supraveghere recomandă Consiliului executiv să analizeze cu mai multă atenție și mai amănunțit planurile de lucru inițiale și să formuleze sugestii constructive care ar putea fi utile într-un stadiu mai avansat al investigației.
- 6.4. În general, OLAF ar trebui să aibă în vedere adoptarea unei abordări în două etape în ceea ce privește planificarea investigațiilor: o etapă de evaluare inițială și un plan mult mai detaliat după deschiderea cazului.
- 6.5. Comitetul de supraveghere recomandă ca OLAF să elaboreze un model de plan de investigație; deși două investigații nu au niciodată caracteristici identice, există suficiente elemente comune care ar trebui incluse în orice plan de investigație. Aceste elemente sunt diferite în etapa de evaluare față de etapa de deschidere a investigației cazului. În etapa de evaluare, printre elementele avute în vedere se pot număra:

(i) obiectivele și obiectul investigației:

- care este fraudă/neregula suspectată care urmează să fie investigată?
- este aceasta de natură penală, disciplinară sau administrativă?
- ce tip de probe vor trebui colectate pentru a susține și/sau a respinge informațiile?
- care sunt probele susceptibile de a fi găsite?

(ii) suma de bani în joc și suma care se consideră că va fi recuperată; care ar fi documentele probatorii (și eventualele limitări) necesare în sprijinul acestei estimări?

(iii) care este numărul cel mai probabil de investigatori, agenți de informații și consilieri juridici care vor fi mobilizați pentru investigație?

(iv) calendarul probabil al investigației care să țină seama de faptul că, în eventualitatea transmiterii unui caz către autoritățile judiciare naționale, este posibil ca legislația națională să impună termene care ar putea duce efectiv la prescrierea actelor de urmărire penală.

- 6.6. Comitetul de supraveghere recomandă revizuirea planului de investigație după ce Consiliul executiv a luat decizia de deschidere a cazului. Planul de investigație va conține probabil sarcini mult mai prescriptive și mai detaliate, precum și calendarul fiecărei etape de investigație, alături de costurile probabile și activitățile sugerate pentru fiecare etapă.
- 6.7. În cazul în care se impun delegații, în etapa de planificare ar trebui să se acorde o atenție deosebită asigurării celei mai eficiente utilizări a fondurilor comunitare. În plus, în elaborarea planului de investigație ar trebui să se țină cont de cazurile care trebuie tratate cu prioritate și de resursele disponibile.
- 6.8. Trebuie subliniat caracterul dinamic al planului de investigație, document care trebuie revizuit în mod regulat pentru a include actualizările care se impun datorită evoluției investigației. Pe baza planului, investigatorul, precum și șeful de unitate și directorul, ar trebui să poată deduce rapid dacă într-un caz procedura se desfășoară fără probleme sau întâmpină dificultăți. Un plan de investigație corespunzător permite șefului de unitate să își dea seama rapid de:
- stadiul la care a ajuns investigația;
  - respectarea sau nu a termenelor;
  - necesitatea de a modifica sau nu termenele în cazul stabilirii unor noi priorități;
  - îndeplinirea sau nu de către fiecare investigator a sarcinilor planificate;
  - existența sau lipsa unor sarcini planificate pentru săptămânile următoare, în cazul fiecărui investigator.
- 6.9. Comitetul de supraveghere își exprimă speranța că, până la sfârșitul mandatului, va putea evalua dacă și în ce măsură aceste recomandări privind planificarea investigațiilor au fost puse în aplicare de OLAF.
-

ANEXA 6

AVIZUL NR. 5/2010

Respectarea drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale în cadrul investigațiilor derulate de Oficiul European de Luptă Antifraudă

Bruxelles, 29 noiembrie 2010

CUPRINS

	<i>Pagina</i>
1. Introducere	38
1.1. Obiectivul avizului și metoda	38
2. Principiile generale care trebuie respectate de OLAF	39
2.1. Cerința privind desfășurarea investigațiilor în condiții de imparțialitate	39
2.2. Durata rezonabilă a investigațiilor	39
2.3. Confidențialitatea investigațiilor	41
3. Garanții procedurale	42
3.1. Investigațiile interne	42
3.1.1. Etapa inițierii anchetei	42
3.1.1.1. Dreptul persoanei interesate de a fi informată cu privire la implicarea sa într-o investigație	42
3.1.2. Etapa punerii în aplicare a investigației	42
3.1.2.1. Obligația autorizării personalului OLAF	42
3.1.2.2. Dreptul persoanei interesate de a-și exprima punctul de vedere cu privire la toate aspectele care o vizează	42
3.1.2.3. Dreptul de a se exprima în limba oficială aleasă	44
3.1.2.4. Dreptul de a fi asistat de o persoană la alegere	44
3.1.2.5. Dreptul de a nu se autoincrimina	45
3.1.2.6. Dreptul la protecția datelor personale	45
3.1.2.7. Dreptul de acces la dosarul investigației și/sau la raportul final	45
3.1.3. Etapa finalizării investigației	46
3.1.3.1. Obligația menționării observațiilor persoanei interesate în concluziile desprinse după finalizarea investigației	46
3.1.3.2. Dreptul persoanei interesate de a fi informată cu privire la finalizarea investigației	46
3.2. Investigațiile externe	46
3.2.1. Etapa inițierii investigației	47
3.2.1.1. Informarea părții interesate	47
3.2.2. Etapa punerii în aplicare a investigației	48
3.2.2.1. Obligația autorizării personalului OLAF	48
3.2.2.2. Posibilitatea persoanei interesate de a-și exprima opinia cu privire la toate faptele care o privesc	48
3.2.2.3. Dreptul de a se exprima în limba oficială aleasă	49
3.2.2.4. Dreptul de a fi asistat de o persoană la alegere și confidențialitatea corespondenței între client și avocat	49
3.2.2.5. Dreptul de a nu se autoincrimina	49
3.2.3. Etapa finalizării investigației	49
3.2.3.1. Posibilitatea de a fi informat cu privire la finalizarea investigației	49
ANEXĂ	51

1. INTRODUCERE

1. Oficiul European de Luptă Antifraudă (denumit în continuare „OLAF”) are competențe importante în materia desfășurării de investigații administrative, în vederea combaterii eficiente a fraudei, corupției și oricăror altor activități ilegale care afectează interesele financiare ale UE. Exercițarea acestor competențe trebuie să respecte, în special, drepturile omului și libertățile fundamentale ⁽¹⁾. Prin instituirea caracterului obligatoriu al Cartei drepturilor fundamentale (denumită în continuare „Carta”), Tratatul de la Lisabona a consolidat această obligație. De asemenea, trebuie respectate normele de drept comunitar și, în special, Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene, precum și Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii.
  2. Comitetul de supraveghere (denumit în continuare „CS”) reamintește particularitățile OLAF: acesta este un serviciu de investigare ale cărui acțiuni, în fază inițială, sunt circumscrise unui cadru administrativ și care, după caz, pot conduce la proceduri judiciare, financiare sau disciplinare în cadrul cărora garanțiile privind drepturile fundamentale sunt pe deplin respectate. Prin urmare, jurisprudența comunitară a caracterizat anumite măsuri de investigare ale OLAF ca fiind acte pregătitoare care nu sunt prejudiciabile și, prin urmare, nu pot fi anulate ⁽²⁾. Cu toate acestea, încălcările unor cerințe procedurale fundamentale în cadrul investigațiilor preliminare pot afecta legalitatea deciziei finale luate în baza investigațiilor OLAF ⁽³⁾. În plus, acestea pot angaja răspunderea juridică a Comisiei.
  3. De aceea, este esențială respectarea garanțiilor procedurale în cadrul fazei administrative a investigațiilor OLAF. În plus, CS consideră că eficacitatea și eficiența acțiunilor OLAF depind în mod direct de respectarea drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale. De asemenea, este esențială pentru reputația OLAF. Dacă credibilitatea OLAF este pusă la îndoială, este și mai probabil ca acesta să fie supus presiunilor și să îi fie afectată independența.
- 1.1. **Obiectivul avizului și metoda**
4. CS a subliniat în mod constant necesitatea existenței unor norme de procedură suficient de precise, adaptate diferitelor faze ale investigației. Respectarea unui set de norme clare permite asigurarea calității, eficacității, transparenței și independenței investigațiilor, precum și respectarea legalității și a securității juridice.
  5. Aceste norme sunt prevăzute parțial de legislația în vigoare, figurând și în instrucțiunile cuprinse în cadrul Manualului de proceduri operaționale al OLAF (denumit în continuare „manualul”). Cu toate acestea, principiile aplicabile sunt dispersate [Regulamentele (CE) nr. 1073/1999 și (CE, Euratom) nr. 2185/96, Acordul interinstitucional, Statutul funcționarilor ...], fiind necesare clarificări. În această privință, CS consideră că este foarte important să se folosească oportunitatea oferită de reformarea Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 în vederea oferirii unei clarificări juridice a competențelor OLAF ⁽⁴⁾. CS dorește ca prezentul aviz să contribuie la această dezbatere.
  6. În baza experienței acumulate în cadrul supravegherii periodice a investigațiilor și a rolului său recunoscut de jurisdicția UE în cadrul hotărârii *Franchet și Byk/Comisia* ⁽⁵⁾, CS a analizat 28 de investigații în cadrul cărora a fost necesară transmiterea de informații către autoritățile judiciare naționale în perioada decembrie 2009-octombrie 2010 ⁽⁶⁾, în special rapoartele investigațiilor și sintezele redactate de Unitatea pentru consiliere juridică și judiciară, care rezumă modul în care anumite garanții procedurale au fost respectate pe durata investigațiilor ⁽⁷⁾. De asemenea, a analizat cadrul juridic și practic actual, precum și propunerile legislative existente privind revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 ⁽⁸⁾.
  7. În cadrul prezentului aviz, CS oferă recomandări menite să clarifice respectarea principiilor generale care trebuie să ghideze exercitarea competențelor OLAF, precum și a garanțiilor procedurale în diferitele etape ale anchetei. De asemenea, acest aviz cuprinde, în special de o propunere de grilă care analizează respectarea drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale și care ar putea ghida activitatea investigărilor ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Articolul 2 alineatul (1) din Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom de instituire a OLAF prevede că, în scopul desfășurării investigațiilor, oficiul exercită competențele conferite de către legiuitorul comunitar, sub rezerva limitelor și condițiilor prevăzute de acesta. A se vedea, de asemenea, considerentul 10 din Regulamentul nr. 1073/1999. În plus, această cerință a fost reiterată de către Curtea de Justiție în cauza C-11/00, Comisia/BCE, 10 iulie 2003, punctul 139.

⁽²⁾ În acest sens, a se vedea cea mai recentă interpretare în cadrul hotărârii pronunțate de TPI la 20 mai 2010 în cauza T-261/09 P, Comisia/Violetti și alții.

⁽³⁾ TPI, cauza T-215/02, Gómez-Reino/Comisia, 18 decembrie 2003, punctul 65. A se vedea, de asemenea, punctul 31 din ordonanța TPI din 9 iunie 2004 în cauza T-96/03, Camós Grau/Comisia, în cadrul căreia Tribunalul de Primă Instanță a precizat că, deși măsurile pregătitoare în sine nu pot face obiectul unei acțiuni în anulare, orice ilegalități conexe care afectează aceste măsuri pot fi invocate în cadrul unei acțiuni care contestă decizia definitivă, acestea reprezentând o fază preliminară a deciziei.

⁽⁴⁾ A se vedea, de asemenea, avizul nr. 3/2010 al CS privind reformarea Regulamentului (CE) nr. 1073/1999.

⁽⁵⁾ TPI, cauza T-48/05, Franchet și Byk/Comisia (nr. 2), 8 iulie 2008, care a precizat obligația OLAF de a consulta CS înaintea trimiterii oricăror informații către autoritățile judiciare naționale, în vederea protecției drepturilor fundamentale.

⁽⁶⁾ A se vedea anexa nr. 4 (confidențială).

⁽⁷⁾ A se vedea anexa nr. 2 (document intern al OLAF).

⁽⁸⁾ A se vedea anexa nr. 1; pentru reformarea Regulamentului (CE) nr. 1073/1999, a se vedea documentul de reflecție al Comisiei Europene din 6 iulie 2010 și anexa II la acesta, care conține rezoluția legislativă a Parlamentului European din 20 noiembrie 2008 și poziția Consiliului European.

⁽⁹⁾ A se vedea anexa nr. 3 (document intern al CS).

2. PRINCIPIILE GENERALE CARE TREBUIE RESPECTATE DE OLAF

8. Investigațiile OLAF trebuie să se desfășoare în conformitate cu o serie de norme și principii: legalitatea, proporționalitatea, imparțialitatea, obiectivitatea, echitatea, durata rezonabilă, respectarea prezumției de nevinovăție, confidențialitatea și secretul profesional etc. CS a optat pentru analiza exclusivă a acelor principii care i-ar putea afecta independența și pentru care există o jurisprudență consacrată privind OLAF.
9. De asemenea, CS dorește să reamintească personalului OLAF posibilitatea de a raporta președintelui CS orice informații sau probe despre care au cunoștință privind eventualele activități ilegale sau fapte grave legate de exercitarea activităților profesionale din cadrul OLAF ⁽¹⁰⁾.

2.1. Cerința privind desfășurarea investigațiilor în condiții de imparțialitate

10. Cerința privind desfășurarea investigațiilor în condiții de imparțialitate este strâns legată de cea privind independența operațională a OLAF. Aceasta presupune absența oricăror prejucții și conflicte de interese generate de personalul acestuia ⁽¹¹⁾. Judecătorul Uniunii a oferit o interpretare largă a acestei ultime noțiuni, definită ca „orice situație în care un funcționar trebuie să se pronunțe cu privire la un aspect care ar putea părea, din perspectiva unei părți terțe, ca un posibil factor care să afecteze independența acestuia cu privire la respectivul aspect” ⁽¹²⁾.
11. CS regretă faptul că, în pofida recomandărilor sale repetate ⁽¹³⁾, măsurile adoptate de OLAF în vederea instituirii unor mecanisme de control intern severe, necesare pentru evitarea oricăror conflicte de interese susceptibile să afecteze independența și reputația OLAF, rămân insuficiente. Manualul prevede obligația investigatorilor de a informa directorul general cu privire la existența unui posibil conflict de interese, dar nu menționează obligația de a exclude din dosar eventualele concluzii care ar putea afecta obiectivitatea investigației ⁽¹⁴⁾. CS a constatat existența unor cazuri în care investigatorii au fost înlăturați în cursul investigațiilor, fără oferirea unor motive. CS consideră că această justificare este esențială pentru cunoașterea motivelor pentru care un investigator poate fi înlăturat din cadrul unei investigații.

Trebuie consolidate mecanismele actuale de control al imparțialității în cadrul investigațiilor:

- (i) toate deciziile de înlăturare a unor agenți ai OLAF pe durata investigației trebuie motivate în mod corespunzător;
- (ii) atunci când se constată un conflict de interese, manualul trebuie să prevadă obligația excluderii din dosar a concluziilor a căror obiectivitate ar putea fi afectată.

CS apreciază includerea principiului imparțialității în cadrul garanțiilor care figurează în propunerile de reformare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 ⁽¹⁵⁾.

2.2. Durata rezonabilă a investigațiilor

12. Articolul 41 din Cartă garantează dreptul persoanelor interesate de a beneficia de tratarea de către OLAF, într-un timp rezonabil, a cazurilor în care sunt implicate.
13. O durată disproporționată în raport cu circumstanțele și complexitatea cazului pot avea consecințe negative grave, atât în ceea ce privește dreptul la apărare al persoanelor vizate, cât și continuarea investigațiilor. În ceea ce privește inspecțiile derulate de Comisie în domeniul concurenței, s-a precizat că trecerea timpului poate face

⁽¹⁰⁾ A se vedea articolul 22bis din Statutul funcționarilor și nota adresată personalului OLAF din 10 noiembrie 2008.

⁽¹¹⁾ A se vedea articolul 11 din Statutul funcționarilor, precum și hotărârea pronunțată în cauza T-309/03, Camos Grau/Comisia.

⁽¹²⁾ TPI, cauza T-89/01, Willeme/Comisia, 11 septembrie 2002, punctul 47.

⁽¹³⁾ A se vedea Raportul anual al CS, 2005-2007 (JO C 123 din 20.5.2008 p. 7); a se vedea Raportul anual al CS, 2008-2009 (JO C 314 din 22.12.2009 p. 38).

⁽¹⁴⁾ Camos Grau/Comisia, punctele 104-141. Deși manualul face referire la această hotărâre, nu prevede în mod expres o normă pentru investigatorii chestionați în cauză. În plus, formularul pe care investigatorii trebuie să-l completeze nu este actualizat în ceea ce privește temeiul său juridic (a se vedea nota O/F1).

⁽¹⁵⁾ A se vedea propunerile Consiliului și ale Parlamentului European (articolul 7 bis).

dificilă și chiar improbabilă administrarea probelor dezincriminatoare, în special declarațiile martorilor apărării⁽¹⁶⁾. De asemenea, urmărirea administrativă, disciplinară sau judiciară poate fi compromisă, în special ca urmare a prescrierii faptelor în cauză⁽¹⁷⁾, a absenței interesului autorităților judiciare naționale de a urmări fapte care au fost comise cu prea mult timp în urmă în statele membre care se pronunță asupra oportunității urmăririi penale a acestora sau ca urmare a depășirii unei durate rezonabile a procedurii administrative⁽¹⁸⁾.

14. CS a observat că prelungirea duratei investigațiilor este cauzată de mai mulți factori:
- (a) disfuncționalitățile în gestionarea anumitor investigații ca urmare a schimbărilor succesive ale persoanelor responsabile; CS nu contestă dificultățile administrative cu care se poate confrunta OLAF, însă reamintește faptul că persoanele vizate de investigații nu trebuie să suporte consecințele acestora⁽¹⁹⁾;
  - (b) controlul ierarhic insuficient al motivelor reale privind durata investigațiilor⁽²⁰⁾, estimarea termenelor de finalizare a acestora, programarea măsurilor de investigare⁽²¹⁾ necesare sau privind derularea efectivă a investigațiilor (de exemplu, CS a constatat, în cazul anumitor investigații, anumite perioade de inactivitate nejustificată care au durat chiar un an⁽²²⁾).
15. De asemenea, CS a constatat că, în cazul anumitor dosare, au fost întocmite rapoarte periodice (acoperind perioade cuprinse între 3 și 18 luni) care urmăresc progresele înregistrate. Cu toate acestea, rapoartele nu acoperă întotdeauna întreaga perioadă a derulării investigațiilor, iar estimările termenului privind finalizarea acestora sunt, adeseori, insuficient fundamentate⁽²³⁾.

CS constată că, în pofida recomandărilor sale repetate, măsurile instituite în vederea realizării unei verificări periodice a duratei investigațiilor nu sunt puse în practică într-o manieră suficient de sistematică.

CS reiterează necesitatea:

- (i) intensificării controlului în ceea ce privește elaborarea rapoartelor pe 9 luni⁽²⁴⁾ și instituirea unui sistem de raportare periodică după expirarea acestui termen;
- (ii) instituirii unui mecanism de semnalare a perioadelor de inactivitate operațională care depășesc trei luni (o „listă de trei luni⁽²⁵⁾” însoțită de o alertă automată în Sistemul de gestionare a cazurilor).

CS constată că reuniunile operaționale periodice au contribuit la o gestionare adecvată a duratei investigațiilor⁽²⁶⁾ și încurajează folosirea acestora.

CS apreciază includerea principiului duratei rezonabile a investigațiilor în cadrul garanțiilor care figurează în propunerile de reformare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999⁽²⁷⁾.

⁽¹⁶⁾ Pentru aplicarea mutatis mutandis a acestei noțiuni, a se vedea hotărârea din 21 septembrie 2006 pronunțată în cauza C-113/04 P, Technische Unie BV/Comisia, privind durata procedurilor administrative într-un caz din domeniul concurenței care a avut ca rezultat impunerea de amenzi întreprinderilor vizate. Curtea de Justiție a confirmat că cerința duratei rezonabile este aplicabilă, de asemenea, în faza de investigare, care reprezintă prima fază a procedurii administrative, și că durata sa excesivă poate avea un impact asupra posibilităților viitoare de apărare ale întreprinderilor vizate, în special prin diminuarea eficacității drepturilor la apărare, atunci când acestea sunt invocate în cadrul celei de-a doua faze a procedurii (punctele 54-55).

⁽¹⁷⁾ A se vedea termenele de prescripție pentru procedurile inițiate privind neregulile prevăzute de Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95.

⁽¹⁸⁾ În această privință, trebuie precizat că jurisprudența comunitară a stabilit în mod clar faptul că, în materia normelor din domeniul concurenței, depășirea duratei rezonabile poate constitui un motiv de anulare a unei decizii care constată comiterea unei încălcări și prin care se aplică sancțiuni, atunci când violarea acestui principiu aduce atingere dreptului la apărare al întreprinderilor vizate (hotărârea Technische Unie BV/Comisia citată anterior, punctul 47).

⁽¹⁹⁾ A se vedea cazurile nr. 9 și 20 care au durat doi și, respectiv, trei ani pentru o durată relativ scurtă a activităților desfășurate și, mutatis mutandis, Franchet și Byk/Comisia (nr. 2) citată mai sus, punctul 280.

⁽²⁰⁾ În special, rapoartele periodice pe 9 luni (a se vedea avizul CS nr. 2/2009, JO C 314 din 22.12.2009, p. 22).

⁽²¹⁾ Cu privire la acest punct, a se vedea avizul CS nr. 4/2010 privind planificarea investigațiilor.

⁽²²⁾ A se vedea cazul nr. 9; a se vedea, de asemenea, cazul nr. 17, pentru care perioada de evaluare a durat zece luni și în cadrul căreia a avut loc o singură reuniune cu un departament al Comisiei și verificări ale unității pentru informații operaționale. După inițierea acesteia, investigația a mai durat încă șapte luni, pe parcursul cărora nu a avut loc nicio activitate operațională.

⁽²³⁾ A se vedea cazurile nr. 5, 6, 7, 24 și 28, pentru care rapoartele periodice pe 3 luni nu acoperă întreaga durată a anchetei; cazurile nr. 7, 24 și 28 au fost finalizate, în medie, la șase luni după data estimată, fără desfășurarea niciunei activități operaționale și fără oferirea niciunei explicații pentru această întârziere; în cazul nr. 28, au fost întocmite patru rapoarte periodice „pe 3 luni”, conform cărora activitățile desfășurate în cadrul perioadelor acoperite de rapoarte au avut în vedere analiza documentației privind proiectul supus investigării și redactarea raportului final al investigației.

⁽²⁴⁾ CS a constatat, în repetate rânduri, că obligația legală de întocmire a acestor rapoarte nu a fost respectată.

⁽²⁵⁾ A se vedea avizul CS nr. 2/2009 (JO C 314 din 22.12.2009, p. 39).

⁽²⁶⁾ A se vedea cazul nr. 13.

⁽²⁷⁾ A se vedea propunerea Consiliului (articolul 7 bis).

2.3. **Confidențialitatea investigațiilor**

16. Norma privind confidențialitatea investigațiilor este prevăzută la articolul 8 din Regulamentul nr. 1073/1999. Aceasta rezultă din principiul bunei administrări garantat, de asemenea, de Cartă (dreptul de a avea propriul caz tratat conform principiului confidențialității ⁽²⁸⁾). Aceasta vizează protejarea secretului investigațiilor, precum și respectarea prezumției de nevinovăție (în special în ceea ce privește reputația funcționarilor și agenților vizați de investigațiile OLAF ⁽²⁹⁾) și a confidențialității datelor cu caracter personal ⁽³⁰⁾.
17. CS constată că manualul nu oferă instrucțiuni clare în ceea ce privește modalitățile concrete de punere în aplicare a obligației de confidențialitate.
18. Mai precis, în ceea ce privește transmiterea informațiilor, trebuie distinse două tipuri de situații: cazurile în care OLAF va trebui să transmită informații instituțiilor și/sau autorităților naționale și cazurile în care OLAF va trebui să răspundă unei solicitări de informații din partea unui terț.
- Transmiterea informațiilor de către OLAF
19. În ceea ce privește transmiterea informațiilor cuprinse în cadrul investigațiilor OLAF, trebuie respectate două condiții cumulative: (i) principiul „necesității de a cunoaște” din partea destinatarului; și (ii) scopurile precise ale transmiterii (de exemplu, pentru asigurarea urmăririi unei investigații, pentru a permite înscrierea unui operator economic în sistemul de alertă rapidă etc.) ⁽³¹⁾.
20. CS constată că absența clarității are ca rezultat o practică neuniformă în ceea ce privește notele de transmitere a informațiilor („dissemination sheet”) care indică persoanele din cadrul instituțiilor sau din statele membre care, prin natura responsabilităților lor, trebuie ținute la curent cu privire la informațiile comunicate sau obținute în contextul investigațiilor desfășurate de OLAF. Aceste note nu sunt întocmite în toate investigațiile și nu acoperă toate informațiile transmise.
21. De asemenea, CS a constatat erori în procesul de comunicare a informațiilor ⁽³²⁾.
- Răspunsul OLAF la o solicitare de informații/acces la documente din partea unui terț
22. OLAF primește în mod frecvent cereri de informații sau de acces la documente care provin de la terți, privind cazurile finalizate sau în derulare. Judecătorul comunitar a dispus faptul că, în cazul unei cereri introduse în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 care vizează obținerea accesului la documente care conțin date cu caracter personal, se aplică în totalitate ⁽³³⁾ dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 45/2001 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date.
23. În plus, CS observă că, în materie de ajutoare de stat, judecătorul comunitar a recunoscut existența unei prezumții generale privind confidențialitatea documentelor referitoare la activitățile de investigare ale Comisiei. Această prezumție poate exonera Comisia de obligația, atunci când refuză o cerere de acces la documente, de a explica pentru fiecare document în ce mod accesul la respectivul document ar putea afecta concret și efectiv activitățile investigației, și îi permite să se bazeze pe o explicație comună în ceea ce privește documentele de aceeași natură ⁽³⁴⁾. CS se întreabă dacă acest raționament ar putea să se aplice și investigațiilor derulate de OLAF.

⁽²⁸⁾ TPI, Franchet și Byk/Comisia (nr. 2) citată anterior, punctul 218.

⁽²⁹⁾ A se vedea hotărârea Giraudy/Comisia citată anterior, punctul 161, în cadrul căreia judecătorul comunitar a efectuat o interpretare *in extenso* a acestei norme, în lumina considerentului 10 din Regulamentul nr. 1073/1999; a se vedea, de asemenea, hotărârea Franchet și Byk/Comisia (nr. 2) citată anterior, în cadrul căreia judecătorul comunitar precizează că principiul prezumției de nevinovăție „își găsește corolarul în obligația de confidențialitate impusă OLAF, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1073/1999” (punctul 213).

⁽³⁰⁾ TPI, Nikolaou/Comisia, citată anterior, punctele 189-216.

⁽³¹⁾ Articolul 8 (2) alineatul (2) din Regulamentul nr. 1073/1999 și articolul 8 (1) alineatul (2) din Regulamentul nr. 2185/96.

⁽³²⁾ Astfel, CS a constatat că: (i) în cadrul mai multor rapoarte ale investigațiilor privind aceeași persoană, OLAF a transmis din greșeală serviciilor și/sau autorităților naționale un alt raport decât cel pe care trebuiau să-l monitorizeze; și (ii) că o scrisoare cuprinzând informații privind o investigație a fost transmisă unei terțe persoane, fără a preciza scopul acestei trimiteri (a se vedea investigațiile nr. 9 și nr. 13).

⁽³³⁾ Cauza C-28/08 P, Comisia/The Bavarian Lager Co. Ltd, hotărârea din 29 iunie 2010.

⁽³⁴⁾ Cauza C-139/07 P, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, hotărârea din 29 iunie 2010.

CS consideră că OLAF ar trebui să elaboreze în mod sistematic note de transmitere a informațiilor de fiecare dată când acestea sunt transmise, indicând: (i) persoanele din cadrul instituțiilor sau din statele membre care, prin natura responsabilităților lor, trebuie informate; precum și (ii) obiectivul unei asemenea transmiteri, în vederea asigurării respectării normei privind confidențialitatea.

CS dorește să aibă acces la aceste note pentru a face posibilă îndeplinirea rolului său de supraveghere a respectării confidențialității, conform articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1073/1999.

Atunci când terții solicită informații sau acces la documentele privind investigațiile, OLAF trebuie să ia în considerare necesitatea respectării legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

3. GARANȚII PROCEDURALE

24. Actele care fac obiectul investigațiilor OLAF sunt adesea grave și pot avea consecințe importante pentru persoanele vizate, care pot lua chiar forma urmărilor penale. Prin urmare, este necesar, atât în interesul persoanelor implicate, cât și pentru eficacitatea monitorizării investigațiilor de către autoritățile competente, să se precizeze și să se consolideze respectarea garanțiilor procedurale aplicabile în cadrul diferitelor etape ale investigației.

25. Având în vedere diferitele modalități de aplicare a acestor garanții procedurale, CS a făcut distincție între investigațiile interne și cele externe.

3.1. *Investigațiile interne*

3.1.1. **Etapa inițierii anchetei**

3.1.1.1. *Dreptul persoanei interesate de a fi informată cu privire la implicarea sa într-o investigație*

26. **Timpul de informare** – persoana interesată trebuie să fie informată „rapid” sau „în orice moment” al investigației care arată posibilitatea sa implicare ⁽³⁵⁾. În cazurile analizate, timpul necesar pentru informarea persoanelor vizate variază de la două sau trei săptămâni, la două luni. Această durată de timp este considerată rezonabilă.

27. **Decizia de amânare a notificării** – dreptul de a fi informat poate fi amânat, atunci când notificarea poate afecta derularea investigației. Condiția existenței unei motivații scrise ⁽³⁶⁾ permite verificarea realității și a pertinentei motivelor de aplicare a acestei excepții, evitând riscul unui tratament arbitrar.

Scrisoarea care informează persoanele interesate cu privire la inițierea unei investigații și la faptele care le privesc este de natură să asigure respectarea dreptului acestora de a fi informate. CS apreciază faptul că Manualul impune motivarea în scris a deciziei de amânare a notificării persoanei interesate.

3.1.2. **Etapa punerii în aplicare a investigației**

3.1.2.1. *Obligația autorizării personalului OLAF*

28. În conformitate cu articolul 6 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1073/1999, personalul OLAF trebuie autorizat în scris să participe la orice investigație și trebuie să dispună de o autorizație care indică obiectul investigației înainte de realizarea fiecărei intervenții ⁽³⁷⁾. Pentru controale la fața locului, conform Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2185/96, autorizația scrisă trebuie însoțită de un document care precizează atât obiectul, cât și scopul acestora ⁽³⁸⁾.

3.1.2.2. *Dreptul persoanei interesate de a-și exprima punctul de vedere cu privire la toate aspectele care o vizează*

29. Înainte de stabilirea unor concluzii cu privire la o anumită persoană, la finalizarea unei investigații, aceste persoane trebuie să i se permită să-și expună punctul de vedere cu privire la toate aspectele care o privesc ⁽³⁹⁾.

⁽³⁵⁾ A se vedea articolul 4 din decizia model prevăzută de Acordul interinstituțional, deciziile fiecărei instituții și agenții, precum și articolul 1 din anexa IX la Statutul funcționarilor.

⁽³⁶⁾ Punctul 5.1.1.1 din manual.

⁽³⁷⁾ Conform manualului, competențele specifice de investigare sunt exercitate în cadrul următoarelor activități: audierea persoanei vizate și a martorilor, accesul la dosarul personal al unui angajat al unei instituții comunitare, inspectarea incintelor instituțiilor, analiza informatică a calculatoarelor, controalele la fața locului (a se vedea punctul 3.2.2). CS a constatat, în cadrul unei investigații, că investigatorul și angajatul responsabil de analiza informatică a unui calculator au fost selectați ulterior efectuării activităților de investigare pentru care dețineau un mandat (a se vedea cazul nr. 23).

⁽³⁸⁾ A se vedea punctul 5.2 de mai jos.

⁽³⁹⁾ Articolul 4 din decizia model.

30. **Obligația de a informa persoana interesată** – pentru exercitarea efectivă a dreptului său de exprimare, persoana trebuie informată cu privire la toate aspectele care o privesc. Astfel, rezultă obligația OLAF de a informa persoana interesată cu privire la aceste fapte, oral sau în scris, precum și obligația de a primi observațiile persoanei respective ⁽⁴⁰⁾.
31. Informațiile furnizate trebui să fie *exhaustive*. Astfel, dacă apar noi acuzații pe parcursul investigației, persoana interesată trebuie informată cel mai târziu în ziua audierii acesteia. Persoana respectivă va putea, eventual, să prezinte explicații scrise sau să solicite o nouă audiere ⁽⁴¹⁾. Această ipoteză nu este prevăzută de manual.
32. Dacă apar noi acuzații, investigatorii trebuie să le formuleze în *mod clar*, pentru a le distinge de acuzațiile anterioare ⁽⁴²⁾. Comisia a pierdut deja o cauză în care judecătorul comunitar a dispus că persoana interesată nu a fost informată cu privire la o acuzație distinctă și specifică lansată împotriva sa în cadrul investigației și că OLAF a analizat-o și a inclus-o ulterior în raportul său final ⁽⁴³⁾.
33. **Obligația de a oferi persoanei interesate posibilitatea de a se exprima** – OLAF trebuie să adopte toate măsurile necesare pentru a oferi persoanei posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere înainte, în timpul și după audiere:
- (a) înainte de audiere:
- trebuie trimisă o scrisoare *cu suficient timp înainte* care să îi permită acesteia să facă toate demersurile necesare pentru a putea fi asistată de o persoană la alegerea sa și/sau pentru a indica limba aleasă;
  - *conținutul scrisorii trebuie să fie suficient de precis*, în special în ceea ce privește acuzațiile;
  - redactarea scrisorii în *limba maternă* a persoanei interesate sau în limba pe care aceasta o cunoaște la un nivel aprofundat;
- (b) pe durata interviului:
- *formularea clară* a acuzațiilor, în special în cazul acuzațiilor multiple;
- (c) după audiere:
- oferirea unei *posibilități reale* pentru persoana audiată de a citi și de a formula observații pe marginea procesului-verbal al audierii și de a anexa orice document aflat în posesia sa, precum și de a obține o copie a acestuia.
34. CS consideră insuficiente normele instituite de OLAF în acest sens. Nici manualul și nici modelul scrisorii de invitație la audiere nu fac trimitere la obligația transmiterii către persoana interesată a unui nou rezumat al acuzațiilor, dacă s-au adăugat noi acuzații la cele în legătură cu care aceasta a fost informată la inițierea investigației. De altfel, manualul nu menționează limba în care trebuie redactată scrisoarea de invitație la audiere.
35. În plus, CS a constatat, în practică, anumite deficiențe procedurale ⁽⁴⁴⁾.
36. **Decizia de amânare a obligației de audiere a persoanei interesate** – CS notează că OLAF a recurs în mod limitat la aplicarea acestei excepții, în cazuri justificate, după obținerea acordului prealabil al secretarului general sau al președintelui instituției vizate ⁽⁴⁵⁾.
37. Necesitatea existenței acordului prealabil reprezintă o garanție a respectării dreptului la apărare ⁽⁴⁶⁾. Cu toate acestea, având în vedere că responsabilitatea asupra deciziei este partajată cu președintele sau secretarul general al unei instituții, al unui organ sau organism și că posibilitatea desfășurării unei investigații de către OLAF este condiționată de existența unui asemenea acord prealabil, CS dorește să atragă atenția asupra riscurilor pe care le presupune această formalitate, care poate compromite independența directorului general al OLAF, în special în caz de refuz sau întârziere. Această procedură poate genera întârzieri semnificative, care riscă să blocheze investigația și să aibă consecințe în ceea ce privește prescrierea faptelor. În două cazuri recente, CS a constatat că întârzierile în obținerea unui asemenea acord au durat între 5 luni și un an. Aceste întârzieri au blocat transmiterea rapoartelor de investigație către autoritățile judiciare naționale ⁽⁴⁷⁾. Prin urmare, CS consideră aceste durate de timp excesive.

⁽⁴⁰⁾ TPI, Nikolaou/Comisia, citată anterior, punctul 238.

⁽⁴¹⁾ După cum s-a întâmplat în cazul investigațiilor nr. 3 și 20.

⁽⁴²⁾ De exemplu, în cadrul unei investigații în care o nouă acuzație a fost adusă la cunoștința persoanei vizate pentru prima dată, în cadrul unei audieri, prin intermediul unei singure întrebări, ambigue și a cărei formulare lasă loc la interpretări (a se vedea cazul nr. 9).

⁽⁴³⁾ TPI, Nikolaou/Comisia, citată anterior, punctele 255-265.

⁽⁴⁴⁾ De exemplu, trimiterea scrisorii de invitație la audiere după expirarea termenului fixat pentru persoana vizată pentru alegerea limbii (cazul nr. 9); menționarea incompletă în această scrisoare, ca și ulterior, a tuturor acuzațiilor pe care OLAF urma să le investigheze, precum și formularea ambiguă a întrebărilor pe parcursul audierii, aceste elemente afectând obiectivitatea răspunsurilor (cazul nr. 9); omisiunea trimiterii procesului verbal al audierii, în pofida mențiunii exprese privind trimiterea acestuia după finalizarea investigației (cazul nr. 3).

⁽⁴⁵⁾ Această excepție a fost aplicată în cazul a două investigații interne analizate (a se vedea cazurile nr. 16 și 27).

⁽⁴⁶⁾ Franchet și Byk/Comisia (nr. 2), citată anterior, punctul 151.

⁽⁴⁷⁾ A se vedea cazurile nr. 16 și 27.

În general, CS este mulțumit cu normele prevăzute de manual ⁽⁴⁸⁾, însă constată existența anumitor probleme în practică.

Acesta recomandă OLAF:

- (i) să acorde o atenție deosebită formulării clare a acuzațiilor;
- (ii) să precizeze în mod explicit în procesul-verbal al audierii dacă persoana interesată a avut posibilitatea obținerii unei copii și să motiveze eventualele întârzieri ale acestei trimiteri în cadrul unei decizii anexate la dosar.

CS afirmă că refuzul sau întârzierea în ceea ce privește acordul președintelui sau al secretarului general al unei instituții de a amâna audierea unei persoane pot afecta independența operațională a OLAF. CS se pronunță pentru revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1073/1999, propusă în cadrul reformării sale, astfel încât acesta să prevadă numai obligația de informare a instituției vizate ⁽⁴⁹⁾.

În calitate de garant al independenței OLAF, CS dorește să fie informat în mod regulat cu privire la toate cazurile în care instituțiile au refuzat și/sau au întârziat să-și dea acordul în ceea ce privește amânarea obligației de audiere a persoanei interesate.

3.1.2.3. Dreptul de a se exprima în limba oficială aleasă

38. Deși acest drept nu este prevăzut în mod expres de legislația actuală, CS observă că, în practică, persoanele interesate au avut posibilitatea de a se exprima în limba oficială aleasă. Cu toate acestea, trebuie să li se acorde timp suficient pentru alegerea acestei limbi.
39. Dacă sunt de acord să se exprime într-o altă limbă decât cea maternă, acest fapt trebuie precizat în mod explicit în procesul-verbal al audierii, chiar dacă manualul nu prevede acest lucru. Aceasta bună-practică permite OLAF să documenteze consimțământul acordat și să demonstreze că renunțarea la drept nu este una echivocă.

CS apreciază faptul că, în practica actuală, alegerea limbii de către persoana interesată este consemnată în cadrul procesului verbal al audierii. Manualul ar trebui revizuit pentru a lua în considerare acest aspect.

CS recomandă ca termenele de trimitere a scrisorilor de invitație la audieri să fie respectate, pentru a permite persoanelor interesate să își valorifice dreptul de a alege limba în care doresc să își exprime punctele de vedere.

CS apreciază faptul că acest drept este prevăzut în mod explicit în cadrul reformei Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 și constată că propunerile oferă, de asemenea, posibilitatea de a solicita funcționarilor și altor categorii de personal ale UE să se exprime într-o limbă oficială pe care o stăpânesc la un nivel suficient de aprofundat.

3.1.2.4. Dreptul de a fi asistat de o persoană la alegere

40. Acest drept nu este prevăzut în mod expres de legislația în vigoare. Cu toate acestea, în practică, OLAF oferă persoanelor interesate posibilitatea de a fi asistate de o persoană aleasă de acestea. Prin urmare, CS sprijină propunerea celor trei instituții ca acest drept să fie inclus printre garanțiile procedurale aplicabile în cadrul investigațiilor OLAF ⁽⁵⁰⁾.
41. CS apreciază normele puse în aplicare prin intermediul Manualului privind metodele prin care persoana interesată este informată cu privire la posibilitatea exercitării acestui drept ⁽⁵¹⁾. De asemenea, acesta consideră că renunțarea la exercitarea acestui drept trebuie să facă obiectul unei mențiuni exprese, aceasta fiind, de altfel, situația cea mai frecventă. Această bună-practică permite personalului OLAF care participă la audiere să asigure respectarea cerințelor conform cărora renunțarea la un drept trebuie să fie exprimată în mod neechivoc, trebuie făcută în deplină cunoștință de cauză, respectiv în baza unui consimțământ informat ⁽⁵²⁾, în absența constrângerilor ⁽⁵³⁾.

⁽⁴⁸⁾ A se vedea punctul 3.3.3 din manual și normele privind scrierea de invitație la audiere, desfășurarea acesteia și înregistrarea declarațiilor.

⁽⁴⁹⁾ A se vedea propunerea PE, articolul 7 bis.

⁽⁵⁰⁾ A se vedea articolul 7 bis alineatul (2) din cele trei propuneri.

⁽⁵¹⁾ Manualul OLAF, punctele 3.3.2.2.2., 3.3.3.3, 3.3.3.4 și 5.1.3.

⁽⁵²⁾ CEDO, Pfeifer și Plankl/Austria, hotărârea din 25 februarie 1992, seria A nr. 227, punctele 37-38.

⁽⁵³⁾ CEDO, Deweer/Belgia, hotărârea din 27 februarie 1980, seria A nr. 35, punctul 51.

CS recomandă ca eventuala renunțare la dreptul de a fi asistat de un consilier ales personal să fie consemnată în mod clar în cadrul procesului-verbal al audierii, semnat în mod corespunzător de către persoana interesată. Manualul ar trebui revizuit pentru a lua în considerare acest aspect.

3.1.2.5. Dreptul de a nu se autoincrimina

42. Funcționarii și agenții au obligația de a coopera pe deplin cu OLAF și de a oferi întreaga asistență necesară desfășurării investigațiilor. În acest scop, aceștia trebuie să furnizeze agenților OLAF toate informațiile și explicațiile necesare⁽⁵⁴⁾. Conform manualului, aceștia beneficiază, de asemenea, de dreptul de a nu se autoincrimina⁽⁵⁵⁾. Aceste două principii trebuie corelate, chiar dacă accentul prioritar trebuie pus pe dreptul de a nu se autoincrimina. Astfel, trebuie să avem în vedere faptul că persoana interesată nu poate fi constrânsă să admită că este responsabilă de comiterea unei nereguli, însă obligația de loialitate a acesteia presupune, de exemplu, faptul că nu poate refuza să răspundă convocărilor din partea OLAF.

CS apreciază introducerea expresă a acestui drept în cadrul reformării Regulamentului (CE) nr. 1073/1999.

3.1.2.6. Dreptul la protecția datelor personale

43. Acest drept este garantat de articolul 8 din Cartă și de Convenția europeană a drepturilor omului, de articolul 8 din Regulamentele (CE) nr. 1073/1999 și (CE, Euratom) nr. 2185/96, precum și de Regulamentul (CE) nr. 45/2001. CS consideră că importanța acestei întrebări merită o reflecție mai aprofundată, care depășește cadrul prezentului aviz.

3.1.2.7. Dreptul de acces la dosarul investigației și/sau la raportul final

44. Conform jurisprudenței, persoana interesată nu poate invoca în mod eficace nici principiul respectării dreptului la apărare, nici articolul 41 din Cartă (dreptul de acces al fiecărei persoane la dosarul care o privește) în vederea obținerii accesului la documentele investigației și/sau la raportul final. De fapt, judecătorul comunitar s-a pronunțat în mod constant cu privire la faptul că eficacitatea și confidențialitatea misiunii conferite OLAF, precum și independența acestuia, ar putea fi afectate de accesul la aceste documente **înaintea** adoptării unei decizii finale împotriva persoanei interesate⁽⁵⁶⁾. Întrucât se consideră că rapoartele de investigație ale OLAF sau deciziile de transmitere a informațiilor către autoritățile judiciare naționale nu pot afecta persoanele, OLAF nu este obligat să ofere acces la dosar înainte de adoptarea acestor acte. Jurisprudența a restrâns tocmai acest drept întrucât, în fazele ulterioare ale investigației (judiciară, disciplinară sau financiară), acesta este pe deplin garantat.
45. Cu toate acestea, persoanele interesate înaintează cereri privind accesul la documentele Comisiei și deci, ale OLAF, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001. Cu toate că acest regulament se referă la accesul publicului la documentele emise de instituții, nu exclude accesul unei persoane la dosarul care o privește, cu atât mai mult cu cât respectiva persoană nu trebuie să-și justifice cererea. Cu toate acestea, OLAF poate refuza accesul la documentele sale în baza articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, în special pe durata desfășurării investigației, dar și după finalizarea acesteia, înainte de dispunerea oricăror măsuri ulterioare. Un asemenea refuz trebuie motivat în mod corespunzător, în urma unei analize individuale concrete a fiecărui document solicitat și a justificării unei necesități reale, nu doar ipotetice, de protecție⁽⁵⁷⁾.
46. CS relevă în acest caz existența unei anumite contradicții, în măsura în care jurisprudența comunitară, care a interpretat în mod constant articolul 4 din decizia model în sensul neimpunerii în sarcina OLAF a unei obligații de asigurare a accesului la documentele sale⁽⁵⁸⁾, poate fi combătută cu ușurință prin invocarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001. Intenția legiuitorului, astfel cum rezultă din considerentele acestui regulament, a fost aceea de a conferi efecte juridice cât mai extinse cu putință dreptului de acces al publicului la documente, în vederea asigurării unei mai mari transparențe a activităților instituțiilor UE, și nu de a asigura accesul părților interesate la dosarul acestora. În plus, Carta face, de asemenea, aceeași distincție întrucât, în articolele 41 alineatul (2) și 42, se referă la accesul unei persoane la dosarul care o privește și la accesul oricărui cetățean al Uniunii, precum și al oricărei persoane fizice sau juridice care își are reședința sau sediul statutar într-un stat membru, la documentele instituțiilor, organelor și organismelor Uniunii. Este necesară o reflecție mai aprofundată privind contradicția dintre aceste principii și trebuie identificate soluții.

⁽⁵⁴⁾ A se vedea articolul 1 din Decizia model și articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1073/1999.

⁽⁵⁵⁾ Manualul OLAF, punctele 3.3.3.4, 5.1.1.1 și 5.1.3.

⁽⁵⁶⁾ Franchet și Byk/Comisia (nr. 2) citată anterior, punctele 255-262. Nikolaou/Comisia, citată anterior, punctele 240-246. Cauza T-215/02, Gómez-Reino/Comisia, citată anterior, punctul 65.

⁽⁵⁷⁾ A se vedea, pentru ipoteza specifică a unei cereri de acces la documente după finalizarea unei investigații a OLAF și pentru condițiile care reglementează tratarea unor asemenea cereri, cauza Franchet și Byk/Comisia (nr.1), cauzele conexe T-391/03 și T-70/04, hotărârea din 6 iulie 2006.

⁽⁵⁸⁾ A se vedea jurisprudența citată la nota de subsol 56.

47. În practică, CS a constatat că majoritatea cererilor de acces la documente au fost respinse de OLAF, în urma aplicării excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatele (1) litera (b), (2) și (3) din regulamentul menționat. CS susține această poziție. Cu toate acestea, OLAF trebuie să motiveze în mod adecvat și suficient motivele deciziilor sale de refuz, pentru a evita ca acestea să fie anulate de instanțele din UE ⁽⁵⁹⁾.
48. O cerere de acces la datele cu caracter personal introdusă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001 poate reprezenta, de asemenea, o modalitate indirectă de acces la documentele OLAF. După cum am precizat mai sus, CS trebuie încă să se pronunțe asupra acestui aspect.

CS consideră că accesul la documentele confidențiale ale OLAF nu trebuie acordat decât în cazuri temeinic justificate și după o analiză concretă și individuală a fiecărui document. În orice caz, un asemenea acces nu trebuie să împiedice OLAF în niciun fel în exercitarea independentă a misiunilor care îi sunt conferite.

Este necesară o reflecție mai aprofundată pentru a face posibilă stabilirea unui echilibru între necesitatea de a proteja confidențialitatea investigațiilor OLAF și posibilitatea persoanelor interesate să ceară acces la documentele investigației.

3.1.3. Etapa finalizării investigației

3.1.3.1. Obligația menționării observațiilor persoanei interesate în concluziile desprinse după finalizarea investigației

49. CS regretă că această obligație statutară ⁽⁶⁰⁾ nu este prevăzută în manual și nici respectată integral în practică ⁽⁶¹⁾.

3.1.3.2. Dreptul persoanei interesate de a fi informată cu privire la finalizarea investigației

50. Dreptul persoanei interesate de a fi informată este prevăzut în mod formal doar în cazul clasării investigației fără măsuri ulterioare ⁽⁶²⁾. Cu toate acestea, în cazul investigațiilor care au fost urmate de măsuri, CS ia notă cu satisfacție de faptul că persoanele interesate au fost informate în mod sistematic cu privire la finalizarea investigației și la recomandările OLAF de transmitere a informațiilor. Aceste transmiteri ale informațiilor pot fi considerate ca prelucrări ale datelor cu caracter personal, în sensul Regulamentului (CE) nr. 45/2001, fapt ce poate justifica informarea persoanei. Cu toate acestea, CS dorește clarificarea acestui aspect de către legiuitor, în cadrul reformării Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 și consideră că ar trebui menținută posibilitatea unei derogări justificate de necesitatea păstrării confidențialității.
51. CS apreciază introducerea în cadrul reformării Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 a obligației OLAF de a transmite concluziile și recomandările sale persoanei interesate, înainte de transmiterea raportului final autorităților competente, sub rezerva păstrării confidențialității pentru a nu periclita măsurile ce vor fi adoptate după finalizarea investigației. În schimb, CS are rezerve în ceea ce privește necesitatea obținerii acordului din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor pentru amânarea transmiterii informațiilor persoanei interesate ⁽⁶³⁾.

Obligația menționării observațiilor persoanei interesate în concluziile desprinse pe marginea investigației ar trebui precizată în manual și respectată în practică.

CS estimează că dispozițiile legislative privind investigațiile OLAF ar trebui să prevadă informarea persoanelor interesate cu privire la finalizarea investigației, cu excepția cazurilor temeinic justificate. Când OLAF ia decizia amânării transmiterii acestor informații, ar trebui să informeze doar instituțiile, organele, oficiile sau agențiile competente.

3.2. Investigațiile externe

52. Persoanele vizate de investigațiile externe beneficiază de anumite drepturi, la fel ca și persoanele vizate de investigațiile interne (dreptul de acces la documente, dreptul la respectarea datelor cu caracter personal etc.). Întrucât normele privind aplicarea acestor drepturi sunt aceleași, indiferent de tipul investigației, CS face trimitere la considerentele precedente.

⁽⁵⁹⁾ De asemenea, deciziile insuficient motivate pot fi considerate de către Ombudsmanul european drept cazuri de administrare defec-tuoasă. A se vedea, în cazul investigațiilor externe, decizia Ombudsmanului european pronunțată în cauzele conexe 723/2005/OV și 790/2005/OV.

⁽⁶⁰⁾ Articolul 1 alineatul (1) din anexa IX la Statutul funcționarilor.

⁽⁶¹⁾ A se vedea cazul nr. 26.

⁽⁶²⁾ A se vedea articolul 5 din Decizia model și articolul 1 alineatul (3) din anexa IX la Statutul funcționarilor.

⁽⁶³⁾ A se vedea propunerea Consiliului, articolul 8 bis; a se vedea, de asemenea, punctul 3.1.2.2 din prezentul aviz.

53. În general, CS constată că dispozițiile legislative comunitare existente în materia garanțiilor procedurale aplicabile în contextul investigațiilor externe ale OLAF, sunt insuficiente. Investigațiile externe depind în mod direct de legislațiile naționale⁽⁶⁴⁾. Cu toate acestea, trimerile la legislațiile naționale pot compromite principiul echivalenței în ceea ce privește protecția efectivă împotriva fraudei, prevăzută la articolul 325 din Tratatul de la Lisabona. Reformarea Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 trebuie folosită ca o ocazie pentru oferirea clarificărilor necesare⁽⁶⁵⁾.
54. CS constată că absența normelor clare din cadrul Regulamentelor (CE, Euratom) nr. 2988/95, (CE, Euratom) nr. 2185/96 și (CE) nr. 1073/1999 are drept consecință diversitatea practicilor din cadrul OLAF. Liniile directoare prevăzute de manual nu par suficiente pentru armonizarea diferitelor abordări din cadrul unităților operaționale. Diversitatea normelor naționale aplicabile ar putea, astfel, justifica elaborarea unui compendiu care să sprijine activitatea investigatorilor.
55. De asemenea, CS constată lacunele legislative existente privind desfășurarea investigațiilor externe din domeniul cheltuielilor directe. În ceea ce privește proiectele finanțate exclusiv de Uniunea Europeană, și nu cele gestionate în comun cu statele membre, este adesea dificil pentru OLAF să identifice autoritățile administrative naționale la care OLAF poate apela pe durata realizării controalelor la fața locului. Pe de altă parte, domeniul de aplicare a competențelor de investigare ale OLAF la care se referă articolul 7 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2185/96, nu este în mod clar definit. Au fost aduse la cunoștința CS cazuri în care aceste deficiențe au condus la întârzieri sau la dificultăți majore în realizarea investigațiilor. Prin urmare, CS consideră că este necesară o clarificare în acest domeniu specific, cu ocazia reformării Regulamentului (CE) nr. 1073/1999.
56. Intrarea în vigoare a Cartei a intensificat sensibilizarea în ceea ce privește importanța drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale, indiferent de tipul investigației. Cu toate acestea, trebuie luate în considerare particularitățile OLAF ca serviciu administrativ de investigare. Simpla aliniere a obligațiilor procedurale existente în cazul investigațiilor externe cu cele ale investigațiilor interne nu ar lua în considerare natura diferită a acestora și ar putea compromite în mod grav eficacitatea investigațiilor, fără să consolideze drepturile persoanelor într-un mod util sau semnificativ.

3.2.1. Etapa inițierii investigației

3.2.1.1. Informarea părții interesate

57. Legislația actuală nu prevede obligația OLAF de a informa persoana interesată cu privire la implicarea acesteia în cadrul unei investigații. Lipsa informării este justificată de necesitățile investigației. Într-adevăr, controalele și inspecțiile la fața locului, sunt efectuate, adesea, fără a fi anunțate în prealabil. Informarea prealabilă a statului membru vizat cu privire la realizarea controlului la fața locului (și nu la inițierea unei investigații) este o condiție practică, în conformitate cu principiul cooperării loiale⁽⁶⁶⁾. Aceasta trebuie să aibă loc „în timp util”, înainte de realizarea controlului la fața locului. Dimpotrivă, manualul prevede informarea persoanei interesate, atunci când acest fapt nu riscă să afecteze investigația⁽⁶⁷⁾. Această abordare corespunde, de asemenea, celei adoptate în cadrul reformării Regulamentului (CE) nr. 1073/1999.
58. CS a constatat că, în majoritatea investigațiilor externe, persoanele fizice/juridice vizate au fost informate, fie prin intermediul unei notificări privind inițierea investigației sau privind efectuarea unui control la fața locului, fie în timpul acestuia. Atunci când s-a luat decizia de a nu informa partea interesată, în general, au fost oferite motivele acestei decizii. Cu toate acestea, motivele nu figurează decât în documentele redactate cu ocazia transmiterii informațiilor către autoritățile judiciare naționale.

CS consideră că informarea prealabilă a persoanei interesate cu privire la inițierea investigației riscă uneori să compromită eficacitatea (în special în ceea ce privește inspecțiile la fața locului) și să crească presiunea procedurală asupra OLAF. Reformarea Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 ar trebui să ia în considerare acest risc. Înainte de instituirea unei obligații de informare a persoanei interesate, este necesară efectuarea unui studiu mai aprofundat cu privire la posibilele consecințe asupra eficacității investigației.

⁽⁶⁴⁾ Diversitatea acestor legislații a fost evidențiată recent în Raportul anual din 2009 al Comisiei către Parlamentul European și Consiliul privind protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene și combaterea fraudei [COM(2010) 382 final 2].

⁽⁶⁵⁾ A se vedea, în special, propunerile cuprinse în cadrul avizului nr. 3/2010 al CS.

⁽⁶⁶⁾ A se vedea articolul 4 din Tratatul de la Lisabona.

⁽⁶⁷⁾ Punctul 5.1.1.2.

3.2.2. Etapa punerii în aplicare a investigației

3.2.2.1. Obligația autorizării personalului OLAF

59. În cadrul investigațiilor la fața locului prevăzute de Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2185/96, investigatorii trebuie să dispună de o autorizație scrisă care să indice identitatea și calitatea în care acționează aceștia, precum și de un mandat care să specifice scopul și obiectul investigației ⁽⁶⁸⁾. Această ultimă obligație permite garantarea dreptului la apărare ⁽⁶⁹⁾.
60. În practică, CS constată că aceste norme nu sunt aplicate într-o manieră uniformă. Autorizația scrisă [articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1073/1999] ia forma unei „decizii de numire” a persoanelor autorizate să conducă investigația, semnată de șeful de unitate. Mandatul [articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1073/1999] precizează întotdeauna obiectul și scopul investigației, însă în anumite cazuri, numele agenților desemnați nu sunt menționate, în altele, mandatul este însoțit de o confirmare de primire care va fi semnată de operatul economic care va face obiectul controlului la fața locului. În plus, procesele-verbale ale audierii sau ale controlului la fața locului nu menționează în mod sistematic dacă agenții OLAF dispun de un mandat, fapt ce ar putea evita orice contestație ulterioară.

CS recomandă ca practicile de acordare a autorizațiilor agenților OLAF să fie armonizate și să se aplice norme clare.

Procesele-verbale ale controalelor la fața locului și/sau ale audierilor ar trebui să precizeze în mod expres dacă investigatorii au prezentat autorizațiile, pentru a evita orice contestație ulterioară.

3.2.2.2. Posibilitatea persoanei interesate de a-și exprima opinia cu privire la toate faptele care o privesc

61. Legislația comunitară în vigoare nu recunoaște în mod expres dreptul persoanelor interesate de a se exprima cu privire la toate faptele care le privesc, astfel cum se prevede în cazul investigațiilor interne. Cu toate acestea, manualul prevede posibilitatea ca persoana interesată să se exprime înainte de prezentarea concluziilor finale ⁽⁷⁰⁾.
62. Articolul 7 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2185/96 enumeră competențele OLAF în contextul desfășurării controalelor la fața locului. Această listă nu este exhaustivă și nu face trimitere expresă la competențele OLAF de a desfășura audieri oficiale sau de a solicita clarificări orale pe durata desfășurării controalelor la fața locului ⁽⁷¹⁾. Cu toate acestea, aceste competențe de acces la „toate informațiile [...] privind operațiunile vizate” de inspecția la fața locului pot fi exercitate în virtutea aplicării legislațiilor naționale. În cadrul analizei investigațiilor, CS a constatat că audierile oficiale au avut uneori loc, în timp ce în alte cazuri, persoanele vizate au avut posibilitatea să-și exprime punctul de vedere în contextul controalelor la fața locului, fără însă ca aceasta să ia forma unor audieri. În plus, absența audierii nu a fost motivată decât în momentul transmiterii informațiilor către autoritățile judiciare naționale.
63. CS observă că reformarea Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 propune impunerea în cazul OLAF a obligației de a da posibilitatea persoanelor interesate să-și exprime punctul de vedere, sub rezerva excepțiilor care ar motiva amânarea acesteia. CS consideră că este necesară includerea explicită a competențelor de investigare în cadrul reformării Regulamentului (CE) nr. 1073/1999, respectiv cele privind posibilitatea de a realiza audieri sau de a solicita explicații orale, pentru a asigura securitatea juridică și aplicarea coerentă și uniformă a normelor de procedură.
64. Cu toate acestea, CS consideră că includerea explicită a competențelor de investigare nu trebuie să conducă, în mod necesar, la impunerea unei obligații a OLAF de a audia persoanele vizate, pentru a nu îngreuna derularea investigațiilor și pentru a simplifica procedura, devenită mult prea lungă ca urmare a reglementării excesive. De fapt, investigația administrativă a OLAF este doar faza inițială a unui proces mult mai amplu. Respectarea dreptului la apărare trebuie evaluată în raport cu investigația, în ansamblul său, respectiv cu luarea în considerare a măsurilor administrative, disciplinare sau judiciare adoptate în cadrul investigațiilor, în cursul cărora a fost respectat pe deplin principiul contradictorialității. În plus, conform jurisprudenței în vigoare, investigațiile OLAF nu dau naștere la acte prejudiciabile, astfel că orice neaplicare deplină a principiului contradictorialității și nerespectarea dreptului la apărare în această fază nu afectează, în principiu, persoanele vizate ⁽⁷²⁾.

⁽⁶⁸⁾ Articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 2185/1996.

⁽⁶⁹⁾ Motivul acestei duble condiționalități este explicat de judecătorul comunitar: „obligația impusă Comisiei de a preciza obiectul și scopul unei investigații (...) constituie o cerință fundamentală nu numai pentru a demonstra caracterul justificat al intervenției avute în vedere în interiorul întreprinderilor în cauză, ci și pentru a le permite acestora să aprecieze sfera obligației lor de cooperare, garantând integral dreptul la apărare al acestora” (hotărârea Hoechst AG /Comisia din 21 septembrie 1989, cauzele conexate 46/87 și 227/88, punctul 29).

⁽⁷⁰⁾ Manual, punctul 5.1.2.2.

⁽⁷¹⁾ Conform manualului, competența OLAF de a desfășura audieri rezultă în temeiul articolului 7 din Regulamentul nr. 2185/96, coroborat cu articolul 2 din Regulamentul nr. 1073/1999 (a se vedea punctele 3.3.2.2.2 și 3.3.3.2)

⁽⁷²⁾ A se vedea, mutatis mutandis, Nikolaou/Comisia, punctul 246; a se vedea, de asemenea, cauza T-29/03, Comunidad Autónoma de Andalucía/Comisia, ordinul din 13 iulie 2004.

3.2.2.3. Dreptul de a se exprima în limba oficială aleasă

65. Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2185/96 impune ca rapoartele privind investigația să ia în considerare normele de procedură naționale. Prin urmare, explicațiile orale oferite de persoanele vizate în cadrul controalelor la fața locului trebuie consemnate în limba statului membru pe teritoriul căruia are loc controlul. CS a constatat că această obligație a fost respectată de OLAF. În plus, în cadrul audierilor oficiale, persoanele vizate au avut posibilitatea să se exprime în limba aleasă de acestea.

3.2.2.4. Dreptul de a fi asistat de o persoană la alegere și confidențialitatea corespondenței între client și avocat

66. Dreptul de a fi asistat de o persoană la alegere nu este prevăzut în mod expres de legislația în vigoare. Prin urmare, CS sprijină propunerea celor trei instituții ca acesta să fie inclus între garanțiile procedurale aplicabile în cadrul investigațiilor OLAF⁽⁷³⁾. De asemenea, acest drept ar putea fi extins la operatorii economici, cu ocazia realizării unor controale la fața locului, în special în cazul în care legislația națională prevede acest lucru.
67. În această privință, CS face trimitere la jurisprudența comunitară privind competențele de control ale Comisiei în domeniul concurenței. Ceea ce investigațiile în acest domeniu au în comun cu investigațiile OLAF este faptul că scopul acestora este de a colecta probe pentru a verifica existența reală și amploarea unei anumite stări de fapt sau a unei situații juridice. Judecătorul comunitar a afirmat în mod constant faptul că, deși dreptul la apărare este aplicabil doar în cazul procedurilor administrative susceptibile să conducă la impunerea unor sancțiuni, este necesar, cu toate acestea, să evităm ca aceste drepturi să fie compromise total în cadrul procedurilor inițiale ale anchetei, inclusiv, în special, în ceea ce privește verificările, care pot fi determinante în stabilirea probelor cu privire la caracterul ilegal al comportamentului întreprinderilor care poate antrena răspunderea acestora. Prin urmare, dacă anumite drepturi privind apărarea se referă doar la procedurile contencioase [...], alte drepturi, precum dreptul la reprezentare juridică sau confidențialitatea corespondenței dintre client și avocat, trebuie respectate începând cu faza inițială a investigației⁽⁷⁴⁾.

CS apreciază faptul că dreptul de a fi asistat de o persoană la alegerea sa se înscrie în garanțiile procedurale prevăzute de reformarea Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 care ar trebui să se aplice atât în cadrul audierilor, cât și al controalelor la fața locului.

3.2.2.5. Dreptul de a nu se autoincrimina

68. În mod similar investigațiilor interne, nu există o jurisprudență specifică privind acest drept și aplicarea sa în cadrul investigațiilor externe ale OLAF. Acest drept face totuși parte din garanțiile procedurale menționate de manual și prevăzute de reformarea Regulamentului (CE) nr. 1073/1999.
69. CS face trimitere din nou la jurisprudența dreptului concurenței și observă că în acest domeniu judecătorul comunitar afirmă că dreptul operatorilor economici de a nu se autoincrimina trebuie respectat începând cu faza inițială a investigației care precede faza contradictorie a procedurii desfășurată în fața Comisiei. Astfel, operatorul economic poate fi obligat să furnizeze informațiile necesare despre elementele factice de care are cunoștință și să comunice documentele de care dispune care pot fi folosite împotriva sa sau a altui operator economic⁽⁷⁵⁾. Cu toate acestea, nu poate fi obligat să furnizeze răspunsuri prin care să admită comiterea unei nereguli atunci când sarcina probei în acest sens aparține Comisiei⁽⁷⁶⁾.
70. Cu toate acestea, CS se întreabă în ce măsură aceste principii pot fi transpuse în cazul investigațiilor OLAF. Spre deosebire de prerogativele Comisiei în domeniul concurenței, OLAF nu dispune de competențe proprii în ceea ce privește sancționarea, însă poate beneficia, în cazul opoziției din partea operatorilor economici la efectuarea unui control sau a unei inspecții la fața locului, de asistența statului membru vizat, în conformitate cu dispozițiile naționale.

3.2.3. Etapa finalizării investigației

3.2.3.1. Posibilitatea de a fi informat cu privire la finalizarea investigației

71. OLAF nu are obligația de a informa persoanele interesate cu privire la finalizarea investigației și/sau la concluziile și recomandările sale. Manualul prevede o asemenea obligație, cu excepția cazurilor în care acest lucru poate afecta măsurile adoptate ulterior finalizării acesteia. În practică, această notificare a fost rareori efectuată în cadrul investigațiilor analizate. În cadrul investigațiilor privind cheltuielile directe transferate de către Comisie direct beneficiarilor, practica OLAF nu a fost una uniformă.

⁽⁷³⁾ A se vedea articolul 7 bis alineatul (2) din cele trei propuneri.

⁽⁷⁴⁾ CJCE, cauza 85/87, Dow Benelux NV/Comisia, 17 octombrie 1989, punctele 26-27.

⁽⁷⁵⁾ A se vedea hotărârea din 18 octombrie 1989 în cauza 374/87, Orkem/Comisia, punctele 33-35; pentru o aplicare mai recentă, a se vedea hotărârea pronunțată la 7 ianuarie 2004 în cauzele conexe C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P și C-219/00 P, Aalborg Portland A/S și alții/Comisia, punctele 61-65, sau hotărârea pronunțată la 28 aprilie 2010 în cauza T-446/05, Amann & Söhne și Cousin Filterie/Comisia, punctele 325-329.

⁽⁷⁶⁾ Orkem/Comisia, citată anterior, punctele 34-35.

72. CS este conștient de faptul că OLAF informează statul membru cu privire la finalizarea investigației prin trimiterea unui raport final al cazului în contextul investigațiilor privind cheltuielile comunitare gestionate prin intermediul statelor membre. În măsura în care investigația poate fi urmată de adoptarea unor măsuri la nivel național, CS consideră că ar fi o bună practică consultarea autorităților naționale competente, înainte de a decide asupra informării sau neinformării persoanei vizate cu privire la finalizarea investigației ⁽⁷⁾.

CS consideră că obligația OLAF de a informa persoanele interesate cu privire la concluziile și recomandările sale, înainte de transmiterea raportului final către autoritățile comunitare și naționale competente, astfel cum prevede reformarea Regulamentului (CE) nr. 1073/1999, ar trebui adaptată la normele de procedură ale statului membru care asigură adoptarea măsurilor ulterioare finalizării investigației.

⁽⁷⁾ A se vedea, în acest sens, propunerea Consiliului asupra articolului 8 bis privind proiectul de reformare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999.

ANEXA

Acte legislative citate:

1. Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), JO L 136 din 31.5.1999, p. 1-7;
2. Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), JO L 136 din 31.5.1999, p. 15-19;
3. Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri, JO L 292 din 15.11.1996, p. 2-5;
4. Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene, JO L 312 din 23.12.1995, p. 1-4;
5. Decizia Comisiei din 28 aprilie 1999 de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) (1999/352/CE, CECA, Euratom), JO L 136 din 31.5.1999, p. 20-22;
6. Regulamentul nr. 31 (CEE), 11 (Euratom) de stabilire a statutului funcționarilor și a regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Economice Europene și ai Comunității Europene a Energiei Atomice, JO 45 din 14.6.1962, p. 1385, cu toate modificările ulterioare;
7. Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO L 145 din 31.5.2001, p. 43-48;
8. Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date, JO L 8 din 12.1.2001, p. 1-22.

Propuneri legislative de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 citate:

1. Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) [SEC(2006) 638] /* COM/2006/0244 final - COD 2006/0084;
2. Rezoluție legislativă a Parlamentului European din 20 noiembrie 2008 privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) [COM(2006)0244 — C6-0228/2006 — 2006/0084(COD)], JO C 16E din 22.1.2010, p. 201-222.

Jurisprudență citată (în ordine cronologică):*Instanțe ale Uniunii Europene:*

1. Hotărârea din 21 septembrie 1989, cauzele conexe 46/87 și 227/88, Hoechst AG/Comisia;
2. Hotărârea din 17 octombrie 1989, cauza 85/87, Dow Benelux NV/Comisia;
3. Hotărârea din 18 octombrie 1989, cauza 374/87, Orkem/Comisia;
4. Hotărârea din 11 septembrie 2002, cauza T-89/01, Willeme/Comisia;
5. Hotărârea din 10 iulie 2003, cauza C-11/00, Comisia/BCE;
6. Hotărârea din 18 decembrie 2003, cauza T-215/02, Gómez-Reino/Comisia;
7. Hotărârea din 7 ianuarie 2004, cauzele conexe C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P și C-219/00 P, Aalborg Portland A/S și alții/Comisia;
8. Hotărârea din 9 iunie 2004, cauza T-96/03, Camós Grau/Comisia;
9. Hotărârea din 13 iulie 2004, cauza T-29/03, Comunidad Autónoma de Andalucía/Comisia;
10. Hotărârea din 6 aprilie 2006, cauza T-309/03, Camos Grau/Comisia;

11. Hotărârea din 6 iulie 2006, cauzele conexe T-391/03 și T-70/04, Franchet și Byk/Comisia (nr. 1);
12. Hotărârea din 21 septembrie 2006, cauza C-113/04 P, Technische Unie BV/Comisia;
13. Hotărârea din 2 mai 2007, cauza F-23/05, Giraudy/Comisia;
14. Hotărârea din 12 septembrie 2007, cauza T-259/03, Nikolaou/Comisia;
15. Hotărârea din 8 iulie 2008, cauza T-48/05, Franchet și Byk/Comisia (nr. 2);
16. Hotărârea din 28 aprilie 2010, cauza T-446/05, Amann & Söhne GmbH & Co. KG și Cousin Filterie SAS/Comisia;
17. Hotărârea din 20 mai 2010, cauza T-261/09 P, Comisia/Violetti și alții;
18. Hotărârea din 29 iunie 2010, cauza C-28/08 P, Comisia/The Bavarian Lager Co. Ltd.;
19. Hotărârea din 29 iunie 2010, cauza C-139/07 P, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau GmbH.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO)

1. Hotărârea din 27 februarie 1980, Deweer/Belgia, seria A, nr. 35;
  2. Hotărârea din 25 februarie 1992, Pfeifer și Plankl/Austria, seria A, nr. 227.
-